

శ్రీమదనబిత వార పత్రిక

40, పైసలు

21-11-69

‘ఇప్పుడు నా చురుకుతనాన్ని చూచి

అందరూ

ఆశ్చర్యపడుతున్నారు!’

కాని, కొన్ని నెలల క్రితము నీరసంతో నేను అధీను పని నరిగి చేయ లేక పోయాను. చివరకి ఒక డాక్టర్ని సంప్రదించాను.

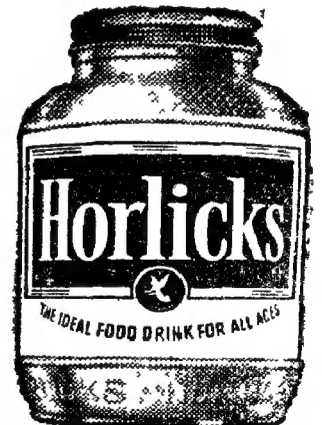
డాక్టరు ఇలా అన్నారు “మీకు కావలసినంత పోషణ లభించలేదు. హార్లిక్స్ త్రాగండి!”

హార్లిక్స్ త్వరలోనే నాకు శక్తి ఉత్సాహములను కలిగించింది. ఇప్పుడు నేను ఓపికతో చురుకుగా పని చేయడం చూచి అందరూ ఆశ్చర్యపడుతున్నారు!

హార్లిక్స్ వాడడం వల్ల శక్తి ఉత్సాహంతో వున్నాను!

నరైన పోషణ లేక పోవడం వల్ల కలిగే నీరసము, అలసట కొన్ని పనులలో ఉద్యోగమునకే హాని కలిగించవచ్చు. వీటికి ప్రతివిధిగా డాక్టర్లు హార్లిక్స్ నిఫారు చేస్తారు. హార్లిక్స్ అదనపు పోషణత్వాన్ని యిచ్చి శక్తి ఉత్సాహము, మంచి ఆరోగ్యము కలుగజేస్తుంది.

హార్లిక్స్

అదనపు శక్తిని కలిగించును!

ఉత్తరాలు

శ్రీ అంగి రాజాచార్యుగారి కథ 'మనసుల భాష'

తాత్పర్యము

ಪ್ರಪಂಚನಿತ್

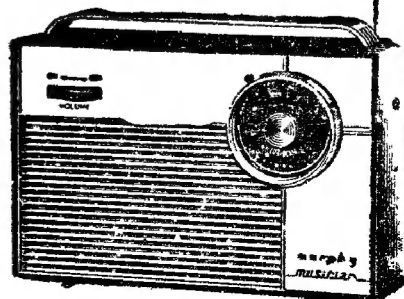
ELEKTRONIK

మనోహర మరయో అంద్ర ప్రదేశ్ లోని పుట్టింటుండొస్తాడు.
మొదట్లో కామోక్షి దేవయో పితమ్మ.
కె. విద్యుత అంశ ప్రతిభాకర్ ఎన్టీఆర్
గోరూప్. కామయో కె.

A vintage Murphy radio, likely from the 1930s or 1940s. It features a large, rectangular speaker grille with horizontal slats. Above the grille, there's a control panel with several knobs and buttons. On the left, there are knobs for 'WAVE' (likely wavelength or frequency) and 'TUNING'. In the center, there's a large knob for 'VOLUME'. To the right of the volume knob, there are buttons for 'BATT. TEST' and 'MUTING'. Further right, there are two large circular knobs, possibly for 'TUNING' and 'VOLUME' again, or perhaps 'TUNING' and 'BASS'. The brand name 'MURPHY' is visible on the control panel. The radio has a classic, boxy design with a dark finish.

A black and white photograph of a vintage Murphy radio. The radio has a long, rectangular body. On the left side, there is a large, vertical speaker grille with horizontal slats. To the right of the grille is a control panel. The panel features a row of four large knobs at the top, followed by a section with many small, rectangular buttons arranged in a grid. Below the buttons, there are more controls, including what appears to be a volume knob and some switches. The brand name 'MURPHY' is visible on the top right of the control panel. The radio is shown from a slightly elevated angle, and the background is dark.

స్వదేశములో
పరదేశాలలో
సరసమైన ట్రాన్సిస్టర్
అమ్మకం!

A black and white photograph of a vintage Motorola portable radio. The radio is rectangular with a carrying handle on top. The front face features a large speaker grille with horizontal slats. Above the grille is a control panel with various knobs, switches, and a small display. The Motorola logo is visible on the right side of the front panel. The radio is shown from a slightly elevated angle.

మీరు నిర్దిష్టదేశానికి కనీస మూల్యం. ఇల్లుంటుంది లేని సమీకృత సరికరం. కానాగి ప్రావిన్స్ మీ-
మాత్రమే మీరు కొందరగులకు.
అందు వల్లనే, కంపెనీ కంపానా. జనం మరీ ప్రావిన్స్ కోసం ఎక్కువ ఉన్నాది. యాభైలా. 10,000
కుపైగా. మరీ-ఇంటియా రేడియోలు మరియు. రేడియో కట్ట. గ్రంథాలేకకళం. ఎక్కువైనవి ఉన్నవి.
ఇంకా. 70,000 కు పైగా ఎగు వరి చేయాలై అర్హులై ఉంటున్నవి.
మీరు దీనిని చదివే సమయంలో, కానా రోగి మరీ వారి అనుభవక కల్పనాకం. ప్రావిన్స్ విస్తారం. అతి
కావించా ద్వవి ప్రాకారాలను విస్తీర్ణమై ఉంటుంది.
కాని, మియంకల మీరే, ఈ విషయమును నిర్ణయ పరచాలి మరియు మీ అభివృద్ధి. మీ కష్టరే సమస్త.
ఫలము కేంద్రం దర్శించదాకానే అంతర్జాతీయ ప్రైవేట్ మా రేడియోల. ప్రావిన్స్ సమయం కలిగించి
ఉండండి. అంతర్జాతీయ ప్రైవేట్ వల్ల మండి ఉంటే మరియు అలంకారవస్తువు కలిగి మీ సాధనం.
యితరంగా అనుభవించ గలము!

మర్చి ఇంటిలో అందరి ఆహ్లాదమునకు!

గురించి 31-10-69 వత్రికలో శ్రీమాంబి
రాధాకృష్ణ మూర్తిగారు వెలుబుచ్చినట్లు కమల
అలా పుత్తరం వ్రాయటం ఎట్టెట్టుగా లేదు.
ఎందుకంటే సామాన్యంగా స్త్రీలు కాస్తుకు పుట్టిం
టికి 7 వ మాసంలోగాని, 9 వ మాసంలోగాని
వేళ్లేమాట నిజమైనా కాదు. అయిన తరువాత
కూడా కనీసం, నెలా, రెండు నెలలు పుట్టిం
టుండటం జరుగు తుంది. కమల పుత్తరం వ్రాయ
డం గురించి రచయిత వ్రాసినది కాస్తుకు తరు
వాత అని భావించి చదివితే బహుశ ఎట్టెట్టుగా
పుండడమకుంటాను.

జానకి, విజయవాడ.

సీ రి య ల్

“పరిరెత్తం” సీరియల్లో జరుకు చాలా
అన్యాయం జరిగిపోయింది. మార్గరెట్లో నున్న
సంస్కారభావం సాంబిలివంలో లోపించటం తర
తరాలుగా ప్రేమి—ప్రేమికులలో మగవాడు
ప్రదర్శించే అసహనం, అహంభావాలే కారణమేమో?
అశలు — అనుభవాలు మనం చూసే కామెడీ
(నుభావం) సినిమాల కథలాగ ఉంటున్నది. ముగిం
పును సులభంగా పూహించ వచ్చును. ఏమైనా,
కథనంలో మటుకు కొంత క్రొత్తదనం, నేర్పు
ఉన్నాయి. రచయిత్రీ యింక సినిమాలకు కథలు
వ్రాయవచ్చును.

డి. కళ్యాణి, డి. చక్రవర్తి, కాకినాడ.
వ్యాసాలు

31-10-69 సంచికలో శ్రీ పి. ల. వా.
రాజా/లిటెరేచర్ వ్రాసిన ఉత్తరం చదివినాను.
అందులో వారు నాకు హిందీ భాషపై ద్వేషభావం
ఉందంటూ వ్రాసినారు. నాకు ఏ భాషపై నా ద్వేష
భావం లేదు. అలాంటి జరిగిన ఒక నిజాన్ని మాత్రమే
నేను వ్రాశాను. మాతృభాషలో నయినా ప్రసంగం
గించమని కోరినారని వ్రాశారు. అధికార భాషగా
ఉన్న ఇంగ్లీషులో ఎందుకు ప్రసంగించరాదో తెలియ
జేస్తే సంతోషిస్తాను. తెలిసే తెలియని వివరా
లతో జనసంఘమువారిని అవనిందపాలు జేయడ
మనే ఉద్దేశ్యం లేదు. ఆ పార్టీపేరు ‘అఖిల భార
తీయ జనసంఘము’. అయినప్పటికీ భారతీయు
లందరినీ సమానముగా చూడాలి. అంటే అన్ని
భాషలవారిని గౌరవించాలన్నమాట. నేను తెలుగు
వాడిని నాకు హిందీ రాదు. ఇంగ్లీషు వచ్చు. ఒక
హిందీ వ్యక్తికి ఇంగ్లీషు వచ్చు. తెలుగు రాదు. అప్పుడు
మేము ఏ భాషలో మాట్లాడు కుంటాము, ఇంగ్లీషు
లోనే కదా! అలాగే పార్లమెంటులో అనేక భాషల
వారున్నారు. అందరికీ తెలుగు రాదు. చాలామందికి
ఇంగ్లీషు ఎచ్చు. అందుచే వారు ఇంగ్లీషులో ప్రసంగం
గించడముతో తప్పేమిటి? అప్పుడు వారి ఉపన్యా
సాన్ని మీరు గౌరవించ లేదు. తెలుగువారికి తెలుగు
భాష మీద గౌరవం ఉంది. అభిమాన ముంది.
కాని హిందీవారివలె మాతృ భాష దురభిమానం
లేదు గమనించ గలరు.

కందికొండ చంద్రమౌళి ప్రసారాపు
[పి. అగ్రహారం]

* * *
4

ఉత్తరాలు

నంపాడకవర్ణ! మేము మీ దసరా ప్రత్యేక సంచి
కను కొని నిరుత్సాహమే కాక క్రోధితలను చేయు
‘ప్రశ్నావళి’ అను పేర ప్రకటించిన అంశమును
చూచితిమి. అది తెలంగాణా పౌరులను, ఉద్యమ
కారులను ఆవమానించునట్టిదిగా యున్నది. కొందరు
ఆంధ్రులు తెలంగాణ గూర్చి చిలువలు పలువలుగా
చేసి ప్రచారము చేయుచున్నారు. దానికి విదర్భ
నము మీ ప్రచురణమే. మీరు తెలంగాణను గూర్చి
వ్రాసిన వానిని ప్రచురించుటమాని, ఇట్టి ప్రచు
రణలు ప్రచురించినందులకుగాను క్షమాపణలు
చెప్పక తప్పదు. ఇది మీ ప్రతికకు శ్రేయదాయ
కము. మీ ప్రతికలు అన్ని హోదా తునకు ఆహ్వానికాకండి
కాపాడుకొనుటకు ఏకైక మార్గము.

‘డా. గ. త.’-కలవు.
వీరతెలంగాణా పౌరుడు.
[చిరునామా లేదు— సం.]

* * *

అర్యా, ‘ఉత్తర విద్యవసతులు కొదవైన ఆంధ్ర
ప్రదేశ్’ అను వ్యాసమును ప్రచురించిన మీరు,
వ్యాసకర్త అభినందనీయులు. వాస్తవాలను చక్కగా
వెలువరించినారు. కాని పదవులకు మాత్రమే కుమ్ము
లాడే, ఈ బడా నాయకులకు ఇది అలోచించే వ్యవధి
లేకపోయినా, ఇటువంటి మంచి సలహాలను, అభి
నందించి, అనుసరించే విశాల హృదయములు కల
వారు కారుగదా! ఆంధ్రదేశము బాగుపడుతుంటే
చూడగల ‘అంతరాత్మ’ వారికున్నదా?

విద్యా రంగంలో మేం, ఆప్టింట్స్, రాజా
కుతంత్రాలతో నిండిఉన్న ఈ రోజులలో, తెనుగు
లేకము, జనులు చదివి ఇక్కడే ఉంటే, వారి పదవు
లకు పోయిని తెలుసుకున్న ఘనులు కదా!

తమ పదవులు పోయినా, తమ వారన్నా ఉండా
లని, స్పష్టమైన విశ్వవిద్యాలయము, తత్సంబంధ
అనుబంధ కళాశాలలే గాని, ప్రజల అవసరార్థం
చేసినవి కావని రోకనిదితనే.

ఇంక తెలుగు సాదరులకు ఆ ‘తిరుమలేశుడు’
దిక్కు. అయినా ఆ వేంకటరమణుడే, ఇప్పుడు
రాజకీయ పెద్దలకు దాసానుదాసుడై, వారి కొలు
వులో ఉంటే, ఆ ‘దేవునికి’ ‘విముక్తి’, ఈ ‘దీను
లకు’ ‘ముక్తి’ ఎప్పుడై!

భాస — బాల, ప్రైడరాబాడు

* * *

దసరాసంచికలో “ముద్దు”పై తన అభిప్రాయాన్ని
నిర్మోహమాటంగాను, వాస్తవికంగాను, ఇతర తారవలె
కాక, నిరాదంబరంగాను వ్యక్తపరిచిన విజయలలితను
అభినందిస్తున్నాను. ఇకపోతే “ముద్దు తెరపై”
మన సాంప్రదాయానికి, సంస్కృతికి విరుద్ధం” అని
చెప్పిన తారలంతా తమ వాగ్దానాల్ని ఎంతవరకు
నిలబెట్టుకుంటారో వేచి చూడవలసివుంది. పాటకులు
ఈ విషయాన్ని గుర్తుంతుకో గోర్రాను.

కె. ఎల్. రాజు (లక్ష్మి). డి

అన్నామయ్య రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 21-11-69

(శ్రీ సామ్యవాచి సం|| కార్తిక మా|| శుద్ధ త్రయోదశి)

సంపుటము : 63 సంచిక : 10

స్థాపకము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము :

1, తంబుచెట్టి పీఠి, మద్రాసు-1

రేస్టు డ్యాల

సంవత్సర చందా	26.00
6 మాసముల చందా	13.00
3 మాసముల చందా	6.50

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

‘మాతృదేవత’లో సావిత్రీ

కథలు :

అశ్వత్థ	— 8
రాధికా పరిణయం	— 24
అశించిన అదృష్టం	— 46

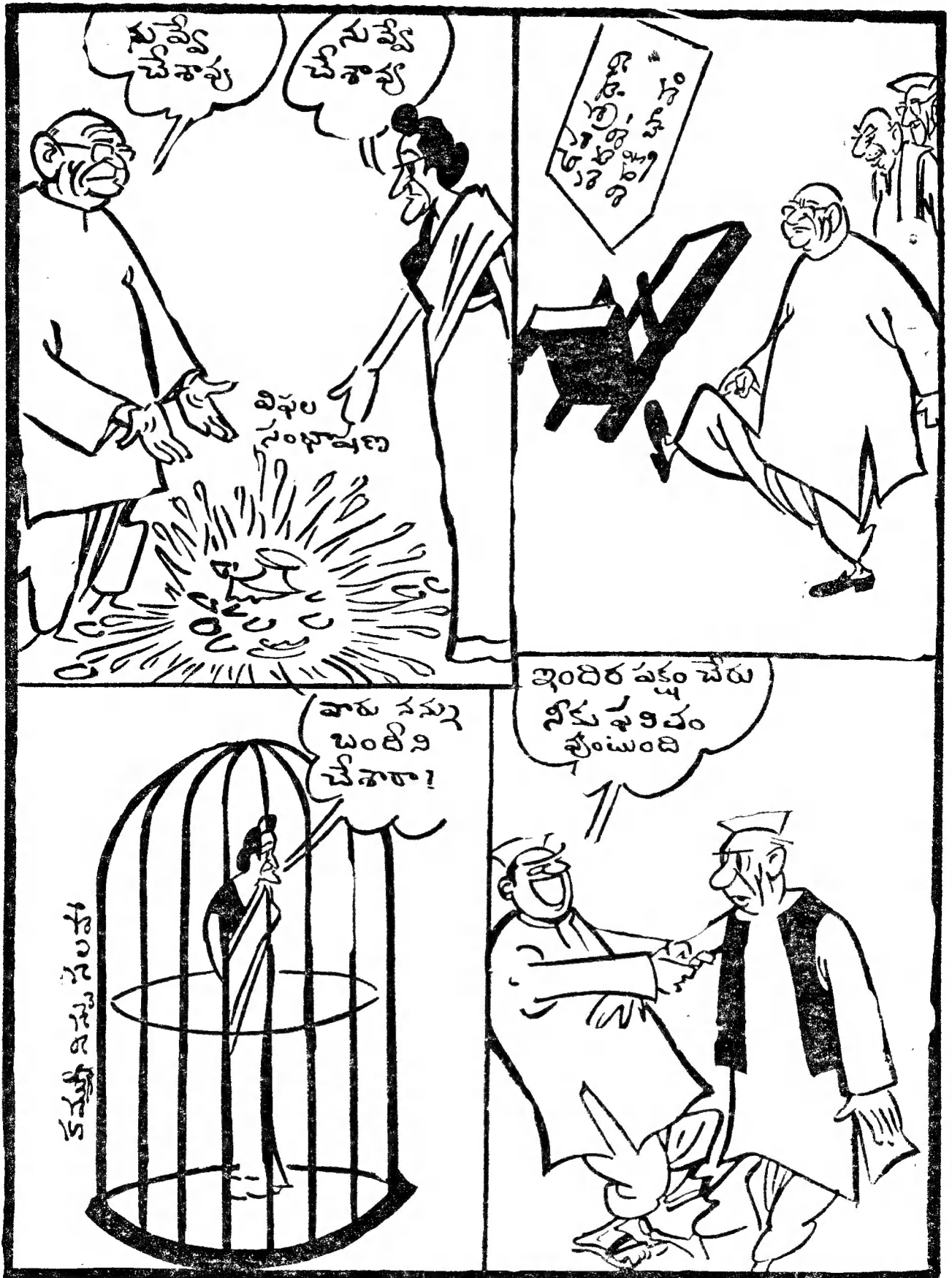
సీరియల్ నవలలు :

మనుషులూ—మమలూ	— 16
లలిత (కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం)	— 32

వ్యాసాలు, శీర్షికలు. సినిమా :

ఉత్తరాలు — 2, ఊమెన్ కార్నాన్ — 5,
మ్యాథిల్స్ లేఖ — 6, అక్షయతూజీరం — 7,
వంట నేర్పుకోవాలి—రాజశ్రీ — 22, ధర్మపథం
— 23, రంగుల రాట్నం — 31, డా. జి. బి.
చుట్టి — 37, ముగ్గురు మూర్ఖులు — 40,
వారసం — 42, చలదేశంలో చలికాలం—44,
వనితాలోకం వ్యాసం—45, డాక్టర్ కబుర్లు—49,
ఒకవారం విశ్రాంతి—52, జయలలిత—ఇంటర్వ్యూ
— 54, చిత్రసమీక్ష — 55, సినిమా—56,
సినిమాడైరీ — 58, మజ్నుసాన విషేషంపై
ప్రముఖుల అభిప్రాయాలు—60, మీకు తెలుసా?
— 62, పుస్తకాలు— 64.

21-11-69

భారతదేశాన్ని ఎదుర్కుంటున్న ప్రమాదాలు

భారతదేశం దృఢంగా నిలబడవచ్చు: ఈ సాహిత్యం అంటున్నది. ఈ అంశం కల్పనల పని భారతదేశానికి రక్షణవల్ల కూడా కలిగివేడవచ్చు; ఎదురేతనం లే, కాంగ్రెసు పార్టీలో కొట్టుకుంటు జరిగే కాంతోనే రాజ్యానికినే ప్రపంచం అంతటా మంచి ముఖాలు మూల విభజితుంది విదేశీయులు హాజరయిన 'పార్లమెంటు' సమావేశం ఒకటి జరిగింది.

ఈ సభలో భారతదేశం పేరు ఎంతమాత్రం నిలబడింది, అంటే అక్కడ మనదేశం అవసాస్యనికి పాలయినదని చెప్పింది. భారతదేశం తరఫున ఈ సమావేశానికి వెళ్లినవారు శ్రీ ఆర్. కె. బెల్లార్. వారు ఇంతకిముందు రోకనభక్తి దీప్యాల స్వీకర; ఇటీవలే స్టేట్ స్ట్రీటు మంత్రిఅయ్యారు. ('నవ్వయి' కాకీ). వారు, ఈజిప్టులో కలిసి సమావేశం కార్యదర్శి నివేదికని చూపించారు. వీరికి మద్దతు చేకూర్చినవారు కమ్యూనిస్టు నాయకులు శ్రీ భూపేష్ గుప్త. ఈ దూషణని విప్లవ (లిటిమ్), లిమెరిక్ ప్రతినిధులు, కార్యదర్శి అందరినీ సంపాదకత్వం కి (వయస్య) అసలు నివేదిక అనేదే ఉండవచ్చు. "నధికలు లేని నభిలో వెళ్లి కాగిలాన్ని సమర్పించవలసి ఉంటుంది" ద్వారా.

కాంగ్రెసు వ్యవహారాలు

ఇంతలో ఇలా ఉంచండి—మన పరిస్థితిని ప్రత్యేకంగా చాటుకుంటు ప్రచారం చేసే అవసరం లేదు. మన దేశంలోని కాంగ్రెసు పార్టీ వ్యవహారాలే కావలసినంత ప్రచారాన్ని చేసేపడు తువ్వాయి. నయన చెప్పిన అంతర్జాతీయ పార్లమెంటు యూనియన్ సమావేశంలో పాల్గొన్న ప్రతినిధులు మన దేశంలో జరిగిన వాటిని కొప్పుటిని ప్రత్యక్షంగా చూశారు. అంతేకాక, భారతీయ వార్తాపత్రికలని తమతో తీసుకు వెదుతున్నారు. కాంగ్రెసులో చీలికలని ఆర్థం చేసుకోవాలంటే బెంగుళూరు సమావేశం కచ్చా వెనక్కి వెళ్లింది. కాంగ్రెసు పార్టీలో ఇష్టయిష్టాలని గురించిన గుసగుసలు ఎప్పుడు విని సినూనే వచ్చాయి. మొదటి రాయి విసిరింది 'సిండికేట్' పర్లమె. ప్రధానమంత్రి కోరినట్లు రాష్ట్రాల పరి ప్రత్యర్థి ఎన్నికల మరొక వక్తం రోజులు వాయిదా వేసి ఉంటే ఏమీ మునిగి పోయింది కాదు. రాయి వేసిన వారు గెలిచే ప్రయత్నానికి పూనుకు వ్చారా అంటే అదీలేదు. సిండికేట్ పడవడి ఇలా

ఉంది. ప్రధాన మంత్రి తమ సంతకానికి విలువ ఇవ్వలేదు; సంతకరెడ్డిగారి హామీమేనే కాగితాలు రాశులు చేసి అయినకే ఎదురుగా పని చేశారు. ఇది అమనరం లేని పని.

మనం చేయవలసినది...

ఈ వారం జరిగిన సంతకాలనీ, పరిణామాలనీ పరిశీలిద్దాము. శ్రీ ఎన్. కె. పాటిల్ ఎన్నో కమిషన్లు చెప్పవచ్చునని కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు, శ్రీయుతులు ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహమ్మద్, ముఖ్యమంత్రిలని పరిగ్గా కార్యచరణ సంతకం సమావేశం ముందు తొంగింది ఉండకూడదు. అనకు శ్రీ పిలం సంచన రెడ్డిగారు వోటిగానే శ్రీయుతులు ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహమ్మద్, జగదీశవరమోలని పోలగింది ఉండాలి. ఇప్పుడు చెయ్యటం వల్ల అది ముఖా తత్వం లాగ కనిపిస్తుంది.

ఇంకా చెప్పాలంటే, అఖిల భారత కాంగ్రెసు సభ్యులలో వాటాగు వందం అయిదు సంతకాలని మేడమ్ గాంధీగారి అనుచరులు, మియాన్ ఫక్రుద్దీన్, బాబూ జగదీశవరమోలు పోగు చేసినప్పుడు కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు ఆ సవాలని స్వీకరించి ఉండవలసింది. ప్రధాన మంత్రిని కాంగ్రెసు పార్లమెంటు

మెంటు పార్టీ వారు ఎప్పుడును సిద్ధాంతం మీదనే అ. కాం. వారు కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడిని ఎప్పుడుంటారు. [ఈ సారిక సరి కాదని కొందరు అవవచ్చు కాని నిజానికి ఉన్న పరిస్థితి ఇదే.] ఈ సవాలని కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు సాహసంతో ఎదుర్కొని ఉండవలసింది.

రెండు కాంగ్రెసులు

మేడమ్ గాంధీగారు పోటీ కార్యచరణ నేపథ్య సమావేశం ఒకటి జరిపారు. ఇది అక్షరమయిన పనే. ఆమె, ఆమె అనుచరులూ శ్రీ విజలింగుప్ర అధ్యక్షత వహించిన సమావేశానికి వెళ్లి, తమ అభ్యంతరాలని తెలిసి, అవసరమయితే నియంతికి వచ్చేసి ఉండవలసింది.

స్వర్గం, అహంకారం ఇరువయిపుతా ఉవ్వాాయి. వీటి ఫలితంగా దేశం అతి ప్రమాద పరిస్థితిలో ఉంది. నింకడగా ఉన్నదన్న ప్రశ్న సందుకున్న పరిపాలన దెబ్బ తింటోంది.

ప్రస్తుతం రెండు కాంగ్రెసు కార్యచరణ సంఘాలు ఉవ్వాాయి. రెండు అఖిల భారత కాంగ్రెసు సమావేశాలు కూడా జరిగేట్లు ఉవ్వాాయి. ఇద్దరినీ పదిలివేస్తే కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడూ, ప్రధాన మంత్రి రాజీ చేసుకోవచ్చు. తమ మధ్య అశయానికి సంబంధించిన ద్వేషాలు లేవని శ్రీ విజలింగుప్ర వృత్తంగా చెప్పారు కూడా. ఇదంతా కేవలం ఇద్దరి మధ్య ఏర్పడిన స్వర్గం పరితం. ఈ స్వర్గంని కొందరు స్వర్గపరులు రేకెత్తిస్తున్నారు. భారీని ఏర్పడ్డాయి కాబట్టి తమకే అవకాశం వచ్చిందని లాలా గుల్షారీలాల్ వందా తమ అజ్ఞాత వాసాన్ని పదిలి మేడమ్ గాంధీగారి అ. భా. కాం. నం. సమావేశం కోసం చురుకుగా పని చేస్తున్నారు. నేపాల్ లో రాయదారి శ్రీ రాజబహద్దూర్ ఉద్వేగం గడుపు తీరిపోతోంది కాబట్టి ఆయన కూడా ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. శ్రీ మొరార్జీకే, మేడమ్ గాంధీకే పడటం లేదని శ్రీ షేబర్ అమె వక్తగ మహర్షి వ్వారు. ఈ గతం వీరిక రాష్ట్రంలో అన్ని సాయలకే వ్యాపిస్తోంది.

భూయం

మేడమ్ గాంధీగారి కాంగ్రెసు సంఘం సమావేశం కావటం భూయం. వేటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఇది కాంగ్రెసు వాణదానికి కారణం అయితీరుతుంది.

అంబేద్కర్ ప్రధాన కార్యదర్శి
డాక్టర్ ఆర్. ప్రెజిడ్

కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ పార్టీలో కల్లోల పరిస్థితి దీనికి నిదర్శనం. మొన్న జరిగిన సమావేశంలో రబాల్ విషయమయి శ్రీ తిన్నెవేసింగ్కి విశ్వాస తీర్మానం లభించ లేదు. దీనినిబట్టి పార్లమెంటులో ఏమి జరగనున్నదో పూహించ వచ్చు. రబాల్ తోబాటు, బాబూ జగజీవన్ రావ్ గారి వస్తువనూ, రాజస్థాన్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నుఖా డియా మీద ఉన్న కొన్ని ఆరోపణలు బాగా చర్చకి లోనవుతాయి.

ప్రతిపక్షాల మద్దతు

1970 జనవరిలో ఎన్నికలు జరగవు అనటానికి ఏలులేదు. ఇది మేడమ్ గాంధీగారికి అనుకూలంగా ఉంటుంది. ప్రస్తుతం ఆమె కీర్తి వెలిగిపోతుంది. తేలికగా గెలిచి 1975 దాకా అధికారంలో ఉండ గలరు ఆమె. అసలు శాసనసభలో ఆమె ప్రభుత్వం వోడిపోయినప్పటికీ ఆమె ప్రభుత్వం పడిపోవనవసరం లేదు. శాసనసభలో ఈ పనిచేరిగే అవకాశం అంతగా కనిపించదు. కమ్యూనిస్టులు, ద్రా. ము. క., స. సో. పా., ప్ర. సో. పా. ఆమెనే బలపరుస్తారు. సుమారు 80 మంది కాంగ్రెసు వారే ఆమెకి ప్రతికూలంగా వోటు వేసినాకాం. పా. పక్షం నుంచి ఆమె విశ్వాస తీర్మానాన్ని తెచ్చుకో గలరు.

మంత్రులకి తీరిక...

ఇదంతా బాగానే ఉంది కాని దేశం మూట ఏమిటి? పరిపాలన జరగటమే లేదు. ముఖ్యమంత్రి శాశి లని పరిపాలిస్తున్న మంత్రులు పార్టీ తగవులలో మునిగి తీరిక లేకుండా ఉన్నారు. శ్రీ ఫ్రెడ్డిన్ అలీ అహమ్మద్ 'లై సేన్సింగ్ కమిటీ' మినిస్ట్రీ మీద సంతకం పెట్టే తీరిక కూడా లేదు.

ఆర్థిక, రయల్స్ శాఖలకి సరయిన అధిపతులే లేరు. ఆర్థికశాఖ చూసుకునే తీరిక ప్రధానమంత్రికి ఉండదని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. చరిత్రకాలంలో శాసన సభలు సమావేశం అవుతాయి. డిపెంబరు, జనవరిలో రయల్స్ బడ్జెట్లు తయారు కావాలి.

నేడు అందరికన్నా సంహారంగా ఉన్నవారు కమ్యూనిస్టులు. కమ్యూనిస్టుల వ్యతిరేక చూస్తే ఈ సంగతి అర్థం అవుతుంది. కాంగ్రెసు నాశనమే వారి ప్రధాన లక్ష్యం. ఇది ఇంచుమించు సాధించారు. రెండవది, ప్రధాన మంత్రిని తమ వయస్సుకి తిప్పుకోవడం, ఇందులోనూ వారు నెగ్గుతున్నారు. ప్రధాన మంత్రికి వారి బలం రోజురోజుకీ కావలసి వస్తోంది. ఇక మూడవది అధికారాన్ని చేజిక్కించుకొనటంకోసం అరాజకాన్ని సృష్టించటం. పశ్చిమ బెంగాలులో ఇప్పటికీ శాంతిభద్రతలు లేవు. వాలగ వది, భారతదేశానికి పాశ్చాత్య దేశాలలో మిత్రులు లేకుండా వెయ్యటం. దీనికోసం తగిన ప్రయత్నాలు జరుగు తున్నాయి. దేశంలో కల్లోల పరిస్థితి ఏర్పడే ప్రమాదం అధికంగా ఉంది.

అక్షయ ముహూర్తం

శాస్త్రమే గమ్యాలు

* శిశిర *

(గత సంచిక తరువాయి)

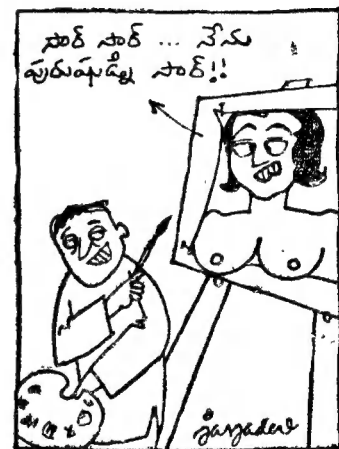
27. రేబవలు పరిశ్రమించు
చదువకుండ సమీక్షించు
శ్రీవాత్సవ ఇంచుమించు
అన్నింటను వేటుముంచు.

29. కుంచచేత వట్టుకుంటె
కుదగిరులను దిద్దుతూంటె
వపాగారు వల్లమరచు
పురుషులకును రొమ్ములుంచు.

28. ప్రాచీన కథానురంధ
మాధురీ మధుప్రతిమ్మ
గణపా పిలకతిశాస్త్రుల
కథలకు సుహృదతిమ్మ.

(ఇంకా ఉంది)

ఆత్మకథ

వై.రెంటాబులయ్య

ఇ బెల్లావిష్ణుస్వామిలో బనోదిగి, బెద్దురు బెద్దురుగా చూశాను. మహానగరానికి రావడం మరీ మొదటిసారిమో, గుండె చప్పుడు కొంచెం వేగంగా ఉంది. ఆ రోజు ఉదయమే పూరిలో వచ్చాను. వాంపల్లినుంచి వారాయరెడ్డింటికి వాలుగు రూపాయలడిగడు. అచ్చ తెలుగొచ్చినా అసలు రానట్టు నటించిన రిక్తావాడు. అక్కడ

రెడ్డి అద్దెకుంటున్న గదివక్కా బాల్ రూంలో సైపునీళ్లతో పట్టిన చెమట సంతా వదుల్చుకుని, చాకలి శరభయ్య ముక్కుతూ మూలుగుతూ యిస్త్రి చేసిన బట్టలు వేసుకుని. అఫీసు వెదుక్కోడానికి బయలుదేరాను.

పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో అటువైపు అలానాడెప్పుడో కట్టివట్టున్న ఆ సాధం

వద్ద అసీసుపేరు కనిపించగానే కొండంత సంబరం కలిగింది. నమ్మడంతాంటి నడిరోడ్డుని తరించి. ఆ పాతమేడ గేబుదాటి రోపం కడుగుపెట్టాను. అక్కడ లెక్క పెట్టలేనన్ని వాహనాలు ఏ శాంతి తీసుకుంటున్నాయి. స్కూటర్లున్నాయి. రకరకాల కారున్నాయి. ఒకమూల లోరి ఒకటుంది. దానివక్కనే నగం చెడిన బస్సుకట్టి. ఇంచక్కా నిద్రపోతోంది. వాటిని దాలుకుని, రిసెప్షనిస్టు దగ్గరకు వెళ్లాను. రిసెప్షనిస్టు అందంగా మాత్రంలేదు నన్ను నవ్వుముఖంతో చూసింది.

జేబులోంచి గవరంగులో ఉన్న గవర్న మెంటువారి ఆర్డరు కాగితాన్నితీసి. చూసుకోమని నుందరి ముందు విసిరాను. ఆ కాగితం విప్పడానికే ఆమెకు అయిదు నిమిషాల వ్యయంతమైంది. పిప్పిమూసిన ఒప్పులికుప్ప — నోరేనా విప్పకుండా? ఎడమచేతి చూపుడుచేతిని ఎదురుగా ఉన్న మెట్లవెంపు చాపింది. అతిజరూరుగా ఆర్డరుకాగితాన్ని అందుకుని మెట్లమీదికి దూసుకున్నాను.

ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ అసిస్టెంటు సెక్రటరీ వారి గది గుమ్మంముందు స్టూలు మీద చతికిలబడి చీటి పొంగల స్వర్గంలో లేలిపోతున్నవాణ్ణి పర్మిషన్ కోసం ప్రార్థించి, అయ్యవారి ముందు నిలబడ్డాను, నా ఆర్డరు కాగితాన్నీ, నా విన్నపాన్నీ అవధరించి అయ్యవారేవో అక్షరాలు రెండు మాత్రం ఆ కాగితంమీదనే రాశారు.

'యుపేట్ టు గివ్ జాయినింగ్ రిపోర్ట్' అన్నారు.

రాసిచ్చాను.

'గివ్ దెవ్ టు వాసన్. హివిల్ డైరెక్ట్ యు' అన్నారాయన.

వాసన్ గారు నన్ను ఫెయిర్ కాపీయింగ్ సెక్యూన్ లో మూడు నెలలపాటు ట్రయినింగ్ కమ్మిసి నోట్ ఆర్డరు జారీ చేశారు.

ఆ విధంగా అసీసులో ఒకమూలకూ జేరి, నిట్టూర్పు విడిచాను. బొత్తిగా అన్యాయమైన (బి. ఏ.) చదువు చదివి రెండేళ్లపాటు కన్నతండ్రిని విసిగిస్తూ యింటినట్టునే నిరుద్యోగిగా గడిపి, ఆ ఉద్యోగమని; ఈ ఉద్యోగమని అప్పకేషన్లకే అయిదువందలు తగలెట్టి ఎట్లా

కేంకు ఏదో ఒక ఉద్యోగం తెచ్చుని సర్కిస్ కమిషనరీ కరుణాకటాక్షావల్ల చిన్న తరగతి గుమస్తాగా పాదాబాదులో ఉద్యోగం ప్రారంభించిన ఆ క్షణంలో ఆ నిట్టూర్పు అతి సహజంగా ఉంది. నిరుద్యోగ శృంఖలాలు పెటిల్లిన తెగిన క్షణం అని.

నిట్టూర్పు వెనక రిపెన్సిన్లు చలుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'కొంతమంది కోమలురంతే. చూచిన వెంటనే నుందరు లనిపించరు. కనుమరుగైనా కంటిముందు నిలుస్తారు.

వక్కగదిలోంచి టిప్పెస్టర్ చప్పుళ్లు అతిభయంకరంగా వినిపిస్తున్నాయి. కొత్తగా వచ్చినవాణ్ణి గనక వా వక్క గుమస్తా తనగురించి దొప్పగా కోయడం ప్రారంభించాడు. ఈ లోగా మా పెక్సన్ మావ రైంటి—తెండ్లగా బొద్దుగా ఉన్నాయన—వచ్చాడు.

'అనింద చక్రవర్తి అంటే మవ్వేనా?' అనడిగాడు.

అవునని తలపాసు.

'మూళ్లెల్లు మవ్వీ పెక్సన్లో ఉండా లిట. పెయిర్ కాపీయింగ్ పెక్సన్లో ట్రెయినిస్ నేర్చుకునేదేవిటో వాకు తెలిదు. అయినా తప్పుదు. ఇక్కడ ఇలా చదువుకుంటూ, తప్పులు దిద్దుకుంటూ కూచోకల్సిందే' అని చెప్పి వక్కగదిలోంచి తన పీట్లోకి వెళ్లిపోయాడు మావ రింటెండెంటు.

సీనియర్ గుమస్తా ఎవో ఓసీలు చదువు తూంటే నేను యుఫ్సీలు సరిదిద్దుతూ ఒంటిగంట వరకూ గడిపాము. అప్పటికే అత్తారామడు ఆకలితో సతమత మౌతున్నాడు.

'మనకో వక్కటి కాంటీన్ ఉండండోయ్ చక్రవర్తిగారూ? అక్కడెవైనా తిన్నా తాగినా రాత్రికి భోజనంకూడా చేయ నక్కర్లేదు.' అన్నాడు మా సీనియర్ ఛార్జెస్.

ఛార్జెస్ మాటల్లోని వ్యంగ్యం పూర్తిగా నా కర్ణంకాలేదు. అయినా బాగుండ దన్నట్టు నవ్వి, ఆ కాంటీన్ ఏవిటో చూదామని వెళ్లాను.

కాంటీన్ పెక్సన్ ఒక చిదికిన తడక. కాబాడిన బల్ల ఒకే ఒక్కటి అలిదు

తేర్చులు చేయూడ్డో అననం. బల్ల కావం తడక చాలున బొగ్గుల పోయ్యమీద టీకెటిల్ వక్కనే పెద్దవల్లంలో వడలూ. బజ్జీలూ.

పొడుగ్గా, వల్లంగా ముసలితనంతో ముసిముసి నవ్వులతో ఒకాయన నవ్వా వ్యసించి కూర్చుండ బెట్టాడు.

'దస్తర్ కు నయో ఉన్నాన్? ఈడ చా మంచిగుంటది. వడ ఉన్నది. బజ్జీ ఉన్నది. ఏంది కావాలి?' అనడిగాడతను.

అత నేదేశంవాడో వా కంతువట్టలేదు వట్టి చా మాత్రం తాగదలచుకున్నాను. ముసలాడందించిన కప్పు సానరూ కరాం గుళులతో బిగించి నేడి పాపియాన్ని పెదవులకు తాకించాను. ఆ సమయానికే వివర్ కాటేన్లో అడుగుపెడతే తలెత్తి చూశాను. రిపెన్సిన్స్. నన్ను చూచి నవ్వింది. మనిషి అంత అందమైనది కాక పోయినా, ఆ నవ్వుమాత్రం ఎంత బాగుం దని! నవ్విస్తూడు పొట్టులువడ్డ ఆబుగ్గ లంత బావున్నాయని! చూపు నిలబడి పోయింది.

అవిడ అక్కడ ఆగకుండా బల్ల కావం తడకచాలుకు వెళ్లిపోయింది.

టీ తాగుతూ ఆలోచిస్తున్నాను. ఆమె వయస్సు ఇరవైకి తక్కువకాదు. వాకన్న పెద్దదే కావచ్చు. అందంగా, నన్నగా. పొడుగ్గా ఉండే స్త్రీలంటే చూడాలని పిస్తుంది. ఈవిడ అంత అందంగాలేదు. నన్నగాలేదు. పొడుగ్గాలేదు.

ముసలాడిని పిలిచి, పై నలిచ్చి, మళ్ళీ పీట్లోకి వచ్చి కూచున్నాను.

మనిషి అంతర్యం మహా చెడ్డది. రవంత సేపు ఒంటరితనం లభించనీ అది గతాన్ని తలపోసుకుంటుంది. గతం లో ని మధుర ఘట్టాల్ని నెమరు వేసుకుంటుంది. గతం ఒక్కోసారి గర్వకారణమే.

కాగతం అం దు కు చి, కామాక్షికి ఉత్తరం రాదుడానికి వూసుకుని, ఆ పిల్ల నెట్లా నందోదించాలో తెలిక లికమకవడి, గతాన్ని తలపోసుకుంటూ కూర్చుండి పోయాను.

కామాక్షి వాతోబాటు చదువుకుంది. భావిజీవితం గురించి నాతో కలలుకంది. చీట్ల పేకాడుతూ ఆవేశంతో చేతులు కలిపే మొండిపిల్ల కామాక్షి. ఓసారి ఎదో

మాటా మాటా వచ్చి అరువంతా చాతో మాట్లాడ్డం మానేసి, కనీసం వావొంక కన్నెత్తనా చూడకుండా గడిసి, ఒకనాటి రాత్రి పెనుతుపానుమాదిరి వడిపోయి, బోరు మని ఏడిచేసింది, కామాక్షి ఎంత మొండి ఘటమో అంత అమాయకురాలు. ఎంత అమాయకురాలో అంత చమత్కారి. ఎంత చమత్కారో అంత అందగత్తె.

కామాక్షిని తలచుకుంటే దోరడంత గర్వం అనిపించింది అందమైన ఆడపిల్ల లతో పరిచయం అంతా యితా దొప్ప కాదు.

'డియర్ కామాక్షీ!' అని ఉత్తరం ప్రారంభించా అమెకున్నాను. అతి సాదాగా ఉన్నట్టు నిపించింది. 'ఏమిమైన ప్లేహు రానికి' అందామా అంటే అది మరీ ఎద్దు ట్టుగా కనిపించింది. మిహంవలో కొట్టుకులాడుతూ ఉండగానే చార్జెస్ వచ్చాడు. అదేదో అర్జంటువాడు. గడ గడా చదవడం ప్రారంభించాడు. వాడు తెలి కుండానే సాయంకాలమై పోయింది.

బిస్పెక్టర్ రిపెన్సిన్స్ నిలబడుంది. ఆమెతోబాటు వదిమంది బిస్కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. ఆమెవక్కనే నిలబడ్డాను. నన్నుచూచి తలవాల్యకుంది. రెండుక్షణాల తరవాత తలనిత్తి. 'ఏ పెక్సన్లో పోస్టు చేశారు' అనడిగింది.

'యఫ్. సి. లో' అన్నాను.

నవ్వింది. 'ఎందుకూ కొరగానివాళ్లని పోస్టు చేస్తా రంబురో. ఫరవాలేదురెండి. కొన్నాళ్లు పనిజేస్తే మంచి పెక్సన్లో వేయించుకోవచ్చు' అంది.

ఆమె మాటలు కమ్మగా ఉన్నాయి. ఆ మాటలవ్వారా ఆమెఅంతర్యం అందంగా కనిపించింది.

'మి పేరేవిలున్నారు?' అని అడిగిం దామె.

చెప్పాను.

'అందమైన పేరు నుమండి!' అంది.

ఆమె పేరేవిటో అడుగుదామనుకున్నాను గాని, ఇంతలో బస్సొచ్చింది. జనం ఎగ బడ్డారు. నిలబడేందుకు నాకు సీలు దొరి కింది. ఆమె లేడిసీటీస్లో ఒకసీలు దొరి కించుకుని, నన్ను చూచి గర్వంగా నవ్వింది. ఆ నవ్వు నన్ను చాలా యిబ్బంది పెడు

కాంతా: కాంతాకులదే మునుపును కాంతా
 డడూ కొమాషి దొప్ప అందమైనతగాని
 యిత అందంగా వచ్చడం ఆమెకు
 దాతకాదు.

వాడు తా అశ్రుర్యం అపించింది.
 మహానగరంలో మొదటిరోజున ఈ పిల్ల
 నమ్మ చాలాదూరం తీసుకువెళ్ళింది. మన
 నుతో నిలుపుకున్న కా మా షి లో ఇంత
 కాలమూ వా క్కనించని ఒకలోయను
 దూసింది. కామాషికి ఈమెకూ సరిక
 తాలా అవ్వాయమే కావచ్చుగాక !

కొంచెం నల్లగా, మరికొంచెం లావుగా,
 దిప్పుడూ నవ్వుతూ, ఆ నెం డ మే అవై
 నట్లుగా ఉన్న తరుణి నామధేయం ఆశ్లేష
 అని ఆ మరువాడు చార్లెస్ చెబితేనే గాని
 తెలిసిందికాదు.

! వారంతంలో—వార్టెడిష్టి చిత్రంగదా
 అని మనసునడి మధ్యాహ్నం ఆటకు వేమా
 చార్లెస్ వెళ్లాం. మగళ్ళ క్యూ మరి
 పొడుగ్గా ఉంది. మీనలోచనల లైనుతో
 దివరైనా ఎరిగున్నవాళ్ళు కనిపిస్తే రేమో
 నని వెళ్లాను. అక్కడ ఆమె కనిపించింది.
 నమ్మచూచి తన సహజభోరణితో నవ్వింది.

‘యూ వాంట్ ఏ టికెట్— డోంట్
 యూ?’ అని అడిగింది.

‘వాల్చన్ — టూ టికెట్స్ ప్లీజ్’
 అంటూ నోటందించాను.

ఆశ్లేష ఎక్కడ కూచుందో తెలియగాని
 పిలిచా విడిచిపెట్టాక డాట్ గేట్ వక్క

ఆశ్లేష

మరి ముగ్గురు మగువలతో వాకోసమే
 విడురు చూస్తున్నట్లుగా నిలబడుంది.

‘ఈవిడ మా పెద్ద ది న. విమెన్స్
 కాలేజ్ లో మాథ్స్ రెక్కర్. పేరు కిక్కిర.
 ఇదిగో ఈవిడ మా చిన్నాదిన—కల్పిత.
 పి. అండ్ టి. లో టీజీగా చేస్తోంది. ఈ
 విడ మా అమ్మగారు’ అంటూ అందరినీ
 వాకు వరిచయం చేసింది.

‘సనితో సని. పి యిగ్జర్ నన్నయ్యలూ
 పించేస్తున్నారో కూడా చెప్పే పె య
 కూడదా!’ అనడిగాను.

మరి ఆ నవ్వులోని మహాలేనిటా
 తెలియగాని — వా కొక్కడికే అలా అని
 పిస్తుందో ఏమో విరగమగాని—అత్యంత
 సహజంగా, మహద్భుతంగా నవ్వి — ‘మా
 చరిత్రంతా నుళువుగా రాబట్టే పేయాలని
 చూస్తున్నారల్లే ఉంది. అడెంకుదరదు. మీరు
 మా యింటికొస్తే వివరాల్ని తెలుసుకో
 వచ్చు. మరి మాకిక శలవు’ అంటూ
 వాళ్ళని తీసుకుని గుంపులో కలిసిపోయింది.

ఆశ్లేషతో యిలా సాన్నిహిత్యం ఏర్పడి
 నందుకు వాకోక విధంగా గర్వంగానే ఉంది
 గాని విండుకో మనసులో ఏమూలో రసంత
 అమనూత లేఖ తళుక్కుమంది. ఈ పిల్ల
 ఈవిధమైన సమ్మోనాత్త్రం విడిచి, వాకు
 సన్నిహితవృత్తా ఏమైనా వలనన్న దలచు
 కుంటే—ఈ ఆలోచన దారుణమైనదే

కామాషిగారి వామా: వామాకులూ అని
 పించింది.

దూరంగా నిలబడ్డ చార్లెస్, వేసు
 దగ్గర కాగానే — ‘ఏం మిష్టర్! ఆశ్లేష
 నీ వెంటబడింది?’ అన్నాడు.

వా గుండె గడుక్కుమంది. వెర్రిముఖం
 వేసుకుని చూశాను.

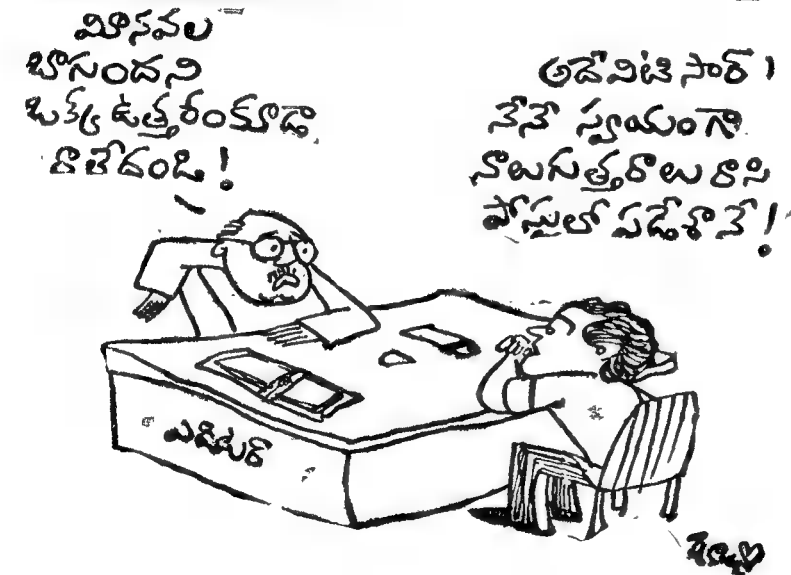
‘ఏకావిడ సంగతి తెలీనట్లుంది. జనాన్ని
 తనదుట్టు ఎలా తిప్పుకోవాలో అవిధకి
 తెలిసినట్లుగా మరెవ్వరికీ తెలియదు. వెధవ
 నవ్వు నవ్వుతుంది.’

చార్లెస్ ను ఏదో అడగాలనిపించిందిగాని—
 అతనిమీద ఆ క్షణంలో రేగిన ఆగ్రహం
 కొద్దీ ఏం అడగాలనుకోలేదు. కోపం
 వచ్చిందంటే రాదూ! ఆశ్లేష అందమైన
 నవ్వును వెధవ నవ్వంటాడా!! జనాన్ని తన
 చుట్టూ తిప్పుకోగల పెక్కికే ఆమెకు
 తెలిపి ఉండొచ్చుగాక ! ఆ నవ్వు చూచిన
 వాడెవడూ ఆమెను పక్కనించకుండా ఉండ
 లేడు మరి!

వాలుగురోజల్లో వాకు అతి సన్నిహిత
 మైన ఆశ్లేష గురించే ఆలోచన సాగింది.
 నారాయణ గుడారో సాయంకాలపు పాడు
 గాటి నీడ దాబామీద కుర్చీవక్క ఆలోచన
 తో వేడెక్కింది.

ఆశ్లేష తనచుట్టూ జనాన్ని విండుకు
 తిప్పుకుంటుంది? పెళ్ళికానిపిల్ల అందంగా
 నవ్వితే ఆశపడ్డవాళ్ళు చివరకు విరాళతో,
 ఉక్రకోషంతో పుట్టించిన కట్టుకథ కాక
 పోతే ఆశ్లేషకు ఈవిధమైన దుర్గుణం
 విండుకుంటుంది? అంటే — ఆఫీసు
 వాళ్ళందరికీ ఆశ్లేషమీద మంచి అభి
 ప్రాయం లేకపోయి ఉండొచ్చు. లేక
 చార్లెస్ ఆశ్లేషకోసం అగ్రులు చాచి,
 విడురుదెబ్బతినీ ఉండొచ్చు. ఏమైనా
 ఆశ్లేషతో వరిచయం కొంచెం యింట్లో
 స్టింగ్ గానే ఉంది.

సోమవారంనాడు ఉదయం సరిగా వేళకు
 ఆఫీసు చీ డీ లు అధిరోహిస్తున్నప్పుడు
 ఆశ్లేష నవ్వుతూ అభినందనం చేసింది.
 ■ మధ్యాహ్నం కాంటీన్ లో సాయంకాలం
 తనతోబాటు యింటికి రావలసిందని ఆహ్వా
 నించింది. కొంచెం ఆలోచించి — ‘ఇవేళ
 కాదండీ! కొంచెం అర్జంటు వస్తుంది’
 అని తప్పించుకున్నాను. ఆ మరునాటి
 మధ్యాహ్నం కూడా ఆమె ఆహ్వానాన్ని ఏదో

జంటసాక్షులపై తానవుచ్చాడు.

ఆ వారంలో ఆశ్లేష మరీ నన్ను తమ యింటికే ఆహ్వానించలేదు. కనిపించినప్పుడల్లా కమనీయంగా నవ్వుడం మాత్రం మానలేదు.

ఈలోగా ఎస్టాబ్లిష్మెంటులో శర్మతో పరిచయం కొంచెం ముందుకు సాగింది. ఆఫీస్ కాంటీన్ విడిచి నేను వక్కనే ఉన్నది. జి. కాంటీన్ కు వెళ్ళడం ప్రారంభించాను.

ఏదో మాటల సందర్భంలో ఆశ్లేష గురించి పంభాషణ లేవదీశాను. శర్మ మరీ నిద్రానం మనిషి. ఏ విషయం గురించి తన సొంత అభిప్రాయమంటూ చెప్పడు. ఆశ్లేష గురించి అతనేమీ చెప్పలేదు. ఇంకా అతనికి మనుషుల గురించి ఏవిధమైన ఇంబ్రెస్స్ లేదేమో ననిపించింది.

మళ్ళీ సోమవారం వచ్చింది. ఆ సాయం కాలం కామాక్షి నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. కామాక్షి అక్కరాలు చూడగానే గతుక్కు మన్నాను. గత పదిరోజుల్లోనూ నా ఆలోచనలనిండా ఆశ్లేష ఆవరించి ఉండిగాని, కామాక్షి గురించి తలచుకున్నది లేదు. ఇది విజంగా చాలా ఆశ్చర్యస్పీ కలిగించే విషయం. కామాక్షి తన ఉత్తరంలో రెండు ముక్కల్లో అదే రాసింది— 'పాదరాదాదు చేరుకున్న మరుక్షణంలోనే ఉత్తరం రాస్తానని మాటిచ్చి వచ్చినవాడిని పద కొండోరోజుకు కూడా కొర్డు ముక్క రాయక పోతే కలిగిన కోపం కామాక్షి ఉత్తరంలో అలలిగా అగుపించింది. మరుక్షణంలో కాగితం కలం తీసుకుని, ఉత్తరం రాయడానిక్కాచున్నాను.

ఇంకా చీకటి తెరలు అలముకోలేదు. వారాయణరెడ్డి ఎక్కడికీ వెళ్లాడో తెలియదు. గదిలో ఒంటరితనం నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

'డియర్' అని ప్రారంభించాను.

'నీ ఉత్తరం కొంచెం కోపంగా ఉంది. విజంగానే విన్ను మరిచిపోయాను. ఇక్కడో అమ్మాయి పరిచయమైంది. నీకన్న అందమైనది...'

కామాక్షిని ఉడికించడంకోసం లేనిపోని పన్నీ రాసి, కవరంటించి, బయట పోస్తు ఉచ్చితో వడవేశాను. తిరిగొస్తూంటే, ఆశ్లేష, వాళ్ళ చిన్నబడినా కన్పించారు.

'ఏంటిట్లా వచ్చారు' అవడిగా.

'డియర్' మానాడునిగూడా వెళ్ళాది

గనక వస్తుకట్టు మన్నారుగాడు. మేముండేది చిక్కడవెల్లెల్లో 'ప్రేమి !' అంది ఆశ్లేష. వెళ్ళిపోతూ, వెనక్కి తిరిగి-వెంటటెళ్ళక ప్రిమి గుడివక్కనే మాయిల్లు. కనకరత్నం అని మానాడుగారి పేరుతో నేమోస్లేట్ ఉంటుంది. మీకెప్పుడైనా రావానిపిస్తే రండి' అంది.

కల్పిత మాత్రం—'ఇప్పుడు రాకూడ దలుండి!' అంది.

'వాళ్ళు రావానిపించినప్పుడే వాస్తారండి' అంటూ మరకవేశాను.

ఆశ్లేష దొంగ కోపం నటించింది. ఇద్దరూ బ్రీచ్చెనైపు వడిచారు. రోడ్డు దాటిన తరువాత, చెట్టు నీడలోంచి వెనక్కి తిరిగిచూసింది ఆశ్లేష. అప్పటికే కా అక్కడే నిలబడి, వాళ్ళవైపు చూస్తున్నాను.

గదిలో చీకటలముకుంది. అయివా రైట్లు వెలిగించలేదు కీటికీలోంచి రోడ్డు మీద పోయేజనం కనిపిస్తున్నాడు. అదే వాళ్ళా మగవాళ్ళా జంటగా వెళ్ళిపోతున్నారు. అలా ఎంతసేపు చూచున్నానో నాకే తెలీదు ఆలోచనలు మనిషిని అస్వస్థుల్లో చేస్తాయి కాబోలు!

రెండు మూడు రోజుల తరువాత ఒక సారి ఆశ్లేష వాళ్ళంటికీ వెళ్ళాలనిపించింది గాని నిగ్రహించున్నాను ఆకారణంగా అయినవాళ్ళంటికైనా పోకూడదు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

కామాక్షి ఉత్తరం రాసింది. ఆ ఉత్తరంలో నా అబద్ధాలనన్నీ గాలికొదిలేసి, వాళ్ళ వాన్నగరేదో సంబంధాలు చూస్తున్నారని రాసింది, నమయం మించనే కూడదు. అంత అయిన వెనక ఆలోచనలో మనడంవల్ల ప్రయోజనం ఉండదు. నూ పితృదేవులకు కామాక్షి విషయమై రాసేయాని విధియించుకున్నాను.

మగవాడన్నవాడు మనుషాడక తప్పదు. మగువలెందరో మనసును లోబరుచుకోజాస్తారు. ఏటెల్లకాలమూ కలలుకంటూ కూచోడం పాధ్యంకాదు. వలచి, వలసించుకుని వనితమెళ్ళో మూడుముళ్ళూ వేసే అదృష్టం అందరినీ వరించదు. అందుకే, మనసుకోరిన మగువ చేజారిపోకుండా కాగితపడకం మాత్రం మగవాడి బాధ్యత.

కామాక్షి తానెంతో నమ్మకం వేశాను

ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది. ఆ రాత్రి వక్క మీదికీ వేరినప్పుడు కామాక్షి అలా ఎందుకూ రాసిందో తెలిసిపోయి, గొప్ప నవ్వువ్పించి, ఏవరో అందమైన అమ్మాయిగురించి తల నడిపించడానికే ఉత్తరం వ్రాశానని గ్రహించుకొంది గనక తనకోసం ఏదో సంబంధాలు చూస్తున్నారని రాసింది కామాక్షి.

గాథ నిద్రలో కామాక్షి కలలోకి వచ్చింది. లేయండు కోదోలే దూక దూరంగా పారిపోయింది. కూడా పరుగులు పెట్టాడు. ఒక పెద్ద కొండపైనుండి కామాక్షి కెప్పుమని అరిచింది. ఎంత వదికినా కనిపించలేదు. రోయలో ఆశ్లేష వడిఉంది. కొనకుసిరితో ఉంది. నన్ను చూచి తన అందమైన నవ్వువనింది.

'ఆశ్లేష!' అని అరిచాను అశ్చర్యంగా తయంగా బాధగా.

గదిలో ఆశ్లేషలేదు. కొండలేదు. చిక్కని చీకటి గదలాలా అలముకుంది.

అరోజా శనివారం. సాయంకాలం అసేమి నుంచి వచ్చేస్తున్నప్పుడు ఆశ్లేష మళ్ళీ తన ఆహ్వానాన్ని రిమ్యూచేసింది. 'రేపు మాత్రం మీరు మాయింటికీ రాకతప్పదు. ఎంచాతంటే రేపు నా ఫుట్టెస్కోజా మీరు తప్పక రావాలి. రేపుసాయంకాలం మీకోసం ఎదురుచూస్తుంటాను' అని చెప్పింది.

ఆదివారంచాలి సాయంకాలం ఓమాదిరిగా అలంకరించుకుని వెళ్ళాను. ఓగులా బిచ్చువు చేతబుచ్చుకున్నాను. కొత్త రూపాయి కాగితాన్ని ఒక తెల్ల షీట్ మీద పీన్ చేసి— 'బీబితం కొత్త రూపాయికాగితం' విచారంతో నలిగిపోకుండా చిర్చిపుస్తో అందంగా దాచుకోండి' అని రాసి జేబులో పెట్టుకున్నాను.

వేచివున్న గులాబిపువ్వును ఆనందంగా అందుకుని, తలలో పెట్టుకుంది. కవరు విప్పి, వేసు రాసింది చదివి. 'శేంక్స్' చెప్పింది. ఇంట్లో ఎవ్వరూలేదు అందరూ బయటికీ వెళ్ళిపోయిఉన్నారని.

'మీ ఫుట్టెస్కోజాకు యిల్లంతా ఖాళీగా ఉండేదిమిటంటి!' అనడిగాను.

ఆశ్లేష నవ్వేసి— 'అబద్ధం చెబితేగాని మీరు మాయింటికీ రాకని వాకు తెలుసు' అంది.

తరువాతకలం అయింది, అయి ఫుట్టె

నా బాబుగారు నా కంటే ఎక్కువగా చదివారు. వామద ఇంత యింటిలో ఆమెకెందుకు? నా ఉత్సాహమంతా నీరుకారిపోయింది. కుర్చీలో పెదతలకూర్చు కూచున్నాను. తన బానికి తీసికొని వెళ్ళింది. కారంపెట్టి తీసికొని చంపేసింది. తాగడానికి వేడిగా అందించింది. నాతోబాటు తనూ కాఫీ తుచుకొన్నాను. — 'నన్ను మీరు అసారం చేసుకుంటున్నారు అవునా? అని అడిగింది. నేను నివ్వెరబోయి చూస్తున్నాను. 'మీ మనసులో ఏముందో నాకు తెలుసు. నేనేదో మిషిపెట్టి యిక్కడికి రప్పించానని మీకు చాలాకోపం వచ్చుంటుంది. అయినా విజయం చెప్పేస్తాను ఇవాళే రా పుట్టిపోతా.' నేను నవ్వలేదు. విజయం కోసం వచ్చింది.

'అన్నిచూడటా మీరే అనేస్తున్నారు. నా మనసు మీకు తెలుసన్నారు. కాని విజయం మీకు తెలియని వాకు తెలుసు' అన్నాను. ఆశ్చర్య ముక్కుపుటలు ఎగురు తున్నాయి. నాకళ్ళు వంక మాటిగా మారిపోయింది. 'మీకిసారి విజయం కోసం వచ్చి కట్టుకొని ఉంది. మీ మనసేమిటో నాకు తెలియడం విజయంగా అన్యాయమే. తొలి రోజున మీ ముఖం చూసే మీ మనసెటు కంటిలో నేను చదివేశాను. రిపెన్సివ్ గా అది నాధర్యం. మీకు ముక్కుమీదే కోపం.

ఆశ్చర్య

అది రెండవమిషిలే నిలబడుతుంది. మీరు ప్రతివిషయాన్నీ సీరియస్ గా తీసుకుంటారు. ప్రతి చిన్నవిషయం గురించి గంటలు గంటలు ఆలోచిస్తారు...' అని చెబుతూ మళ్ళీ మామూలుగా నవ్వేసి, 'మీరు నవ్వకపోతే మాత్రం బావుండదు' అని ఈసారి వకవకా పవ్వింది.

వాని గ్రహం వన్నగల్గి పోతోంది. కోపాన్ని మరి ఆధిపత్యంవలెక పోయాను. 'మరెవ్వరినీ పిలిపలేదా!' అనడిగాను. 'ఇంకెవ్వరినీ పిలిపాలనుకోలేదు.' ఇంట్లో వాళ్ళందరూ ఏ ఏమూకి చెక్కేశారు. పుట్టినరోజున ఇలా ఒంటరిగా కూచున్నాను.

చాలాసేపు ఏం మాట్లాడటం తెలియ లేదు. ఆశ్చర్య నాకళ్ళనంత మాటిగా చూడడం గమనిస్తున్నాను. అరోజుపుట్టిన రోజు వండుక. వంటరిగా కూచుంది. ఆశ్చర్య అలా ఎందుకు చెప్పింది!

'మా అన్నయ్య లిద్దరూ ఏం చేస్తున్నారని అడిగారుగా! పెద్దన్నయ్య మెడికల్ రిప్రెజెంటేటివ్ రెండో అన్నయ్య పెక్టోరేలియట్ లో అసిస్టెంట్' 'ఈ మాత్రం చెప్పడానికేనా నన్ను యింటికి పిలిచారు' అనడిగాను.

ఆశ్చర్య చాలా గంభీరంగా చూసింది. వా నవ్వడం ఆమెకు పూర్తిగా అర్థమై ఉండదు. ఎదుటిమనిషి బలహీనతను ఒక

తన్నుతన్నితే నిజమేంటా — బయటపడి పోతుంది. మనసు గాయపడినప్పుడే వాస్తవ స్థితి విశదమయ్యేది.

'మాలో కొందరి కన్నమే నుమండి' అంది ఆశ్చర్య.

నేను మాటిగా చూస్తూనే ఉన్నాను. ఆమెలోని మార్పుల్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాను. ఆమెకూ పొరుషం ఉంది. అయినా ఆ పొరుషాన్ని మించిన స్త్రీగృహం ఆమెలోఉంది.

'మరి నే వెళ్తాను' అని లేచాను. 'అప్పుడప్పుడు వస్తుంటారుగదా!' అని అడిగింది.

'మీవాళ్ళకేం అభ్యంతరం లేకపోతే నేను భోజనానికి వచ్చినప్పుడల్లా వస్తుంటాను' అన్నాను.

'హాటర్లవా మీ భోజనం! చెప్పారు కాదే? ఇవాళ మా యింటాలో భోజనం చేయకూడదా!' అని అడిగింది.

'మరో రోజున్నాడేనా నాకు భోజనం చేయాలినిపించినప్పుడు చేస్తానులేండి' అన్నాను.

వా విసురుతు ఆమె చిరునవ్వుతో విసికేసింది.

'మీ యిష్టం' అని మాత్రం అంది.

అది మొదలుగా ఆ యింటికి నారాక పోకలు అధికమయ్యాయి. పొయంకాలం వేళల్లోనే కాకుండా, శనివారాల్లో మధ్యాహ్నవేళల్లో కూడా వెళ్ళడం ప్రారంభించాను.

ఆశ్చర్యకు పేకాట పిచ్చికూడా ఉందని తెలిసింది. మరింతే! శనివారాల్లో రోజొచ్చిందంటే చాలు—కాఫీ తాగేసి వెళ్ళేవాడిని. కాలం తెలిసేదిగాదు. అప్పుడప్పుడు వాళ్ళ వదిలతో అన్నయ్యలో చేతులు కలిపేవారు. వాళ్ళమ్మగారు కూడా తరచు ఆడేవారు. ఈ విధంగా వాళ్ళ కుటుంబంతో నా పరిచయం అధికమైపోయింది.

వనంబరులో కొత్తగా హైదరాబాదులో అడుగుపెట్టినవాడిని తిరిగి నవంబర్ 1947 యింటికి వెళ్ళలేదు. కాజులో లీవులన్నీ గంగలో కలిసిపోతూన్నాయేగాని వినాడూ శనివారంపెట్టి ఎరగను. పెయిల్ కాసియంగ్ పెక్టోరేల్. ప్రేయసిగా అడుగుపెట్టిన వాడిని వర్మనెంటుగా అక్కడే ఉండి పోయాను. కొమాక్స్ నుంచి ఉత్తరాలు

మీరు మెలకువగా చూడకపోతే మళ్ళీ ఇంకొకటి జరిగింది! ఇంకొకటి జరిగింది!

మామూలుగానే వస్తున్నాయి. ఇవాళు రానుదానికి ఎక్కడలేని బద్దకమూ అడ్డు ప్పింది.

సాన్నిహిత్యం మనిషికి మనిషికి మమతను పెంచుతుంది. మొదట్లో ఆశ్చర్య అంటే అయిష్టం లేనివాడిని క్రమంగా కొండంత అభిమానం పెంచుకున్నాను. ఒక్కరోజు ఆశ్చర్యను చూడకపోతే మనసు మనసులో ఉండేదిగదా ఒక్కరోజు పేకాలు జోలికి పోకుండా ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూచునేవాళ్ళం.

ఆశ్చర్య ఎంత అందంగా నవ్వగలదో అంత సునిశితంగా ఆలోచించగలదు. ఎంతగా నవ్వుతుందో, ఆమె హృదయంలో అంతగా బాధని అణచి పెట్టుకోగలదు.

ఒకరోజు సాయంత్రం—

గదిలో ఆశ్చర్య ఒక్కటే ఆలోచిస్తూ కూచున్నప్పుడు వెనక్కి వెళ్లి కల్లుమూసాను ఉలిక్కిపడలేదు. మెల్లగా వా చేతులు తప్పించి, తన చేతులతో అలాగే పట్టి ఉంచి, ఎంతో బాధగా వా కళ్ళలోకి చూసింది.

ఆమె అలా చూసినప్పుడు వేను కరిగి పోయాను.

'ఏం జరిగింది ఆశ్చర్య!' అని అడిగను.

మామూలు మారిరిగా కాకుండా, పెద్దది విరిచి నవ్వింది ఆశ్చర్య.

'నేర్పించే బిడత నువ్వు తప్పుగా అర్థం చేసుకోవుగదా!' అని అడిగింది.

నేనేమీ చెప్పలేదు.

'ఇప్పుట్లా నువ్వు నాకు చాలా దగ్గరయ్యావు. నేర్పించగా చెబుతాను. నువ్వేం అపరాధం చేసుకోనని నూటిస్సారా?'

ఆమె కుడిచేతిని వెచ్చగా వొక్కాను.

'నాకీ యింట్లో మనసునిప్పీ చెప్పకో దాని కెవ్వరూలేదు. నువ్వు పరిచయం కాక ముందు చార్లెస్ నన్ను పరిచయం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. మంచివాడను కన్నాను. ఒకరోజు ఈ గదిలోనే నన్ను ఒంటరిగా లొంగగిడుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. నాకప్పటివరకు నిజంగా ఈ స్త్రీ పురుష సంబంధాలగురించి ఏం తెలియదు అతన్ని చెంపమీద కొట్టాను. అప్పటినుంచి వాలో మాట్లాడడం మానేశాను.'

వేను వింటూ కూచున్నాను.

సపట్

మల్యామ్

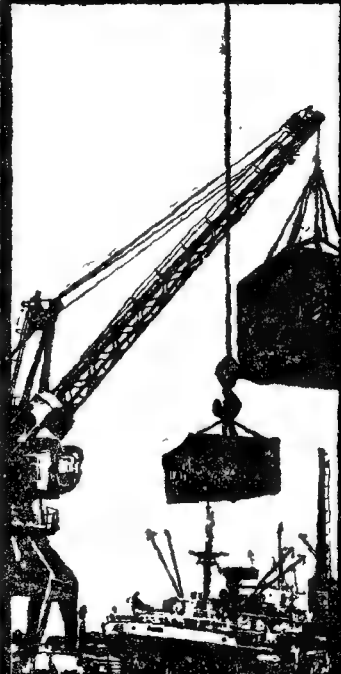
కామర, గట్టి, చిదుము
పొదములమీద మరియు వేళ్ల మధ్య విగుల్లమ
పోగొట్టుటకు దివ్యమైనది.

SAPAT & CO., BOMBAY

TEL.

విజయవాడ ది గ్రేట్ ప్రమోషన్ కార్పొరేషన్
అంకితం చేసి, విజయవాడ-2.

మీ సరకులు ఎగుమతి చేయటం ఎలా?

యంత్ర వాహనాలద్వారానే!
అయితే దీన్ని కదిపే శక్తి ఎది?
అంధ్రా బ్యాంకు వారు మీకిప్పు
ఎగుమతి వసతులు, సహకారమే!
ఇది విదేశ మారకము, వాణిజ్య
సలహాలు, విదేశాలలో
సంప్రదింపులు.

అంధ్రా బ్యాంకును
మీ ప్రపథమరేవుగా చేసుకోండి.

ది ఆంధ్రా బ్యాంకు
లిమిటెడ్
(ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ముఖ్య అధికారి
అధిపతి అంధ్రా బ్యాంకు)
సెంట్రల్ ఆఫీసు:
మల్లాను నికాసు, హైదరాబాదు
కె. గోపాలరావు, కేర్లను
ఉం. వి. శుద్ధారావు, విజయవాడ నికాసు

అంధీయాలో ఇదే మొదటిది

35mm హావీ సినిమా క్షేత్రం, ఇంటిలో అనల్లనమనమా చూచి అనందించండి. బార్ని లైట్ ఎలక్ట్రిసిటీతో, సాధారణ గదిలోనే ప్రీన్స్ మిషన్ మిలీ కోరే విశ్రమం కదలిక చూడవచ్చును. విందుగా వాని చలన చిత్రము సినిమా హాల్ లో చూచేట్లే వుండును. ప్రైవేట్ క్యూబిక్ య. 40. ఒక ఫీలిం రీలు ఉచితం. అదన ఫీలిం మిలీలు ధరదు య. 1/-
SUPER SALES (A. P. M-40)
 'P. B. 1105, Delhi.

3 నెలలవరకు ఉచిత బహుమతి

కాక్స్ డిజింగులార్ అర్వ్ సిల్క్ టెరెస్ బరిక్ట్ అబ్బులేయిచ్చెన నమూనా లోను, రంగులలోను మావర్ణ గలవు. పెద్ద పెళ్ళాం మాత్రమే కొలింతును. 1 బిల్డి - టెరె య. 13-50; 2 బిల్డి - టెరె య. 26; 3 బిల్డి - టెరె య. 37-50; 4 బిల్డి - టెరె య. 47. రెండు లైట్ అంతకుపై టెరె లకు అర్హులు వంటిన వారికి క్లాజ్ గుడ ఉచితం. మిలీటరును పొమ్మ పార్కింగ్ వూర కంచెదము.

ATLAS LIT CO., (APM-99)
 P. B. 1329, Delhi-6.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో

ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, అటెన్షింగ్, ఎలెక్ట్రిక్ మ్యాచిన్ రైజర్, వైరింగ్ వర్క్ లాకు నమగ్రమైన గైడ్ (800 బొమ్మలు గలది). య. 12-50. ఎ. పి. పోస్ట్ య. 2.

M. CHANDRAS (E)
 Box No. 1271, Delhi 6.

తెల్లమచ్చలు

నిరకాం మచ్చల రంగు గాని, ఎరుపు గాని ఎంత పొడవి, తీవ్రమైనది అయినా మా మందుతో 3 దినములలో మారి తక్కువ శీఘ్రమే పూర్తిగ నరూప మృదువునకు వచ్చును. ఒక మారు వాడే ప్రయోజనం పొందుతే. ఒక్కొక్క రోగికి ఒక బుడ్డి పంతు ఉచితంగా పంపబడును.

NAGINA CHIKITSALYA
 (AP) P. O. KATIBARAI (GAYA)

అశ్లేష

'మా పెద్ద వాదిన చాలా మంచిది. ఆహూటకొస్తే మా చిన్న వాదిన అంత కంటే మంచిది. కాని వాళ్ళిద్దరూ ఒక విధంగా వాకరణం చేస్తున్నారు. ఇది చెబితే మధ్య నువ్వు నవ్వుతావేమోనని భయంగా ఉంది.'

వా ముఖంవంత ఒక సారి మా సి, వాచేతులు వదిలేసి, ముఖం వాల్చుకుని చెప్పసాగింది.

'వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళివేవాళ్ళు. చిన్న వాదినకే పెళ్ళి వున్నాకంటే చాలా యిష్టం. అప్పుడప్పుడా వున్నకాలు తెచ్చి నమ్మ వదునమని అలవాటం చేసింది. విజంగా అది చదవడం మొదట్లో వాకేష్టం ఉండేదిగాదు. అయితే రాను రాను అది వదలాలనే ప్రణాళిక కోర్కెను అణచుకోడం అసాధ్యమైపోయింది. వాలో ఏమూలో దాగిన వాంఛని పిల్లిదర్బరూ బయటికి లాగుతున్నారు. పెద్ద వాదిన వాడైనానరే తన అమభివాన్వి ప్రాసగుచ్చినట్టు చేసుకుంటుంది. నేనెం చేయను! నేనూ మనిషివే. వాలోని కోరికల్ని ఎంత అణచుకుందామన్నా, సార్థ్యం కాకుండా ఉంది...'

ఈ మాటలు చెబుతున్నప్పుడు అమె కళ్ళల్లో ఎరుపుంది. శరీరంలో వణుకుంది. అమె ఒళ్లంతా తవవతో కురుకులాడు తున్నట్టుగా ఉంది.

అశ్లేషని చూస్తే జాలేసింది. మనిషి విగ్రహాన్నికాకే పరిపాద్యుంది. మట్టా వాతావరణం విగ్రహాన్ని నిలబడనీయ నప్పుడు అడది అశ్లేషనిం చేయగలదు!! 'కూనాండీ! కాఫీ తీసుకోస్తాను' అని చెప్పి అమె లోపలికి వెళ్ళింది.

అశ్లేష తన విచిత్రకథని వాకెండుకు చెప్పిందో తెలియలేదు. ఏ నిర్లక్ష్యానికి రావటానికి ధయంపేసింది.

మగునమనము విప్పిచెప్పినా, ముక్కుగు నరచి చెప్పినా అవలు నంగలేమిటో అవ గతం కాదు.

ఇద్దరమూ కాఫీలు తాగి. కాఫీపు నేరాలు అతుక్కున్నాయి. అంతసేపూ అశ్లేష తలవండుకునే ఉంది. ఎప్పటికీ అలా ముఖం లేదు.

'నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోకుండా అశ్లేషి!' అన్నాను. అశ్లేష చాలా సేపటివరకూ పెదవి విప్పలేదు.

'మా నాన్నగారు ఈ యిల్లుతప్ప మరేం సంపాదించలేదు. అన్నయ్యలు కట్నా లేళ్ళకుండా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నారు. కాని నమ్మ చేసుకోదానికి కట్నంలేనిదే ఎవరూ అంగీకరించడం లేదు. ఇప్పటికీ పదిమం దైనా నమ్మ చూపివోళ్ళారు...'

అమె నిట్టుల్చు విడిచింది. 'వాకేప్పట్లో పెళ్ళికాదు చక్రవర్తి! ఈ వాతావరణం చూరితే వాకు పెళ్ళికాక పోయినా యిబ్బందిలేదు. వర్కింగ్ విమెన్స్ హాస్పిటల్స్ చేరతానంటూంటే అమ్మ ఒప్పు కోడంలేదు. ఏళ్ళందరి మధ్యా వే న్నలికి పోతున్నాను...'

అప్పటికి బాగా చీకటి వడిపోయింది. గదికి బయలుదేరాను. దారిపొడుగునా అలో ఏమానే ఉన్నాను. అకలి వచ్చిపోయింది. వాస్తూనే వడమీదికి జేరాను.

అశ్లేషకు పెళ్ళిలే బావుట్టు. కాని, కట్నంలేనిదే అమెకు పెళ్ళికాదు. అన్న రిద్దరూ అమె విషయం పట్టించుకోరు. వాదినలిద్దరూ అమెను ప్రశాంతంగా అలకనీరు. తల్లి - అడది - ఏంచేయగలదు!!

ఈ పరిస్థితిలో నేనెం చేయగలను! నారాయణరెడ్డి వలె వా అడుగుదా ముకున్నాను. కాని అతను కథంబాచిని, ఒక వెకిలినవ్వు నవ్వుతాడని ధయవడ్డి కళ్ళు మూసుకు వదుకున్నాను.

మరునాడు ఒళ్లంతా నొప్పులుబాఉండి అసీమకే శంపుపట్టాను. సాయంకాలానికి మాటమూడు జ్వరంవచ్చింది. రెండవ రోజునకూడా శంపుచీటి వంపకే తప్పలేదు. అ సాయంకాలానికి జ్వరం తగ్గలేదు. డాక్టరు దగ్గరికి వెడదామని అయలు దేరాను. వాకు తెలికుండానే అశ్లేషి వాళ్ళం టికే వెళ్ళాను.

అశ్లేష అ రోజున మామబాబుగా నవ్వింది.

'ఏంటిస్తామి! ఎప్పుడూలేంది శంపు పెట్టావ్' అన్నది. జ్వరం అని చెప్పలేదు. చెబితే తీవ్రమే. అక్కడే ఉండిపోమ్మంటుంది. 'ఏంలేదు - శంపువెడదామని మనసు

కృష్ణాక్షరి అన్నామ

మాట కొంచెం తడవడింది. అంటే మీద చెయ్యేసి చూసింది ఆశ్చర్యం.

'ఏమిటిది—ఒళ్లు పేలిపోతోంది. జ్వరం వచ్చిందా!' అనడిగింది.

టెంపరేచర్ చూసింది. మాటవాలుగు. 'వెల్తు'ని లేచాను. తవమీద ఒట్టు పెట్టుకుంది. అప్పుడు చూడాలి ఆమె కళ్లు. నిళ్లు పెట్టుబికిచ్చి, గిరున తిరుగుతూ దూరంగా తెల్లమేఘం వెనకనుంచి కప్పి కున్న రెండు నక్షత్రాలలాగా ఉన్నాయి. అప్పుడు చూడాలి ఆమె పెదవులు. అంత అందంగా వచ్చే ఆ పెదవులు కొంచెం భయంతో, తనకు అత్యంత అభిమాన పాత్రమైన నాకు జ్వరం వచ్చిందన్న ఆనందంతో వరికాలంలో తెల్లవారు జామున గడ గడ వెలుకుతున్నట్లు.

మంచంమీద వదుకున్నాను. దువ్వుటి కప్పింది. డాక్టర్ పిచ్చి, యింజక్షన్ యిచ్చి దొడ్డు.

ఒక రాత్రివేళ మెలకువ వచ్చిచూస్తే, ఆశ్చర్యం వాళ్ళల్లోగర్ల వదుకునుంది.

అప్యాయంగా తల నిమిరాను. ఆమెకు మెలకువ వచ్చేసింది. లేచి నిలబడింది.

'ఆశ్చర్యం!' అన్నాను.

'మంచినిళ్లు కావాలా? కొంచెం గ్లూకోజ్ కలిపి యిచ్చేదా!' తాగను. మళ్ళీ ఒళ్లు తెరిలేదు. తెల్ల వారి మెలకువ వచ్చింది. లేచి, ముఖం కడుక్కుని, నాలు కుర్చీలో వదుకున్నాను.

ఆశ్చర్యం బలవంతాని కాఫీ తాగను. డాక్టర్ వచ్చి ఇంజక్షన్ చేశాడు. అలా జ్వరంతో మూడురోజులు వడి ఉన్నాను. ఆ మూడురోజులూ ఆశ్చర్యం ఒక్కక్షణం కూడా నన్ను విడిచి ఉండ లేదు. నమయానికి సరిగ్గా అరకులిమ్మా, కాప్యూల్సునమ్మా. ఇంత గ్లూకోజ్ అని చార్జీ అని బలవంతాని పోమ్మ రక్త సంబంధం ఉన్న వాళ్ళకన్న ఎక్కువగా పేవ చేసింది.

ఆశ్చర్యం చూస్తుంటే నాకెంతగానో గర్వం కలిగింది. ఆ వెనువెంటనే జాలి, విచారం కలిగాయి. ఆశ్చర్యనంటి అడది పవాచరి అయిన వాడిదే అదృష్టం. ఆమె విజంగా మనిషికాదు. ఆమెలో అన్ని మంచి గుణాలూ మూర్తిభవించి ఉన్నాయి.

అందరికీకావాలి కావాలి కావాలి

గదికి వెళ్లిపోతానని కూలాం చేశాను గాని ఆశ్చర్యం ఒప్పుకుంది గాదు. వాళ్ళమ్మగారు కూడా బలవంతం చేశారు.

అరోజంతా పేకాట అడుతూ గడి పాము. కాపేపు పులి—మేకా ఆదాం.

ఆ రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టే వేళకు వక్కగదిలోంచి పెద్దన్న మాటలు గట్టిగా వినిపిస్తున్నాయి.

'అది పెళ్లికానిసింట్.' అతనవరో ముక్కా ముఖం తెలిసి వాడితో యిరవై నాలుగ్గంటలూ గడుపుతోంది. అమ్మా! రేపొద్దుట ఏదైతే చూటోస్తే మనం తలెత్తుకు తిరిగలేం' అంటున్నాడు.

వా నిద్ర ఎక్కడికి వెళ్లిపోయిందో తెలీదు. ఆశ్చర్యం మంచితవాన్ని, అమృత పూదయాన్ని మిగతవాళ్ళంతా అపారం చేసుకుంటున్నప్పుడు, వా నిద్రనిమాసి వాళ్ళ భయపడుతున్నప్పుడు వారకం దహించుకు పోయింది.

అలాగే వదుకున్నాను.

ఆశ్చర్యం రాత్రి పొద్దుపోయాక గాని గదిలోకి రాలేదు. వచ్చి వా నుదుటిపై చేయివేసింది. కళ్ళువిప్పి చూశాను.

'నువ్వెంకా నిద్రపోలేదా? అనడిగింది.

'నిద్రరావడం లేద'వాను.

'కొంచెం బోర్న్ పిటా తాగుతావా?'

తల అడ్డంగా తిప్పాను.

'ఆశ్చర్యం!' అని మెల్లగా పిలిచాను.

నాకేదో చెబుదామని ఉంది. కాని వా పెదవులు కదలేదు. ఆశ్చర్యం అలా మంచం వక్కనేఉంది. ఆశ్చర్యం జీవితాన్ని నేను మార్చగలవా!!

దూరంగా కా మా షీ నిలబడింది. కామాషీ సంగతి ఆశ్చర్యంకే తెలీదు. నాకు కామాషీ కావాలి, అందానికి ప్రతీకఅయిన కామాషీని చేజేతులా వొడులుకోలేను. కాని ఆశ్చర్యంనిచూస్తే అమితమైన జాలేస్తోంది. నామనసు ఎల్లూ నిర్లయించుకోలేని ఒకానొక భయంకర పరియంలో కొట్టుకుంటోంది.

నిద్రపట్టేసింది.

ఆ ఉదయం అందరిదగ్గరా కలపు తీసుకుని గదికి వచ్చాను. వారాయజరెడ్డి పమ్మమాసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

'మవ్వేమై పోయానో' తెలిక భయం

కృష్ణాక్షరి అన్నామ

ఆ మరువాడు ఆసీనుకు వెళ్ళాను. నమ్మమాసి ఆసీనులో వాళ్ళు గుసగుసలాడారు. ఏమిటేమిటో అనుకున్నారు.

ఆశ్చర్యం వార్లింట్లో బలం వాగురించి అనుకుంటున్నదేమిటో స్వప్నమయ్యాక మరి వార్లింటికి వెళ్ళడానికి మనస్కరించ లేదు.

వాలుగురోజులు పోయాక—'యింటికి తానడమే చూచేశావు' అంది ఆశ్చర్యం.

ఆ పాయంకాలం వార్లింటికి వెళ్ళాను. నమ్మమాసి ఆశ్చర్యం నంబంపడింది. ఆ సంతోషం చూసి విజంగా ముచ్చట వడ్డాను.

'ఏకీవిషయం చెప్పాలను కుంటున్నాను' అన్నాను ఏకాంతంగా ఆమెతో.

ఆమె ఏవిధమైన ఆశ్రం చూపలేదు. కామాషీవిషయం జాగ్రత్తగా వింది.

'మచ్చ తొందరగా ముహూర్తం పెట్టించు' కామాషీని తప్పక చూడాలి. మీ అమ్మగారిని కూడా చూడాలి' అంది.

ఆ రాత్రి నిద్రపట్టే వేళవరకూ ఆశ్చర్యం ఆలోచనలో నిలిచిఉంది.

కామాషీ విషయం విన్నతరవాత ఆశ్చర్యం కట్టుకున్న అందమైన గారిమేడ కూలి పోయి ఉంటుంది. ఏకాంతంలో గతాన్నంతా తలచుకుని, ఆశ్చర్యం తన దురదృష్టానికి కుమిలికుమిలి ఏడవుతుంది. ఆమె అందమైన కళ్ళు వర్షాకాలం నాటిరాత్రి మేఘాలు శుభవడి వెళ్లిపోయాక జాలిగా దీనంగా చూచే రెండు వక్షత్రాలలాగా ఉంటాయి. కన్నతల్లి, తోడబుట్టిన అన్నలూ, పరిణామం తెలికుండా ప్రవర్తించే వదినలూ, సంఘంలో అలముకున్న వివరీత భావాలూ, చుట్టూ నాతావరణం ఆశ్చర్యంను ఆశ్చర్యం ఉండనివు. ఆమె నాలో అల్లుకున్న అందమైనకం మధ్యలో ఆగి పోయినప్పుడు, ఆమె తనని తను తిట్టుకుంటుంది. భవిష్యత్తును భీకటిగా చూస్తుంది. కట్టుం యిస్తేనేగాని చేసుకోని పెళ్లికొడుకులూ, వాకడకు నేనూ ఆమెనొక విధంగా మోపంచేశాననే అనుకుంటుంది.

కాని నేనేం చేయను!?

కామాషీ నేం చేయను ???

2

ఇదయ్యాన్నే లేచిన రాజశేఖరం నిన్ను రోయాడు తానా సోఫాలో ఉన్నందుకు, రాత్రి జరిగిన సంగతి అన్నప్పటికీ కదిలించలేక మదిలో. మాధవి జ్ఞప్తికి వచ్చింది. మనస్సు వికలమైపోయింది. సిగ్గుతో ఏమీ ఆలోచించలేక పోయాడు. వెంటనే బాల్కనీలోకి వెళ్లిపోయాడు.

స్నిహించేసి వస్తూన్న అతనికి మాధవి దిరుక్కొంది.

వసువువన్నె పట్టుచీర కట్టింది. అదే రంగు జాకెట్టు వేసుకుంది. తలలో కవచంబరాలు. కనులనిండుగా కాటుకా, మదుట గుండ్రని తుంకుమరే! తొంబిలం రక్తమనందుకున్న అందం పెదవులపై చిలిపి చిరునవ్వుల విందులు!

'రాధా! నువ్వు...ను...వే...వా!?' అతడు ప్రతిమలా నిలబడిపోయాడు. మాధవి చీరలో అచ్చు రాధలా కప్పించి దతనికో క్షణం. 'దివినుంచి భువికి దేవతగా మారి దిగిరాతేవుగదా! నా రాధా!' ఆ ప్రేమపూర్వక పృథ్వయం సంకయంతో, ఆనందంతో పూగినలాడి పోయింది.

ఆ బంగారు క్షణం ఆలాగే నిలిచి పోవాలని భగవానునికి ప్రణమిల్లాడు మనస్సుతో.

రెప్పవేయకుండా చూస్తూన్న రాజశేఖరాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపడింది మాధవి.

'ఏమో అనబోయి అగిపోయింది. అతని మనస్సున చెలరేగిన భావం సందడిని గమనించింది. వ్రాసం వహించింది కావాలనే. ఆ క్షణాన ఏమాట అన్నా ఆమెకు భరిత పృథ్వయం ముక్కులైపోతుంది. దుఃఖంతో బీటలు వారుతుంది, అని మాట్లాడకుండానే వెళ్లిపోయింది.

తరువాత అతడు తన గదిలోకి వెళ్లి తలుపులు మూసుకున్నాడు. అరగంట గంట గడిచినా అతడు బయటికి రాలేదు. మాధవి తోటవైపునున్న కిటికీలోనుంచి చూసింది.

అంతారుదగ్గర నిలబడి దేవివో చూస్తున్నాడతడు. తర్వాత భోజనానికి తానే పిలిచింది. రోజూ వ్రాసంగా ముగించి మూగనానిలా వెళ్లిపోయాడు. ఆ రోజూ మాధవి తో తానే మాట్లాడాడు ముందుగా.

'మాధవి! నువ్వుకూడా వడ్డించుకో రాధా! ప్రార్థిస్తోంది దాగా!'

భోజనం బిల్లమీద వుంచి వోలులోకి వెళ్లి తలుపుదగ్గరే నిలబడతాడు. ప్రతి రోజూ అలాగే జరుగుతోంది. ఆమె అక్కడ నిలబడివుంటుందని అతనికి తెలుసు. తనకేమైనా కావలసినపుడు వచ్చినతం యెత్తి తలుపువైపుకు చూసేవాడు. వచ్చి వడ్డించి వెళ్లిపోయే ఆ రోజులవిమాట వినిగానే ఆశ్చర్య పోయింది.

'లేదులే బావా! అతయ్యా వేమో

వేమోలే తింటాంటే! అన్నది యాతని వచ్చి.

'అరే! అమ్మ యింకా భోంచేయనే లేదా?' తల్లినిగురించి అనాడే ప్రశ్నించాడు పూజ ముగించి లేచబోతూన్న రాజశేఖరమ్మగారి కామాట వినిగానే మనస్సు ద్రవించిపోయింది. మరోసారి భగవానునికి ప్రణమిల్లింది.

'అమ్మ భోంచేయకేం చేస్తుందిరా? నాయనా! కొడుకు కాపురాన నిప్పులు కురిసినా తిని తిరక్క తప్పడం లేదాగా!' ఆకోరించిందా మాతృపృథ్వయం కమలలో నిరుతిరుగుతూండగా.

త్వరగా ముగించి వెళ్ళాడతడు. మాధవి భోజనాదుల్ని ముగించుకుని వోలులోకి వెళ్లి రేడియో వింటూ కూర్చుంది. రాజశేఖరం వీధి మాట్లాడాలన్నట్లు వచ్చాడక్కడికి. కానీ వెంటనే వెళ్లిపోయాడు.

■ సాయంత్రం మాధవి 'బావా! మద్రాసు బీచి బావుంటుందంటారు; చూపించనా ఓసారి!' అని అడిగింది. వెంటనే అంగీకరించాడతడు. అందుకేంతో పంతోషించారు రాజశేఖరమ్మగారు.

బీచిలో కూర్చుని మాధవి సముద్రం వంకే చూస్తూండి పోయింది. చల్లనిగాలి వీస్తోంది. మనస్సున పోయి వేయకలలు గంటోంది. మధురాలి మధురమైన పూవా తెన్నో మల్లెలై మరిమలాల్ని విరజిమ్ము తున్నాయి.

'బావా! మాపూరోసారి రాకూడదా?' అన్నది వ్రాసాన్ని చీలుస్తూ. వెంటనే జవాబు చెప్పలేదతడు. మాధవివంకే చూస్తూ అన్నాడు-

'రాతేను! మాధవి!' ఎందుకో విరాళ ధ్వనించిందతని కంఠాన,

'ఉవావా! రావలసిందే! రేపు అన్నయ్య వస్తున్నాడుగా! అందరం కలిసి వెళ్ళొచ్చు!' అన్నదామె.

'ఏవరూ! సారదా! వస్తున్నాడా? ఎందుకూ?' ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడతడు. 'నన్ను తీసుకువెళ్ళడానికి' అని ఆమె అతని కళ్ళలోకి నూటేగా చూస్తూండి పోయింది.

'అహ! అని వ్రాసంతో విలీనమై పోయాడతడు. ఆ జవాబులో ఏ భావమూ ధ్వనించలేదు. ఆ కమలలో విరిసిన

పూహల మల్లియలు కన్పించనే లేదు. ఆతడు వెంటనే తలవంచుకుని చేతివాచీ వంకే చూస్తూ ఉండి పోయాడెంతో సేపు.

తర్వాత సాగరుని అందాన్ని చూస్తూ ఉండి పోయా రిరువురూ. కానీ ఒకరినిగూరించి ఒకరు ఆలోచించుకుంటున్నారు. ఇరువురూ ఓ వ్యక్తినిగూరించి, భవిష్యత్తునుగూరించి రక్త రకాలుగా పూహించుకుంటున్నారు. వెన్నెల వెలుగులో ప్రకృతి అందం నింక మెరిసిపోతోంది. ఇసుకలో గీతలు గీస్తూన్న మాధవి తలెత్తకుండానే అన్నది.

‘చదువూ, సంస్కారం వున్నవాళ్లు కృతనాల్ని కావాలని ఆహ్వానించడంమూలానే సంఘం యింతగా పాడైపోతోంది’ ఆ నిమగ్న బాణంలా నూటిగా ఆ దాక్టర్ని పృథ్వీయాన నాటింది. వ్యంగ్యం ఏమా

త్రమూ లేదా విమర్శతో. కానీ బాధ; సానుభూతి నిండివున్నాయి.

మనస్సు పువ్వులా సున్నితంగా వుంటుంది కొందరికీ. ఆ సున్నితత్వం గాయపడినపుడు జీవితాన్నే కార్చివేసుకుంటారు వాళ్లు. అది బలహీనతే అవుతుంది. ఎంతటి బాధ విరుచుకు పడినా తన మూలాన మరొకరు కుమిలి పోనీయకుండా చూసుకోవడంలోనే మనిషి విలువ పెరుగుతుంది’ అన్నదామె తిరిగి.

పుడువైన ఆ వ్యంగ్యోక్తి కతని హృదయాన సంచలనం తుపానులా చెలరేగింది. తోలోన జనుకుంటున్నట్లు అన్నాడత డామె వైపు చూస్తూ—

‘బలహీనత నెలా జయించాలి?’ వసి సావలా ప్రశ్నించాడు.

క్షణమాత్రం ఆతనివంకేమానీ మృదువుగా నవ్వింది మాధవి.

‘ప్రతిదానికి ఓ నియమం, ఓ హద్దు ఏర్పరచుకోవాలి బావా! అప్పుడే జీవితంలో ఎదురైన ఒడుదుడుకుల్ని దాటిపోగలుగుతాం. నేనూ ఒప్పుకుంటాను. ను న్ని త హృదయాలు విషాదాన్ని భరించి తట్టుకోలేనన్న సంగతి. కానీ ఒకమాట మనం మరిచిపో గూడ దెప్పటికీ’ — ఆగిపోయిందామె ఓ క్షణం సేపు—

‘అనురాగంముందు వ్యక్తిత్వాన్ని విస్మరించ గూ డ దు. నిజమే! కాదనలేను. ప్రేమతోనే జీవితం నిండిపోవాలి. కానీ ఆ ప్రేమే, పిచ్చిగా మారిపోతుంది హద్దులు దాటగానే. అప్పుడది జీవితాన్ని కార్చి వేస్తుంది. నిండు బ్రతుకుల్ని భస్మం

జేసి వేస్తుంది. ఆ పరిస్థితుల్ని జయించలేక మరో పిచ్చిన ఆహ్వానించడం మరింత బలహీనతే అవుతుంది. పరిస్థితుల్ని, కాలాన్ని బట్టి నడుచుకున్నాల్సిన మనస్సు గాఢపడినా, మనిషిగా జీవించవచ్చు' అన్నదామె.

మౌనంగా వింటూండిపోయాడతడంత సేపూ. తర్వాత యిరువురూ లేచి యింటికి బయల్దేరారు. మాధవికా సంభాషణ వారి ద్వరిమధ్యా ఎంతో ఆత్మీయతనీ, సన్నిహిత్యాన్ని పెంచినట్లున్నది.

ఆ రాత్రంతా అతని హృదయం నిండుగా ఆలోచనలూ, అనుభూతులూ కొల్లరై నిలిచాయి. రేడియోలో వస్తున్న లలిత సంగీతాన్ని వింటూండిపోయాడు కొంతసేపూ.

ఎన్నోకలలు! కొన్ని మధురమైనవి. మరికొన్ని పూహించలేనంత బరువైనవి. ఆ కలల్లో మాధవీ, రాధా చెట్టు వట్టూ లేకుంపని వరుగులు వెట్టారు. నవ్వుల పువ్వులు రువ్వారు ఆలోచనలతో కదిలించి నేశారు. అదే లోకం అన్నట్లు భ్రమింప జేశారు. ఉన్నట్లుండి కల కరిగిపోయిందో క్షణాన.

ఉదయభానుని లే కిడబాలు ముఖాన నాట్యమాడతూండగా మెంతువ వచ్చిందతనికి. అయినా అలాగే దుప్పటిలోనే పుండి పోయాడు కొంతసేపూ. ఇంకా పూసలోకం రానే వుండిపోవాలని ప్రయత్నించాడు. కానీ

మనుషులూ...

మధురమైన స్వరం వేంకటేశ్వరుని సుప్రభాతాన్ని తీయగా పాడుతోంది. ఆ స్వర మాధుర్యం అతడిని పూపివేసింది. వెంటనే లేచివెళ్ళి గది గుమ్మంముందు నిలబడ్డాడు.

రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు పూజచేస్తోంది పూలతో. ప్రక్కనేవున్న మాధవి భక్తి ప్రపూర్ణమైన స్వరంతో ఆ వేంకటేశ్వరుని ప్రార్థించుతోంది.

విశాం నేత్రాం నిండుగా ఏదో పరవశత మెరుపులై ఉళుకు లీనుతోంది. తన జీవిత పరమాపధి అదే నన్నట్లు ఆ స్తోత్రంతోనే లీనమై పోయిందామె. ప్రణమిల్లి లేచి రెండు గులాబీల్ని తీసికొని తలలో ఘ్రుమము కుంది కమల కడ్కుకుని.

ఎప్పుడూ బారెడు ప్రాదేశికనా లేవని కొడుకు అంత ఉదయాన్నే లేచివచ్చి పూజ సంత శ్రద్ధగా చూడడం ఆ తల్లికెంతో సంతోషాన్ని, ఆ శ్మశ్మి, పుత్రాహాన్ని కలుగ జేసింది. కనుపైగ జేసింది 'చూడమూ!' అంటూ మాధవికి. మాధవి నిర్మలంగా నవ్వింది అతడిని చూసి.

రాత్రంతా అతడు ఎప్పటిలా మరలా మౌనంగానే వుండిపోయాడు. అందుకా మాతృహృదయం పూగిపోయింది. సారధి రాకతో ఆ డాక్టర్ ముఖం మరింత ముడుచు పోయింది. ఏదో మర్యాద కన్నట్లు

పరామర్శించాడు కుశలమడిగి. భోజనాలు పూర్తికాగానే బయటికి వెళ్ళబోతూండగా మాధవి సిల్పింది—

'అదేమిటి బావా!? అన్నయ్య వస్తే పారిపోతావ్! నిన్నేమీ బలవంతంగా కట్టేసి నీసుకుపోడలే!' అన్నది చిన్నగా నవ్వుతూ, చేసేదిలేక వెనుదిరిగాడతడు వెంటనే.

* * * ఆపూరి పేరే వల్ల! ప్రకృతి మాత అక్కడ తన అందాన్ని వేలరంగులతో వింతైన హోయలతో నాట్యమాడించుతోంది.

పూలతోటల్లో సుమసారభాలు మృదువుగా మనసుల్ని వలకరించుతూంటాయి. పచ్చని చివురకలు, పండు, తమలపాకుల తోటలు చల్లదనంతో సేదదీరుస్తూన్నాయి. ఆ తోటల్లో కోయిలమ్మల కుహళహానాదాలు, మధురాలి మధురంగా, హాయిగా వినిపించుతూంటాయి. చిలుకల అందాలు వన్నెల్ని చిందించుతూంటాయి.

పూరిప్రక్కనే ఓసెలయేరు ప్రవహిస్తోంది. అదే ఆ పూరివారికి ఆనంద దాయిని. సెలయేటి అందాల్ని, గన మాధుర్యాన్నీ వింటూ మైమరిచిపోతారా పల్లెవాసులు.

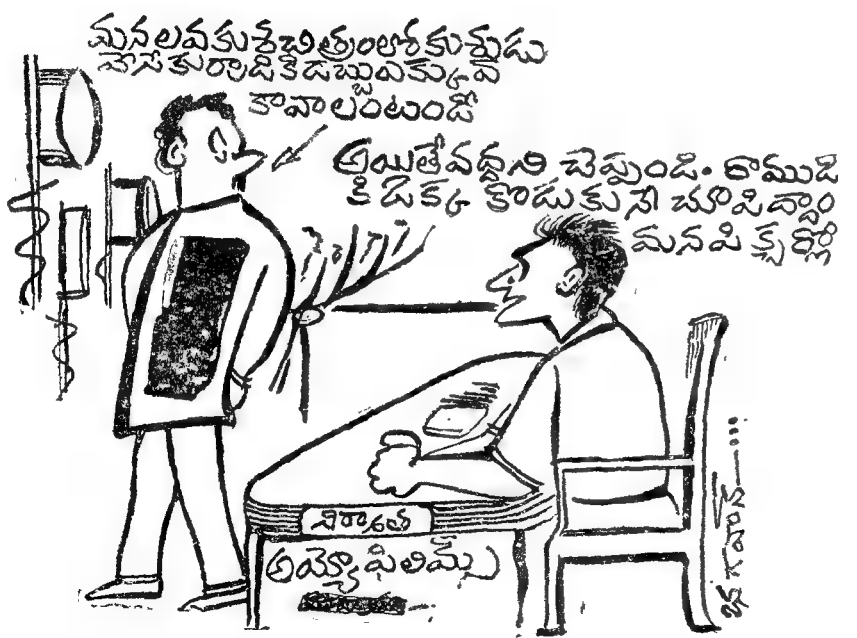
గులాబీల తోటా, తమలపాకులతోటా పున్నాయి రాష్ట్రవయ్యగారికి మువ్వరు చిరం జీవులతోపాలు.

పెద్దగూయి రాధ నిజంగా గులాబీలాగా అందం నిండిన బంగారు బొమ్మ! రెండోవాడు సారథి! అక్క అంటే ఎనలేని అనురాగం ఆ పసి ఎడదలో ఎప్పటినుంచో కాపురముంటోంది కలలుగంటూ.

మూడో అమ్మాయి మాధవి. పూలో దాగిన అందమంతా తనదే! సెలయేరు పాడుకునే మధురగీతాల్లో విరిసిన మాధుర్యమంతా ఆమెదే! ఆ గానంలో కరిగివున్న గంభీరత అంతా ఆమె సామ్రే!

అక్కయ్య హృదయాన ఆనందాన్ని పండించుతుంది అనురాగంతో. అన్న మనస్సున మమతల మల్లెల్ని పూయించుతుంది. 'పూలబాసలు తెలుసు ఎంకికి' అన్నట్లు మాధవి మనస్సు నవనీలంకన్నా మృదువుగా వుంటుంది! అని మురిసిపోయే వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు.

గులాబీల తోటలో పరువులెక్కుతూ

ఎక్కువ సువాసన ఎక్కువ మెత్తదనము

మెత్తనిది, పూవులలా తాజామైనది, సువాసనగలది

సాటిలేని క్రిమి సంహారి జి-11 గల
సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడరు చాల సేపు నిలిచే
సువాసన మరియు పట్టువంటి మెత్తదనముతో
మీ చర్మమునకు అంటుకొని ఉండి,
మీకు రోజంతా నిశ్శబ్ద కలిగిస్తుంది.

జి-11 గల
సింథాల్ మీకు
రక్షణ యిచ్చినట్లు
వేరే ఏ
పౌడరు
యివ్వలేదు.

నవ్వులి దప్పుతూ - పువ్వులి పాపి
చేసుకుంటూ, పూవుల్లో పూవై, ఆకుల్లో
ఆకై కోయలమ్మను చిలిపిగా పిలిచి.
వయారంగా వెక్కిరించుతూ, యేటిసిటిలో
నీడని చూసుకుని మురిసిపోతుండేది పరవ
శించి.

పూవుల్లోని ఆ విని నింపుకుందా
వృద్ధయం నిండుగా.

ఆకుల్లోని అందల్ని పంచుకుందా
జీవితం పండుగే నన్నట్లు.

నవ్వుతూ పలకరింపుతుంది. నవ్వుతోనే
నిష్క్రమిస్తుంది. ఆ చేల్లెల్లి మాటల
చిరకూ - మనస్తత్వానికి ఎంతో మురిసి
పోతుంటారా అక్కా తమ్ముళ్లు.

మువ్వరూ బాల్కనీస్ నుంచి దాటకమునుపే
రామయ్యగారు గుండెబ్బుతో మరణం
చారు. సంసారం బరువంతా తల్లినుభ
ద్రమ్మపైన బడింది. పులిమీద పుట
అన్నట్లు రెండో అమ్మాయి పెళ్లి తెరిగి
వచ్చిన తర్వాత తోటలమీద వస్తూన్న
ఆదాయం తగ్గిపోయింది చాలావరకు.

'రాధను' రాధనమ్మగారు చెల్లెలు
అన్నారామ్మ నింపాచిటి తీసుకుంది.
అయినా పోయి. మాధవలను నక్రమంగా
పెండ్లి జిన్నీ అందించేసికి మధ్యదమ్మ
గారి తల్లిపాణం చీకకు వచ్చింది. సారధిని
యింటిరువరకు చదివించ గల్గింది. మాధ
విని బి. యస్.సిలో అవ్వేసింది ఆర్థిక
స్థామతు బాపుండక.

మన మలూ...

చిన్నప్పటినుంచీ తల్లిని నూట జనదాటని
మాధవి ఎదురు చెప్పలేక వ్రాసం వహిం
చింది. సారధికూడా తోటల్ని జాగ్రతగా
పెంచాలని చదువుకు న్ననీ చెప్పాడు. అత
డెంతగా కష్టించి, క్రమక్రమం పెట్టుబడిని
పెంచి, కొత్తతరహాలో పెంచినా ఆదాయం
మాత్రం అనుకున్నంతగా పెరగలేదు.

దానికితోడు సుభద్రమ్మ గారి
కొవ్వయన్నున శుయవ్యాధి సంక్రమించింది.
మందులు వాడినా తగ్గుముఖం పట్టనే
లేదెన్నాళ్లకా మొండివ్యాధి. ఆ సమయం
లోనే రాధకూడా వివాహమైన కొద్ది కాలం
లోనే క్షయతో బాధపడి కన్నుమూసింది.
ఆ వారసుభద్రమ్మగారికి ఆరని, తీరని
వ్యధగా మిగిలి గుండెల్ని రంపపుకోత
కోసేయసాగింది. వ్యాధిలోపాలు మనోవ్యధ
కూడా రాసురాను కొండంతై పోయింది.

ఏ క్షణాన మంచమెక్కిందోగానీ తిరిగి
దిగి నలుగుడుగులైన వేసిన పాపాన పోలే
దామే. ఆ మనోవ్యధే ఆ చాలా వృధ
యాపి కాట్టియసాగింది. జీవకో పుణ్య
క్షణాన తనువు చాలించిందామే.

ఆ గృహిన యిక అలవా పాలనా మానే
వాళ్లు లేరు. మాధవి కొండంత దుఃఖాన్ని
గుండెల్లో నింపుకుని అన్నను ఓవారుతూ
తాను పూరడిల్లుతూ కొన్నాళ్లు గడి
పింది. ఆ ప్ల పూర్ణమ్మ గారి పిల్లల
దుఃఖాన్ని చూడలేక, తనకూ ముందూ

వెనుక ఏకరూ లేకపోవడం మూలాన,
ఆ యింటిలో వుండిపోయింది వచ్చి.

అప్పటినుంచీ ఆ యింటిలో ఆనందం
ఏవాడూ తనను తాను మరిచి నాట్యకూడ
లేదు. నవ్వులతో యిల్లు ప్రతిధ్వనించిన
క్షణమే లేడు. సారధి నిరుత్సాహంగా తోట
వని పూర్తిచేస్తూండేవాడు. అన్నపూర్ణమ్మ
గారు రాధస్మృతులతో అపార్థికలూ బాధతో
కుమిలిపోతుండేది లోలోన. అల్లుడు రాజ
శేఖరం మరితో మెదరినపుడామే దుఃఖానికి
అంతు లేకుండా పోయేది. ఆ దుఃఖాన్ని
కొంతవరకు మరిపించగలిగేది ఒక్క మాధవి
మాత్రమే విభుజిత రాజ్యమేలుతూన్న
అగృహీన మాధవే అపుడపుడు ఆనందాన్ని
అవ్వనించేది. విరాళతో కుమిలిపోతున్న
అన్నపూర్ణయన ఆమె నవ్వుల్ని వండించేది.

రాధ అత్తగారైన, రాజ్యలక్ష్మమ్మ
గారి వృద్ధయమెంతో విశాలమైనది.
సంస్కారభావాలకామే నిలయమే అనుకునే
వారందరూ. తోటివారిని ప్రేమించడమే
ఎరుగునుగానీ ద్వేషించడం తెలియదామెకు.

కోడలు. రాధ తమగృహీన పున్నన్నాళ్లా
ఎంతో మురిసి ముచ్చటపడి పోయిందామే.
సూపులా చూసుకుంది. మనస్సు నొప్పించ
లేదే వాడూ. కానీ భగవానుడెందులనో
ఆ సంసారాన ఆనందాన్ని హతాత్తుగా
దూరం జేశాడు. రాధ మరణంతో ఆ తల్లి
కొడుకుల వృద్ధయాలు దుఃఖంతో పూగి
పోయాయి.

ఆ వ్యధను మరువలేక రాజ్యలక్ష్మమ్మ
గారు మాధవిని రమ్మని జాబు వ్రాసింది.
మనస్సు కరిగేలా వున్న ఆమె అభ్యర్థనను
త్రోసిపుచ్చలేక పోయిందామే. అందుకే
అన్నను ఒప్పించి వెళ్లేపుడు అన్నది -

'అత్తయ్య మనస్సును నొప్పించలేనురా
అన్నాయ్! ఏ సుఖమూ ఎరుగని ఆ
యింటా కొన్నాళ్లు తోడుగా మసలి
వద్దామనే వెళ్తున్నాను.' అని.

సారధికావయాణం యిష్టం లేదు.
అయినా వ్యతిరేకించలేకపోయాడు. చెల్లెలు
ఏ దృష్టిలో ఆ విధంగా బయల్దేరిందో
గ్రహించగలిగాడు. రాధ మసలిన ఆగృహీన
మాధవి ఆనందాన్ని నిండించి రాగలదనే
భావించాడు లోలోన. వెళ్లేపుడు అన్న
పూర్ణమ్మగారు కూడ అన్నా రిలా -

'చూడమ్మా; మాధవి; అత్తయ్యా

నోమ ఎక్కు రసిన చుక్కరం ప్రిసిపాల్ కివ్వొద్దు!
నోమ తిరిగిచ్చేయండేదు!

వాళ్లు మొదటినుంచీ మనకు బంధువులు గారు. అయినా అంతకన్నా మించిన ఆత్మీయానురాగల్ని అందించారు వాళ్లు. కానీ ఆ అభిప్రాయాన్ని నిబ్బకునే అర్హత లేదు వాళ్లు. అత్యున్నత మనస్సున అనురాగం సాగరమై ప్రవహించుతోంది. భావ...చేస్తులేను. మువ్వే చూస్తావుగా! ఆ ఆత్మీయ కోడుకుల్ని మళ్ళీ యీ రోజుకే రోజు తీసుకురా తల్లీ! అది నీవల్లనే అవుతుంది.'

మాధవి కన్నుల్లో అశ్రుర్యం దోబూచు లాడిందో మాటలు విన్నగానే. ఏ భావంతో ఆమె అలా తనకు అదేకావచ్చిందో గ్రహించింది. కానీ తిరిగి జవాబు చెప్పబోయి ఆగిపోయింది. మౌనంగా అన్నకూ, అత్తయ్యకూ నమస్కరించి బయటైంది.

మాధవిని చూడగానే రాజ్యలక్ష్మి సున్నగరు ఎంతో సంతోషించారు రాజశేఖరం. ఏ భావాన్నీ వెలిబుచ్చలేదు. నిర్వికారంగా వుండిపోయాడు. ఎప్పుడో కథ పెళ్లిలో చూసిందామె మాధవినీ. అప్పుడమే వికసించిన మొగ్గ. ఇప్పుడో వి నీత కనుమం! తన అహ్వవాన్ని అంత తొందరగా, తేలిగ్గా అంగీకరించుతుందో ఆమె ప్రాపించనైనా గ్రహించలేదు.

ఆ గృహాన అడుగుపెట్టినదే అడవుగా ఆమె అందర్నీ తన హస్తాక్షులతో పూజిచేసింది.

అందరినీ తనవైపు ఆకర్షించుకున్న మాధవిపైన ఎవరేని అనురాగం ఏర్పడింది రాజ్యలక్ష్మి ముగ్ధుగారికి రాజశేఖరం కూడా ఓ మలుపు తిరిగిచూడ ఆషరాడో.

వలెనని సకలమంగా, సరైన వర్తకంలో, సరైనవేళకు జరిగిపోతోంది. డాక్టర్లైన ఆతనికావని ఎంతో నచ్చింది. కయో భారంతో, మనోవ్యధతో యింటివంత పొందికగా అందంగా ముగ్ధులైన లోతు తీర్చగలిగింది మాధవి అనుభవదళిని మనసున ఓ పూహ బయర్చేసి పూయల లూగుతోంది: కానీ అది వెలికి రానే లేదన్నాళక్ష్మణులు.

సరేది రాక రాజశేఖరనికంతగా నచ్చలేదని గ్రహించింది మాధవి కానీ విండుకో అర్థంగలేదామెకు పూర్తిగా.

ఆ సాయంత్రం తోట లో కూర్చున్నా రెండా. రాజ్యలక్ష్మి ముగ్ధుగారి మాటల్లాడారు

మీకు 'మరియు' ఇతరులకీ

అహోదకరం... సువాసన

వేదిజల్లు తాటో పుష్పముల...

సువాసనలకు బెంగాల్ తెమికల్

కలకత్తా - బొంబాయి - కౌన్సూరు - ఢిల్లీ

ప్రియ

జి.ఎ.ఎస్.ఎల్.ఎల్.

సుఖ జీవిత సేవ

"నీర్మల వైద్యమహిమ"

సద్గుణ సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి

'మేల్ మాయిల్ మండు'

(Regd.)

దీర్ఘకాల చిరస్మరణీయములను చక్కని నివారణ

అల్లంబు, ఎర్రంబు చాడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ (చర్మ సంబంధము) పాదాల గల పట్టుల ముద్దు, నాడితో పాడివివస్యకు చొప్పి లేకుండుట, విషవేడి బొట్టులు గలిగిన తెలియకుండుట మరలీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి పుట్టు, కలుజేయుట. (సరము కంటిందము) వేరివేళ: ముడుముకొనుట, బొజ్జలు లేచుట, ముక్కు ఎండవములు, పాదంబు వల్లపు పుండ్లు నిర్బుడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళ తగ్గుట, ముక్కు పొట్ట వగన మామలుక విసుగు పుట్టించు రణముల (అన్ని సంబంధము) నిటకీ చక్కని నివారణ

1 మంశం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 12/- తపాల బియ్యము. 3.00

8 బొమ్మల, శ్రీ పరమాత్మ చైతం రు 8/- తపాల బియ్యము. 2/-

సిద్ధ దాకర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్లు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O. (N.A. Dt.)

మొందుగా:

'వాకెంతో ఆనందంగా వుంది బాబూ! మాధవి మాయింటికి పట్టుకొని వుంటుందని ఆమెకుంటేనే'

ఏదో వున్నాం చదువుకుంటున్న రాజశేఖరం ఒకరి అలెత్తిచూసి మళ్ళీ చదువులో లీనమైపోయాడు. సారధి క్షణ మాత్రం విశ్రాంతిగా వుండిపోయాడు. చల్లగా రాజశేఖరానికి-అర్థాంగిగా వ్రాసిన ముక్కోలేక పోతున్నాడతడు. అసలా వ్రాసే సచ్చదం లేదతనికి. కానీ మాధవి అంగీకారం ఆ తడిని చూట్టాడనియకుండా చేసింది. ఆమె అంగీకారం వెనుకవున్న

మనుమలూ..

విశ్రాంత ఎంత బలమైనదో గ్రహించే ఎదురు చెప్పలేక పోయాడతడు.

'మాధవి జీవితాన ఆనందం పంపే నాకూ నంతోషమే అత్తయ్యా! అలా కానా లనే పార్చిస్తున్నాను.' అన్నాడతడు మాధవివంక చూస్తూ.

రాజ్యశక్తిమ్మగారు నవ్వుతూ తల వంగించారు. కొడుకువైపు చూస్తూ అన్నదామె శాంతంగా.

'ఏం నాయనా? ! విన్నావా? మాధవి ఈ ముసలి అత్తయ్య సేవ జేయడానికి

మనఃస్ఫూర్తిగా ఒప్పుకుంది. మనం మళ్ళీ మనుషులం కాగలమిక.'

'ఇండులో బలవంతం లేదుగదా! అయినా యింకా వసంతం రావాలని నాకు లేదమ్మా! ఇలా జరిగిపోనివ్వ! మాధవి జీవితాన్ని బలిగా తీసికుంటున్నామేమో నన్ని స్తాంది.' అన్నాడు రాజశేఖరం. అతని కంఠాన ధ్వనించిన నిరాశ కందరూ కదిలి పోయారు. కంతం కొంచెంగా వణకడం గమనించింది మాధవి. అందుకే ఆమె మరంతగా కదిలిపోయింది. అతనివంక చూస్తూ అన్నది మృదుస్వరంతో—

'అన్నిచడమేగదా! అయితేలేదుగా బావా! చూడాలి అనే భయాన్ని నింపుకుని ఆనందాన్ని దూరం జేసుకోవడం మీలోంటి నాళ్ళకి తగదు' ప్రేమ పూర్వమైన ఆమె స్వరం మధురంగా నినదించింది శ్రోతల చెవుల్లో.

రాజశేఖరం, ఆమె కన్నుల్లోకి చూశాడు. వెంటనే ఆశ్చర్యాన్ని దాచుకుంటూ ఆవిశాల నేతద్వయంతో కదులుతూన్న అనురాగ కెరటాల అలజడి స్పష్టంగా గోచరించు తోంది అతని మనస్సున ఆమె చూపులు మల్లెల్లై విరిశాయి. తీయని తంపుర్ని మేల్కొల్పాయి. అందుకే పెదవి కడువలేక పోయాడతడు.

సారధిలోన కదులుతూన్న అయిష్టతను అణచుకుని అన్నాడు తల్లిగారో—

'బావా, నువ్వు ఆలోచించుకుని మరీ నిర్ణయించుకోవడం మంచిదమ్మా! ఎందుకంటావా? ఆలోచనతో చేసినపని అయినా, కాకపోయినా ఫలితాన్ని భరించగల ఆత్మ బలాన్ని చేకూర్చుకుంది.'

రాజ్యశక్తిమ్మగారు ఏదో చూట్టాడ బోయి మాధవి ముఖవంక చూసి ఆగి పోయింది వెంటనే.

'నిజమే నమ్మాయ్! అందుకే నివ్విక్కడకు రప్పించడం' అన్నది మాధవి. తర్వాత ఎవ్వరూ చూట్టాడలేదు. భోజనాలకు టైముందిని లేవారందరూ.

(ఇంకా వుంది)

'వంట నేర్చుకోవాలి' - రాజశ్రీ

'మొదట నావళ జానకిగారింటో నంటు నే నం దుకే రావంటం కొంత ఆలస్య మయింది' అన్నది రాజశ్రీ ఆయుధ పూజ రోజున— 'మా మంచి అక్కయ్య' పెట్టెలో.

'ఏమిటి విశేషం? ఎవరెవరు చేశారు వంటలు' అడిగను.

'నేను, కృష్ణకుమారి, కీలా— ఊరికే సరదాగా, పండగకదా అంతా జానకిగారింటో చేర్చి తలోవంటా పారంభించాం.'

'మీకేం వందారు?

'నేను పిన్కీమే చేశాను. అంతలో స్పృహలోనుంచి పిల్లుల వచ్చింది.

కంగారుగా వచ్చేశాను. ఇంతకీ ఎలా వచ్చిందో, ఏమిటో తినలేదు. ఈ షూటింగ్ లయిన వెంటనే వెళ్లి తినాలి' అన్నది రాజశ్రీ ఎంతో ఆశతో—

'ఇంకేమిటి విశేషాలు?

'చాలా రోజుల తర్వాత కృష్ణకుమారిని చూశాను ఈ మధ్య తను వంట చేయటం వేచుకుంటిట. వంట చేస్తూ చెయ్యిగాడా కాల్చుకుంటిట... అయినా వంటవెయ్యటం వేచుకోవాలండీ! ఎందుకైనా మంచిది ఎప్పుడైనా వంటమనిషి రానప్పుడు వండి 'పెట్టెనచ్చు' (ఎవరికి? రాబోయే భర్తకేమో) అంటూ నవ్వింది రాజశ్రీ.

— మోహన్ కుమార్

మనకు కష్టసుఖాలు, సుఖసుఖాలు జన్మాంతరాల్లోని సుకృత, దుష్కృత కర్మల ఫలమే కలుగుతాయి. అందువల్ల ధనవంతుడుగా జన్మించినా సుఖించలేకపోవడమూ, దరిద్రుడయి పుట్టినా నిర్విచారంగా కాలం గడవడమూ జరుగుతుంది. ధనం నచ్చు ద్విగా వున్నా లోభగుణంవల్ల దాన్ని అనుభవించలేక పోతున్నాం. లోభిగా పుట్టినవాడు ఒకవేళ దానం చెయ్యాలనుకున్నా అది సాగదు. నానటి వ్రాతను బట్టి ఎంత ప్రాప్తమో అంత లభిస్తుంది గావి మరొక విధంగా జరగదు.

ఒక లోభి ఉండేవాడు. పుర్యజన్మకృత పుణ్యం వల్లనో యేమో ఆయన గొప్ప ధనవంతుడు! అయినా ఎంగిలిచేత్తో కాకిని కొట్టడానికయినా పెట్టడం, సహజమైన లోభంవల్ల ఇలా వుండగా ఒకనాడు అతని యింటికి ఒక అతిథి వచ్చాడు. ■ పూట భోజనం పెట్టవలెనని కోరాడు. ఈ లోభి మొదట్లో సమ్మతించడంలేదు కాని, ■ అతిథి యెంతో ప్రశ్నోయడంగా విధిలేక - మనస్సులో ఏ కోశానో పున్న ధర్మగుణం ప్రేరేపణ చెయ్యగా - తుదకు సమ్మతించి ఆ పూట భోజనం పెట్టాడు.

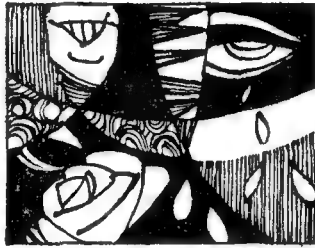
ఇతరులకు తిండిపెట్టడం లోభి (వక్ర) తికి విరుద్ధం కదా! తన (వక్ర) తికి విరుద్ధంగా (వ్రవర్తించినందున కాబోలు అతనికి ఆ సాయంకాలం కడుపు నొప్పి వచ్చింది. దానికి లంఘనమే పరివర్షధమని ఆ రాత్రి తిండి మానివేయవలసి వచ్చింది. ఆ బాధతో మూలుగుతూ అతను పడుకున్నాడు. అతనికి విద్రవల్ల లేడు.

కొంత రాత్రి అయ్యాక అతనికి - తాను పడుకున్న గదిలోనే యిద్దరు సంభాషిస్తూ పున్నట్లు వినిపిసింది. మనుష్యులు మాత్రం కానరాలేదు.

ఒక గొంతుక - ఓయీ లోభమా! నీ యజమాని పరోపకారంకోసం ఒక ప్రాణికి తిండిపెట్టాడు గదా! అలాటి వాడికి కడుపునొప్పి తెప్పించి, తిండి లేకుండా చెయ్యడం నీకు న్యాయంగా వుందా?

మరొక గొంతుక - ఓ ధర్మమా! అతిథికి భోజనం పెట్టడం లోభికి న్యాయం కాదు. ఒకపూట భోజనం పెట్టడంపే అతని సంపదలో ఒకపూట భోజనం తగ్గి

ఎంత ప్రాప్తమో అంత

ధర్మపథం
బుద్ధులకుండే పరమగుణయ్య

పోయిందన్నమాట. ఆ లోటును ఎలా భర్తీ చెయ్యమంటావు? అందుకోసమే అతనికి కడుపునొప్పి తెప్పించాను. దానికి ఫలితంగా అతడు రాత్రి భోజనం మాని వేశాడా? లేదా? ఇందువల్ల మిగులు మాపించానా లేదా?

ధర్మం - అతిథికి భోజనం పెట్టడం కూడా ఒక తప్పే అంటావా?

లోభం - తప్పే? తప్పున్నర కూడానా?

అతని యీ బాధకు కారణం కూడా నీవే కదా?

ధర్మం - నేనేమి చేశాను?

లోభం - నీవు ప్రాప్తహించకపోతే అతడు అతిథికి భోజనం పెట్టివుండడు. అప్పుడు అతని సొమ్ముకు తరుగు వుండదు. అతిథిని గౌరవించడంవల్ల ఏర్పడిన ఆ తరుగును పూరించడానికే కదా, నేను అతన్ని యీ రాత్రి పస్తు పడుకో పెట్టవలసి వచ్చింది?

ధర్మం - అయితే నేను చేసింది తప్పుంటావా?

లోభం - నీవు చేయవలసింది నీవు చేశావు. నా ధర్మాన్ని నేను నెరవేర్చుకున్నాను. ఇందులో యెవరి తప్పు లేదు. ఆ సంభాషణ వింటూ పున్న లోభికి - తాను స్వభావ విరుద్ధంగా వ్రవర్తించి నందువల్లనే తనకు ఈ బాధ కలిగిందని తెలిసింది. భగవంతుడు ఏ వ్యక్తికయినా, ఎంత ప్రాప్తమో అంతే లభింప చేస్తాడనీ, వ్యక్తి స్వతంత్రించి యేమి చేద్దామనుకున్నా, అది యెంతమాత్రమూ సాధ్యపడదని కాదనీ ఆ లోభికి బాగా బోధపడింది. ●

మంత్రుగా ఎన్నికయితే వింటేయిహాసిత
పెద్ద సమస్యకొరెడు - ఒకవేళ ఎన్నిక కైకపాడే
వింటేయిహాసో తెలిక ఇంకరహమన్నా-----

మాధవి

□ 'మాసిన వాళ్ళందరూ ఆ కాలేజీకి
 బ్యాటికింగ్ గోపాల్ కిష్టే నంటారు.
 బి. కామ్ ఫైనలియర్ చదువుతున్న ఆరే
 నంటే చిన్నా, పెద్దా వడి చస్తారు ఆ
 కాలేజీలో... ఒక్క కాలేజీమిటి? ఆ ఊరి
 కాలేజీలన్నిటాలోని అందరు స్టూడెంట్స్
 అతన్ని లైక్ చేస్తారంటే, అతిశయోక్తి
 కాదు. అతను అందరితోనే కాక చదువు
 లోను, సంపదలోను అన్నిటానూ కింగే!
 అతనికి తగిన బ్యాటిక్స్ ఏ కాలేజీలోనూ
 కనిపించక, వెదికి, వెదికి విసిగిపోయారతని
 ప్రాంట్స్. డిమాన్డ్స్ ప్లేటర్స్ దగ్గర్నుంచి,

దాస్తికం పరిణింకం వై అమృతం

ప్రిన్సిపాల్ వరకు అతన్ని మెచ్చుకుని 'కాలేజీకి మకుటం లాంటివాడు' అని అనకుండా ఉండలేకపోయారు. పద్మశ్రీ, పద్మభూషణ్ లాగ చదువులో అతనికి 'విద్యశ్రీ, భిరుదివ్యపు' అంటారందరూ! అతన్ని చూసినవారందరూ లక్ష్మీ, సరస్వతి ఒక చోట ఉండరన్న వాదాన్ని తక్కువ ఖండిస్తారు. మూడేళ్లనుంచి కాలేజీ స్టూడెంట్స్ యూనియన్ సెక్రటరీగా అతన్నే ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకుంటూ వచ్చారు. అతని కారులో అరడబ్బు మందికి తక్కువ జనం విప్రుడూ ఉండరు. కాలేజీ నిత్యకల్యాణం, వచ్చుతోరణంగా కలకలలాడటానికి కారణం అతనేనని అందరి నమ్మకం!.

'ఇంక ఆవు తల్లి! గోపాలక్రిష్ణ స్త్రోత్రం' అంది చిరాగ్ రాధిక ఒడిలో పుస్తకం గట్టిగా క్రింద వణేస్తూ.

ఈ హాశాత్పరిణామానికి అదిరిపోయినా పైకి కనిపించనీకుండా గొంతు సవరించుకుని మళ్ళీ మొదలుపెట్టింది ఉమ. 'కానీ, పాపం! ఇప్పుడందరికీ ఒకటే విచారం!' అంది సీరియస్ గా.

పచ్చికలో వెల్లకిలా తలక్రింద చేయి పెట్టుకుని పడుకున్న రాధిక, ఈ మాటలకు కలవరపడింది. అప్పుడే విసుక్కుని ఉండటం వలన మౌనం వహించింది. అదేదో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం ఆమె కళ్లలో ప్రతిబింబించటం చూసి, కొంటేగా నవ్వింది ఉమ. కోపంగా చూసింది రాధిక. 'ఎందుకలా ఉడికిపోతావ్ గాని చెప్తా విను! నకల కాలేజీ జీవరాసుల విచారంబునకు కారణం జ్ఞాన వృత్తాంతం బెట్టిదనిన, కాలేజీలకు రాజైన ఆ రాజకుమారుడు. ఈ సంవత్సరాంతంబున, అనగా పై సంవత్సరాంతం ముతో ఫార్మ్ వెళ్లబోతున్నాడట! అందుకని...'

ఈ వానరసైన్యం తప్పట్నించే విచారంబుధితో మునిగిపోయారు. అదే... మొన్న వరదల్లో క్రిష్ణాజిల్లా మునిగినట్లు అంది ఏగతాళిగా రాధిక.

'నిన్నగాక మొన్నోచ్చావ్, అతనంటే అలా మండిపడతావెందుకు? అతని గురించి ఏం తెలుసని అలా చిరాకు పడతావ్? తర్వాత నీవే విహరించాల్సి వస్తుందమ్మాయ్, జాగ్రత్త!' బెదిరించింది ఉమ.

'నేనలా ఉంటే నీకేంగానీ; పోనీ నకు తెలుసుగా? అతని గురించి? అదంతా ఓ పేర్లు గ్రంథం రాసి 'గోపాలక్రిష్ణ పాఠ్యానం' అని పేరుపెట్టు.

'ఓ... తప్పకుండా రాస్తాను. రాసి నీకే అంకితమిస్తాను'

'ఊ... సరే ఇక్కడే, ఇప్పుడే మొదలు పెట్టు, నే వెళ్తున్నా!' అంటూ విసురుగా లేచి నిల్చింది.

'ఇదుగో! నేనూ వస్తున్నానండి రాణి గారూ! మరి అంతకోపమయితే ఎలా?'

'ఇదుగో అమ్మాయి, ఈసారి నుండి, రాణి, కాణి ఆ వ్వాసంటే తంతాను జాగ్రత్త!' ఉరిమి చూసింది స్నేహితురాలిని.

'అదేదో పినిమాలో విజయవిర్రులలాగ నీకూ స్టంట్లు వచ్చా?' అని నవ్వుతూ 'అయితే అందరూ ఎదురు చూస్తున్న హీరోయిన్ దొరికినట్లే' అంది ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు.

'ఇదే లాస్ట్ వార్నింగ్, పిచ్చి పిచ్చిగా మాట్లాడకంక! లేకపోతే ఇదే లాస్ట్ వర్ అండ్ లాస్ట్ డే నీతో మాట్లాడడం - నీతో ఉండటం!' అంది సీరియస్ గా గబా అడుగులువేస్తూ.

'అలాగే కానీ! ఇంక ప్రశాంతంగా ఉండు. అందరూ మనల్నే చూస్తున్నారు. సోబ్బాడుకుంటున్నా మనుకుంటారు' ఆమె చేయి మెల్లగా నొక్కించి ఉమ.

ఉమ ఎక్కగనే స్టేరింగ్ ముందు కూర్చుని కోపంతో డ్రోర్ గట్టిగా లాగింది. ఆ శబ్దానికి ప్రక్కనే ఆగిన కారులోంచి పుడే చిగిన ఇద్దరబ్బాయిలు, ఉమ ఉరిక్కిపడ్డారు. 'తాతీరున నీ కారు ఎన్ని నెలలు వస్తుందంటావ్? అంది సీరియస్ గా ఉమ. తన కోపానికి నవ్వుకుంది రాధిక.

నిజానికి రాధిక దిగి ఉమది విశాఖ పట్టణం. ఇద్దరిళ్లు ప్రక్క ప్రక్కనే అవటంవలన, వయసుతోను, చదువుతోను ఒక్కటే కావటం వలన ఇద్దరూ ప్రాణ స్నేహితులయ్యారు పి. యు. సి. పరీక్షలు అయిన తరువాత సేల్స్ బాక్స్ ఏజంటుగా పని చేస్తున్న ఉమ తండ్రికి హైద్రాబాద్ బదిలీ కావటంతో ఇద్దరూ విడిపోక తప్పలేదు. మనుషులు వేరైనా, మనుషులు ఒక

టగా ఏడాది గడిపేశారు. మరుసటి సంవత్సరమే డిప్రెక్ట్ కలెక్టర్ చేస్తున్న రాధిక డిప్రెక్ట్ కి కూడా హైద్రాబాద్ ట్రాన్స్ ఫరయింది. ఇద్దరి ఆనందానికి అవధులు లేకపోయింది.

రాధిక - ఒకటే సంతానం; తరగని ఆస్తి ఉండటంవలన అడక్కుముందే అన్నీ అందిస్తూ అల్లారు ముద్దుగా పెంచారు ఆమె తలిదండ్రులు. చదువులో కంపేర్ టిప్ డిగ్రీలో పున్నా అందంలో నూపర్లే టిప్ డిగ్రీలో ఉంటుంది. ఆమె నడకలో, నవ్వులో, మాటల్లో గర్వం తొంగి చూపినా ఆమె మనసు చాలా మంచిది - అంటారు తెలిసినవాళ్లు. నిజం కూడా అదే! కానీ ఆమెకు కోపం పిలవని ఫేరంటంలా వచ్చే స్పంద. ప్రాణ స్నేహితులైన వాళ్లిద్దరికీ అన్నిటానూ కొంచెం డిఫరెన్సు కనిపిస్తుంది చూసిన వాళ్లకు. ఆమెకు అందంలో ఉన్న డిగ్రీ ఈమెకు చదువులోనూ, చదువులో ఉన్న డిగ్రీ అందంలోనూ ఉంటుంది. లోకం పోకడ తెలిసిన ఉమ సహజంగానే శాంతస్వభావురాలు. రాధికది దీనికి పూర్తిగా కాకపోయినా ఎక్కువగానే విరుద్ధ స్వభావం. ఆమెకు కోపం వస్తే చేతిలో ఉప్పుదేదైనా గట్టిగా విసిరేస్తుంది. 'రేపు నవ్వే నాడుకుడా నీలా కోపిష్టి అయితే మీ యింటల్స్ వస్తువు లన్నీ సిథిలో ఉంటాయన్న మాట' అంటుంది స్నేహితురాలిని విడిపించటానికి. 'పోనీలే! నీవు ఉన్నావుగా ఏదీ పెడుదువుగానీ'. 'మళ్ళీ ఏదీ అందించనా?' అనగానే ఎంతకోపంతో ఉన్నా నవ్వేస్తుంది రాధిక.

సెకండ్ అవర్ అయిపోవసామింది ఫైనల్ బి. కామ్ స్థాయిలోంచి ఎక్స్ ట్రాక్ట్ కలెక్టర్ బయటికి వెళ్లిపోయాడు. 'గోపాలక్రిష్ణ గారిని ప్రిన్సిపాల్ గారు రమ్మంటున్నారు' అన్నాడు గడవతో నిల్చిని ఆసీసు పూన్. శ్రీరామ్ తో బంధుదేరాను గోపాల్. శ్రీరామ్, గోపాల్ కి అత్యంత స్నేహితుడు. ఇంటా బయట కూడా! ప్రిన్సిపాల్ రూమ్ లో బిల్డింగ్ కి చాలా దూరంగా ఉంటుంది. 'ఎందుకు పిల్లారంటావ్?' అన్నాడు సందేహంగా గోపాల్. 'ఏముంది, కాలేజీ రీ ఓపెన్ అయిందిగా' ఏదైనా మీటింగు ఉండేమో సాయంత్రం?

'అదే అయిఉంటుంది!' అన్నాడు వాళ్ళ వైపు వస్తున్న ఇద్దరి స్వాగతాన్ని చూస్తూ. వాళ్ళిద్దరూ బి. యన్. సి. సెకండియర్ స్వాగతాన్ని 'ఏమండీ! ఈ పర్స్ లేబరేటరీలో మర్చిపోయారు వాళ్ళు' అన్నారు అటువైపు చూస్తూ. లాస్ట్ అవర్ ఖాళీ ఆవటంవలన ఇంటికి బయలుదేరారు రాధిక, ఉమ.

'ఎవరిదో తెలుసుగా, మీరే ఇవ్వరాదా? అన్నాడు గోపాల్.

'వద్దు మీరే ఇవ్వండి. ఇండాక లేబరేటరీలో మేమే కావాలని దాచేశాం అనుకుంటారు' అన్నారు బతిమాలుతున్న ధోరణిలో. వాళ్ళ భాగస్వామికి నవ్వుకుని 'సరే ఇలా ఇవ్వండి!' పర్సు తీసుకుని గబగబా నడవటం మొదలుపెట్టారు.

'క్రొత్తగా వచ్చిన ఆ రాధికంటే చాలా మందికి భయం!' అన్నాడు శ్రీరామ్ నవ్వుతూ.

'ఎందుకని?'

'అసే సత్యభామకు ప్రతిరూపం ముఖ్యంగా స్వభావంతో!

'దీక్షా తెలుసు అప్పుడే?'

'నిన్న ఉమ చెప్పిందిలే!'

'అదేం, మీ ఇద్దరు మాట్లాడేసు కుంటున్నారా?'

'తన అవసరంగా మరి. బాగానే మాట్లాడుతుంది' నవ్వాడు శ్రీరామ్.

'తన అవసరమేమిటి?' అరంకాక తికమక పడ్డాడు గోపాల్.

జవాబు ఇవ్వకుండానే 'అటు చూడు!' అన్నాడు శ్రీరామ్, కారు క్లీన్ కోసం పర్స్ తీయబోయి 'అమ్మో! నా పర్స్' అంది రాధిక గబుక్కున వెనక్కితిరిగి నడుస్తూ. 'ఏమండీ! ఇదిగో మీ పర్స్!' అందించాడు గోపాల్. 'మేనీ థాంక్స్!' అనుమానంగా చూస్తూ పర్సు తీసుకుని తిరిగి చూడకుండా కారుదగ్గరికి నడిచింది. శ్రీరామ్ నిమాసి నవ్వి ఏదో సైగ చేసింది ఉమ. కారు లాక్ తీస్తున్న రాధిక అది గమనించలేదు.

'అంతకోసమైతే నేనెంత భాధపడతానో తెలుసా?' సైకిల్ మీద పాడుకుంటూ ప్రక్కనించి వెళ్లాడో కొంటెకుర్రాడు. ఒక్కసారి కోపంగా వెనక్కితిరిగిచూసి స్పీరింగ్ ముందు కూర్చుని డోర్ విసుకుగా లాగ

రాధికా పరిణయం

చేసింది. ఆ విసుకుకు అదిరిపడిన శ్రీరామ్ ఆ రోజుకూడా ఈమెకారే అయి ఉంటుంది అన్నాడు సాలోచనగా. 'ఏరోజా?' అన్నాడు గోపాల్, 'అదే ... పార్కుదగ్గర గుర్తు లేదా' 'ఆ...అవును గుర్తొచ్చింది. సత్యభామ!' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'ఎందుకే అంతకోసం? వాళ్ళేం చేశారని, దొరికితే తీసుకువచ్చి ఇవ్వటంకూడా తప్పేనా? ఎక్కడ దొరికిందని మాట వరస తెల్సా అడిగావా? పర్సెక్ష్యన్ అనుకోదా?' అంది ఉమ మందలిస్తున్నట్లు. 'అనుకోనీ! అన్ని బిరుదుల్తోపాటు ఇదికూడా!' విరాగా ఉంది.

'మీ పేరంటో, పొరపాటున రాధిక అని పెట్టారుకాని 'సత్యభామ' అని ఉండాలింది.'

'అప్పుడు నీవు రుక్మిణి! అప్పుడేంటి ఇప్పుడు, ఎప్పుడూ రుక్మిణి: సరేకాని సాయంత్రం షేర్ కి పోదాం వస్తావా?'

'ఎందుకు పోట్లాడుకో బానికా?'

నవ్వుతూ ఉమ.

'నీవేమీ అనందే నేనెందుకు పోట్లాడతాను?'

'అవును మరి! నీవు బోలెడు మంచి దానివి!'

'అవునట! మమ్మీ దాడికూడా ఈమాటే అంటారు' అంది అమాయకతను నటిస్తూ. ఆమె జాతకనానికి నవ్వుకుంది ఉమ. 'పార్కుకి వెళ్తామన్నావుగా? తప్పకుండా రావాలి, ఒక్కగంటలో!' కారు దిగుతూ హెచ్చరించింది.

వల్లెట్ గార్డెన్స్ ముందు కారు పార్క్ చేయబోతున్న రాధిక ప్రక్కనే ఆగి ఉన్న గోపాల్ కారుని చూసి తిరిగి పార్కు చేసింది. తన ప్రయత్నం విఫలమైనందుకు కోపమొచ్చింది ఉమకు. అయినా, పైకి కనిపించనీకుండా 'ఎందుకు? మళ్ళీ వెనక్కు తిప్పావు? ఉమకు నిజంగా తెలియదనుకుని 'ఈ రోజు టాంక్ బండ్ మీదకు పోదాం!' అంది.

'పరీక్షలు వస్తున్నాయి. లాస్టియరంతా పాపీగా తిరిగివా ఈసారి పబ్లిక్ కదా! కష్టపడి చదివితేకాని పాసవలేం!' అంది ఉమ తనలో తను అనుకుంటు

న్నట్లుగా.

'అంటే, ఇకపై పికార్లు వద్దేనా. అరెం?' ఉమబొమ్మలు కొద్దిగా ముడిచి ఫిరగా చూసింది.

'అదుగో ఆ కోసమే వద్దనేది, రేపు వచ్చేరాడు...'

'షట్! కేవలం కళ్ళెర్రచేసి చూసింది.

'శాంతిండు దేవి, శాంతిండు! నీ కోపాగ్నిలో భస్మం చేయకు! ఈ భూమి మీద నేను నెరవేర్చవలసినవి ఇంక చాలా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా నీ పరిణయం విషయంలో' అంది పక్కా భక్తురాలి ఫోజులో చేతులు జోడించి. ఆమె మాటలకు కోపం మరిచిపోయి నవ్వేసింది. 'నా పెళ్లి విషయంలో నీకంత శ్రమ ఎందుకులే' నీది నీవు చూసుకుంటే చాలు!'

'అయితే, నీవు ఇదివరకే చూసుకున్నా వన్నమాట, ఇంత స్నేహితురాలినికా? వాతో మాట మాత్రమేనా చెప్పలేదే మరి! ఇంతకీ ఆ అదృష్టవంతుడెవరో చెప్పు; అతనికి నీ గురించి కొన్ని విషయాలు, సీతో ఉన్నప్పుడు ఆచరించవలసిన జాగ్రతలు నేర్పాలి,' కొంటెగా నవ్వింది.

'అల్లరిపిల్లవైపోయావు. ఈ నీళ్లు బాగా వంట బట్టినట్లున్నాయే?'

'ఆ...అవును, నీకూపడితే కోపం తగ్గి పోతుండేమో!'

'మాటల్లో సీతో గెలవలేను బాబూ!' కారు ఒక్క కుదుపుతో ఆగింది.

'పోనీ స్టంట్లుచేసి చూద్దామా? ఎవర గెలుస్తారో? నవ్వింది రాధిక ...'

టాంక్ బండ్ వచ్చేసాయే జనంతో రష్మిగా ఉంది. ప్రశాంతంగా ప్రవహిస్తున్న హుసేన్ సాగర్ ని చూస్తూ నిల్చున్నారు. చాలాసేపు ఇద్దరిమధ్యా నిశ్శబ్దం రాల్యం చేసింది.

'అబ్బ! ఎలా, మాట్లాడుకోబానికేమీ దొరకటంలేదు?' ఉన్నట్లుండి అంది ఉమ. నవ్వుకున్నారద్దరూ. ఉమ వచ్చేసిన తరువాత ఏకాంత తనలా గడిపింది, బి. యన్. సి. ఫస్టియర్ లో ఎంతమంది స్నేహితులైంది చెప్పింది రాధిక. నెలరాజు చిరునవ్వుతో పలకరిస్తున్నాడు. ఆ పలకరింపుకు సంతోషంతో మింమిల మెరిసిపోతోంది హుసేన్ సాగర్.

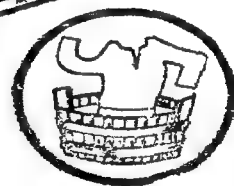
ఆ స్వచ్ఛమైన యన్ హార్మైన తెల్ల తనానిక

లయన్ బ్రాండ్

విక్టోరియా బ్లూ ఒబి (OOB)

(ప్రశస్తతమైన ముదురు నీలం)

MADE IN INDIA

అవును, కొంచెం విక్టోరియా బ్లూ ఒబి మీ తెల్ల బట్టలకు అద్భుతమైన ప్రత్యేకత నిస్తుంది! వాటికి మిఝమిట్లు కాలిపే తెల్ల తనాన్ని చేకూర్చుతుంది. మీ చొక్కాలకు, చీరలకు, దుప్పట్లకు ఆటవచ్చే విధంగా అదనపు తెలుపునిచ్చే పద్ధతి!

కయారుచేయవారు: అల్ట్రామైన్ అండ్ పిగ్మెంట్స్ లిమిటెడ్ ఆంబత్తూర్, మద్రాసు-53.
ప్రోత్ సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు: కెంమ్ నైస్ ప్రెసింగ్ కంపెనీ, 318, లింగ చిట్ట స్ట్రీట్, మద్రాసు-1.

సోల్ సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు: కెంమ్ నైస్ ప్రెసింగ్ కంపెనీ, 318, లింగ చిట్ట స్ట్రీట్, మద్రాసు.
డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మెసర్స్ ఎన్. రామన్ రాజ్ బ్రదర్స్, 416, మిల్ స్ట్రీట్ మద్రాసు-1.

'ఇంక పోదామా, చీకటివడతొంది!' 'నలే నది!'

* * *

వదికావస్తోంది. మార్చినెల కాటంవలన వింద తీవ్రంగానే ఉంది. సడన్ జేక్లో అంది కారు హాన్ విని పుస్తకాలు నర్దుకుంటూనే పడుగువచ్చింది ఉను. స్టీరింగ్ ముందు క్రైవర్ని చూసి బాక్ సిస్టం కూర్చున్న రాధికవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

'కరుకి రిపేర్వర్క్ ఉందట, మనం వర్క్ పోవేదగ్గర దిగి రిక్వాల్ పోదాం!' 'రిక్వాల్ ఎందుకు? మన బస్సులో పోదాం!'

'చదువు బాబూ! సిట్ లేకపోతే బోయిస్ లో పాలు నిల్చని ప్రేతదశకే చాలాలి!'

'సరేగానీ, సాయంత్రం మా పెద్దమ్మ గారింటికి వెళ్ళాలి వస్తావా? లేకపోతే నీ ఒక్కదానినే వెళ్ళిపో! నేను రిక్వాల్ వెళ్ళివస్తాను. ఈ సంతకరం అంతవరకు ఒక్కసారిమాత్రం వాళ్ళింటికి వెళ్ళలేదు.'

'సాయంత్రం తారువాడ లేదు. ఒక్క దాని ఎలా వెళ్ళటం! పోనీ వేమా వస్తారే!'

'అల్ రైట్, యు ఆర్ ఎ గుడెన్! ' తన పాచిక పోనందుకు సంతోషంతో గబుక్కున ఆమె బుగ్గమీద ముద్దుపెట్టుకుంది. 'మల్లీ మాట తప్పకూడ దగ్గూయి!' నడనప్పుట్లుగా తల ఊపింది రాధిక.

క్రైవాల్ కోసం ఎదురుచూస్తూ లాన్స్ లో వేసిన కుర్చీలలో కూర్చుని ఐంగ్లీష్ ప్రాజ్ చదువుకుంటున్నాడు గోపాల్. గేటు శబ్దానికి తలెత్తి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

'హెల్లో! ఏమిటి మాపై ఇన్నాళ్ళకి దుమ్మ కలిగింది' అంటూ ఆహ్వానించాడు రాధికా ఉమమన.

'సరేగానీ, పెద్దమ్మ ఉందా అన్నయ్యా?' అంది టీచరుమీద పుస్తకాలు నడనూ.

'పెద్దమ్మేలే ఉంది కాని నీవు వెదుకుతున్న తెలికాడు ఇంతం లేదు! అన్నాడు ఆమె చూపులను గమనించి నవ్వుతూ.

'ఫీ...ఫీ, అన్నయ్యా!' అందుకే మీ యింటికిరానిది!' అంటూ లేదీలాల్ వలకు వెరుగెత్తింది. రాధికకి ఉమవిదా చచ్చేంత కోపంవచ్చింది. పెద్దమ్మ అంటే ఎవరో అనుకుంది కాని ఈ మహానుభావుడుంటా

రాధికా పరిణయం

దని తెలిస్తే అసలు వచ్చేదేమా. పెద్దమ్మే హితూలంగా నటిస్తుంది కాని ఇంట్లో అన్నయ్య ఉన్నాడని చెప్పి ఏడిస్తేగా! సస్పెన్స్ లో పెట్టి తీసుకొచ్చిందిగా, ఇక్కడే వదిలేసి పోయింది. ఈ సిల్లో అంతెక్కడికీ పోకూడదు. 'దావో ఇన్ఫర్మ్...తీరిగి వెళ్ళిపోదామంటే ఈ మహానుభావుడు ఇటే వస్తున్నాడు.' కసిగా క్రిందిపెడవిని కొరుక్కుంటూ నిలబడింది.

'నలుస్తే! కూర్చోండి' అన్నాడు గేటు వేసి చూస్తూ.

'థాంక్స్! నేను వెళ్ళున్నాను. ఉమలో చెప్పండి' అంది వెనువెరుగుతూ.

'అరే, అదేమిటండీ! ఉమవిదా కోసం వావిదా చూసిస్తారే! మీ స్నేహితుడిగా అడుగుతున్నాను. ప్లీజ్! సిట్ డౌన్!' బుద్ధులుగా పలికిందతని కంఠం. సంతకయిస్తూ అలాగే నిలబడిందామె.

తెల్లట్ గ్రీన్ ఫుల్ హాయిల్ పీఠ. టెక్ గ్రీన్ రూబీ లాన్ ట్లూజు, మెడలో నన్నని గాజల్ వైన్, చెవులకి డైమండ్ రింగులు కుదిచేతికి రెండు బంగారు గజల మధ్య రెండు ఎర్ర మట్టిగజలు. ఎడం చేతికి ముద్దొస్తున్న చిన్న స్క్రేప్ వాచీ ధరించింది. నల్లని నొక్కల జుట్టు. పొంభాగం పై నాట్యమాడుతున్న అల్లరి ముంగురులు, పొడవైన నాలుజడలో ననకాంబరాలు ఆమె వదనంలాగే వాడి ఉన్నాయి క్రిందికి వారి ఉన్న అందమైన కళ్ళ భయంతో కాబోలు చంచలంగా కదులుతున్నాయి. మంచులో తడిసిన గులాబీ రేకు లాంటి పెదవులు కోపంతో కొద్దిగా కంపిస్తున్నట్లున్నాయి. ఒక చేతిలో పొదయానికి దగ్గరగా పెట్టుకున్న బుక్స్, రెండోచేయి ముందున్న కుర్చీ మీద వేసి నిల్చుని 'దివికుండి దిగి వచ్చిన మెరపు తీవ్రమో' అనిపిస్తున్న ఆమెను ఒక్క క్షణం రెప్పలారకుండా చూచాడు.

'పోనీ, నే నలు వెళ్తాను. మీరు వచ్చి కూర్చోండి.'

బయటవడి పోయినందుకు అభిమాన పడుతూ 'ఊహ...అదేం లేదు' అంటూ గబుక్కున ముందుకు వచ్చి కుర్చీలో కూర్చుంది. చదువుకూ అపేసిన పేజీ తిసి

చదవటం మొదలుపెట్టాడు. 'నీమి మేకర్స్ తెలియదు ఎదురుగా ముప్పి ఉన్నా తనే పెద్ద చక్కపుతున్నట్లు ఫోజు కొద్దున్నాడు అవునుమని—పాపం! క్లాస్ రాలి, ఫారిన్ వెళ్లాలి! గతి లేక కూర్చున్నట్లు నేనెందు కిక్కడ? ఇదంతా ఆ పాడుపిల్ల మూలంగా వచ్చింది.' మనస్సులో నంద ఆలోచనల్లో విరాగా కూర్చుంది. అందమైన చిన్న చిన్న రంగుల పూలు చిరుగరికి ఆల లూపుతూ ఆహ్వానిస్తున్నాయి. గులాబీ సహా వాడి సీరకంగా నవ్వుతోంది. అప్పుడే విరుస్తున్న నైట్ కీప్స్, సప్తజాతి, మల్లీ, చెనా బాక్స్ తీయని పరిమళాన్ని నడజల్లు తున్నాయి. లాన్స్ కి కొంచెం దూరంలో ఫౌంటెన్ రంగు నీళ్ళను నిమ్ముతోంది మట్టూ ఎత్తుగా ఉన్న కాంపైన్ గోడమీద నాలుగు వైపులా ఒకే భంగిమలో నిల్చున్న అందమైన శిల్పాలు, పైకెత్తిన వాటిచేతుల్లో కింద నీటిలో ప్రతిబింబించేట్లు అమర్చిన తెల్లని—కాంపైన్ వాటికి కొంచెం ఇవతలగా స్విమింగ్ పూల్, దాని చుట్టూ అందంగా కట్టరించిన పెన్సింగ్—విభజంగా అన్నిటిని పరికిస్తున్న ఆమె కళ్ళు అందని పదకు వచ్చి ఆహ్వానిస్తాయి.

గరికి జుట్టు కొద్దిగా రేగి, విరాళి పొలంపై వడుతున్న రెండు, మూడు రింగ్స్, తయిన కాప్, పట్టుదల కార్య దీక్ష ప్రతిఫలిస్తున్న కళ్ళు, నవ్వుతూ అగిన బుల్లన్న పెదవులు, తెల్ల బ్రవుస్ టెర్నిటీ లాక్, నైట్ టెరీకాటన్ టైట్ పాంట్, పాయింట్ బ్లాక్ షూ, సెక్స్—ఎడం చేతికి రేడియం డియల్ వాచీ, కుడి చేతిలో పుస్తకం. కాబోలో చేరకముందు ఉమ వర్ణించిన తాళుకు గురుకు గుర్తొచ్చి చిన్నగా నవ్వుతోంది.

'కోపం పోయినట్లుండే—నవ్వుకుంటున్నాడు?' అన్నాడు పుస్తకం టీచరుమీద వదేస్తూ. ఆ పుస్తకం తగిలి ఉమ పుస్తకాలు ప్రక్కగా కిందపడ్డాయి. చుుక్కున ఒకేసారి నంగిన బద్ధరి తలలు 'ఫీ'కొట్టుకున్నాయి గుండె రుబుల్లమనగా గబుక్కున లేచి సరిగా కూర్చుంది. గోపాల్ పుస్తకాలు తిసి టీచరుమీద పెట్టాడు సిగ్గుతో వారిపోయిన ఆమె వదరాన్ని చిరునవ్వుతో తిలకిస్తూ కూర్చున్నాడు.

'ఏమిటి మానంగా కూర్చున్నారు ? మాటలు మర్చిపోయారా? లేక వాటి అవసరం లేదా?' అంటూ వచ్చాడు శ్రీరామ్.

తడబడుతూ చూపులను ఆమె నుండి మరల్చుకుని శ్రీరామ్ వైపు చూశాడు గోపాల్.

'ఉండేది?'

'లోపలికెళ్లింది, ఇంకా ఎంతసేపటికీ ఉండినదే?'

'సిలుచుకోస్తా నుండంగి,' అంటూ లోపలికి పరుగెత్తాడు శ్రీరామ్.

'అల్లరిపిల్లడు' అన్నాడు నవ్వుతూ 'ఉమకూడా ఇంతే, ఇద్దరికీ సరిపోయింది జోడు'

'ఏమిటన్నారు' అంది ఉలిక్కిపడి సర్దుకుంటూ.

'ఏం లేదు ఉమ మీకేమీ చెప్పలేదా? నమ్మలేనట్లు అడిగాడు. లేదన్నట్లు తల వ్రాపింది'

'వీళ్ళిద్దరికీ పరీక్ష అవగానే వెళ్ళి జరుగుంది. అప్పటివరకు కలుసుకోకూడదని మాట్లాడుకో కూడదని రూల్ పెట్టింది ఉమ. శ్రీరామ్ ఎప్పుడూ నాలోనే ఉంటాడని ఇంకాడు రావలంటూడా మానేసింది. కాని ఇంతవరకు...

'అద్దుగో అన్నయ్యా, చెప్పేశావ్ కదూ? అడవానిలోట్లో నువ్వగింజ నానరంటారు కాని నీ నోట్లో దానిలో హాఫ్ కూడా నానదు.' అంటూ వచ్చింది ఉమ వాళ్ళ పెద్దమ్మతో కలిసి. 'అవిడకూడా అందంగానే ఉన్నారా?' అనుకుంది రాధిక. 'డింక్స్ ఉన్న (టే) టీపాచీమీద పెడస్తా పెద్దమ్మని పరిచయం చేసింది. తేదీ నిల్చుని 'నమస్తే! అంది చేతులు కలిపి. 'కూర్చోమ్మా!' అంటూ శ్రీరామ్ కి గోపాల్ కి మధ్య చెర్లో కూర్చున్నారావి. అందరికీ 'డింక్స్' ఆఫర్ చేసి తనొకటి తిరుకుని స్నేహితురాలి ప్రక్కన కూర్చుంది ఉమ. తండ్రితో ఎన్ని సార్లు క్లబ్బులకి హోటల్స్ కి వెళ్ళినా గోపాల్ ఎదురుగా త్రాగటానికి భయపడుతూ ఎలాగో పూర్తి చేసింది రాధిక.

కాసేపు అవి ఇవీ మాట్లాడి 'పనుందమ్మా! మీరు మాట్లాడుకుంటూ ఉండింది అంటూ రేచి వెళ్ళిపోయా-రావిడ. 'వంటావిడ కూరల్లో కూరాలివి ఎక్కడ

వేస్తే, వాళ్ళ ముద్దుల కుమారుడు తినలేక పోతాడని భయం మా పెద్దమ్మకి' అంది ఉమ. తలెత్తి చూడబోయిన రాధిక నవ్వుతూ తనవంక చూస్తున్న గోపాల్ ని చూసి చటుక్కైన మరోవైపుకు తిప్పుకుంది చూపులను.

'రేపు ఆదివారంగా? ఏదైనా పిక్నిక్ వెళ్దాం. ఈ సంవత్సరమంతా నీ పుట్టినా అంటూ సినిమాలే లేకుండా చేశావ్!' అన్నాడు శ్రీరామ్ ఉమతో.

'నాకు తెలిదనుకున్నారు కాబోలు పాపం! వైజయంతిపూరి సినిమాలు ఎన్ని చూసింది, ఎన్నిసార్లు చూసింది?'

'అందుకే, షమ్మికగార్ సినిమాల్ని మిలిపోయాయి' ఉక్కిషంగా అన్నాడు.

'ఇదుగో, మిష్టర్! నాలో మాట్లాడకంక. పరీక్షలు దగ్గరకు వస్తున్నాయి. సినిమా గిరిమా నై...'

'నీ యిష్టమైనప్పుడు మాట్లాడతా ననుకున్నా? అయితే సరే! నేనా నాలుకంతో యాక్ట్ చేయను ఇకమీద.' నవ్వాడు శ్రీరామ్.

వారీహుటలు అరవంకాక ఆయో మయంగా భూకారు రాధిక, గోపాల్.

ఇంక పోవామన్నట్లుగా ఉమ చేయి నొక్కింది. 'ఇంక వెళ్దాం అన్నయ్యా! వెళ్తున్నాం!' అంది శ్రీరామ్ వైపు చూడకుండా. గోపాల్ కారు గారేజీలోంచి తీయడానికి వెళ్ళాడు. పెద్దమ్మతో చెప్పి

వస్తానంటూ వెళ్ళబోయి ఎదురు వస్తున్న ఆమెను చూసి ఆగిపోయింది. ఆమెన్న చూసి ఏమనలేక అయిష్టంగానే కొరె క్కింది రాధిక, కారులో ఉన్నంతసేపూ స్టీరింగ్ ప్రక్కనున్న అద్దంలో తన ప్రతిబింబాన్ని గోపాల్ చూపులనుండి తప్పించలేక అవస్థ పడింది. ఇంటిముందు కాగాగనే దిగి ఉమతో మెల్లిగా 'మీ అన్నయ్యకు థాంక్స్ చెప్పు!' అంటూ అప్రమేయంగా అటుమాసిన ఆమె కళ్ళకు 'నా థాంక్స్!' చెప్పి యువనికళ్ళు.

'ఏమో అనుకున్నాగాని పాపం! మంచి వాడులానే ఉన్నాడు!' అనుకుంది రాత్రి పడుకోబోతూ.

'అంత గడ్డునుపిల్లకి నన్ను చూడగానే సిగ్గు, భయం ముంచుకొచ్చాయెందుకో?' అనుకున్నాడు లైటు తీసి ప్రక్కమీద వాలుతూ గోపాల్.

'ఇంక రేపటినుండి రాధికతో కూర్చును గమనించాలి. ఏమో, మొండిఘటం! అసలే మైనా మాట్లాడిందో లేదో అన్నయ్యతో. శ్రీరామ్ నిజంగానే ఉండనంటే నేనొక్కడాన్నే నడిపించగలరా ఈ నాలుకం?' అనుకుంది ఉమ పుస్తకం మూసేస్తూ.

* * *

'వచ్చినంత హడావుడిగనూ వెళ్ళి పోయాయి పరీక్షలు. సినిమా ప్రాగం వేశాడు శ్రీరామ్. ఎంత బ్రతిహులినా రాధిక రానంది. 'ఇదుగో, అమ్మాయి! ఆ

దొడెపు వంద సినిమాల్లో కథోనొక్కటా నడిచినదొన్ని నన్ను పట్టుకొని పోతా అల్లి పాత్రవేస్తాకొ ట్టా అటసుతోకొ?

రోజునుండి చూస్తున్నా. అదే! మాపెద్దమ్మ గారింటికీ వెళ్లి నవ్వుటనుండి ఏదోలా ఉంటున్నావు! కోపంకూడా ఇదివరకులా పింపడే రొవటం లేదు. కొంపదీసి ఇదంతా మా అన్నయ్య మహాభ్యం కాదుగదా?' చిలిపిగా అడిగింది ఉమ. ఉమచేతిని మృదువుగా తోస్తూ, ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకుని నవ్వుకుంటూ 'ఛీ, ఫా...మరీ చిలిపిదానివై పోతున్నావు!' అంది రాధిక. 'అలాగే పోతా గానీ ఇంతకీ నీవు రావా?' తల అడ్డంగా ఊపింది. గోపాల్ ఎలాగో వస్తాడు కనక తనని ఆటలు పట్టిస్తుందేమోనని భయంతో ఆగిపోయింది. 'శ్రీరామ్ ఎదురు చూస్తుంటాడేమో? ఈ మొండిపిల్ల వచ్చేట్లు లేదు మరేదయినా ప్లాన్ వెయిల్!' అనుకుంటూ గబగబా వెళ్లిపోయింది ఉమ. ఏమీ తోచక గాడజీలోంచి కారు తీసుకుని వచ్చి కిగార్డెన్స్ కి బయల్దేరింది రాధిక. ఉమ, శ్రీరామ్ అను థియేటర్ దగ్గర దింపి 'నేను తర్వాతవస్తాను. మీ ఇద్దరు వెళ్లండి' అంటూ కారు వెనక్కి తిప్పాడు గోపాల్. అలా ఎందుకు చేశాడో గ్రహించిన ఇద్దరూ పిగ్గుపడ్డారు. అటు ఇటు తిరిగి చివరికి వచ్చి కిగార్డెన్స్ కి దారి తీసింది గోపాల్ కారు.

'ఇదే. మొదటిసారి! వంటరిగా రావటం' అనుకుంటూ అటు, ఇటు చూస్తూ వడుస్తోంది రాధిక. ఆకాశం ఎర్రబడటంవలన ప్రకృతి వింతకాంతితో మెరుస్తోంది. ఆ వెలుగులో తెల్లని ఫుల్ వాయిట్ నీర్ లైట్ రేళ్ళా కనిపిస్తోంది. అమె జడలోని మల్లెలు పిగ్గుపడుతూ నవ్వుతున్నాయి సూర్యుడు భూరిగా అస్తమించకముందే, తన ప్లేహతురాళ్ళను చిరునవ్వుతో పరికిరిస్తూ పాద్యమి చంద్రుడు.

'హాల్, గుడివినిగ్గే! కోటిపిణలు మ్రోగాయి అమె హృదయంలో. ఉలిక్కిపడి ముట్టూ చూసింది. చిరునవ్వుతో పరికిరించాడు గోపాల్.' మీరొక్కరే వచ్చినట్లున్నారే! అన్నాడు పరిసరాల్లో చూస్తూ అవునన్నట్లు తలవూపింది. ఏదోభయంతో గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

'రండి! అలా పోయి కూర్చుందాం? ముందుకు దారి తీశాడు.

నిశ్చలంగా అనుసరించింది.

ఇద్దరూ నైట్ క్లీన్ పాద ప్రక్కన కూర్చున్నారు.

'మీరు ఏక్కరికి పోతేదా?' అప్ర

రాధికా పరిణయం

యత్నంగా అడిగి ఎందుకడిగావా, అనుకుంది.

'లేదండీ! మీరు రానన్నారట! ఇంక పొల్లిర్దరిమధ్య ఎందుకులే అని మానేశాను!'

భావయుక్తంగా నవ్వాడు.

రాధిక గుండె జల్లుమంది. తలవంచుకుని వేళ్ళతో వచ్చికను తెంపుతూ కూర్చుంది.

'నేనంటే భయమా మీకు?'

లేనన్నట్లు తలవూపింది. ఇదివరకు తనే అందర్ని ఈ ప్రశ్న వేసేది.

'మరి చూద్దాడేం? పరిష్టలు బాగా వ్రాశారా?'

'ఊ...మరి మీరు?' ఏమీ అడగక పోతే బాగోదేమో, అన్నట్లు అడిగింది.

'క్లాన్ రావాని చదివాను మరి! వస్తే ఫారిన్ వెళ్లాలనుకుంటున్నాను!' అమె ముఖంలో మారుతున్న భావాన్ని గమనించి నవ్వుకున్నాడు. 'ఉమ చెప్పింది నిజమే' అనుకుని ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు.

'ఎం. కావ్ ఇక్కడే చదవచ్చుకదా? చదవాలనుకుంటే!' అంది జవాబు ఏదో ఇవ్వాలన్నట్లుగా!

'నేను వెళ్లటం మీకేష్టంలేనట్లుందే?'

నూటిగా ప్రశ్నించాడు అమె ముఖంలోకి చూస్తూ. అనుకోని ప్రశ్నకు తడబడి 'ఉహూం. అదేం కాదు'...అంది తెదిరిపోయి నల్లు.

'ఇటు చూడండి రాధికా!' మృదువుగా పిలిచాడు.

అతని గొంతులో నిండిన అనురాగానికి పులికిచిందామె మనస్సు. బరువుగా కను తెల్చి చూసింది.

'మీరు పరిచయమైన మొదటి క్షణం లోనే మీ మనస్సు తెల్పుకున్నాను. కొద్ది రోజుల్లో కంప్లీ విడిచిపెట్టి వెళ్తున్నాను కనుక, వెళ్లముందు నా మనసు కూడా మీకు తెలిపాలని ఎదురు చూస్తున్నాను సమయంకోసం. ఇప్పటికీ వచ్చింది ఫారిన్ వెళ్లలేదని పెళ్లిచేసుకుని వెళ్లమని మా అమ్మా, నాన్నా పట్టుబడ్డూన్నారు. 'నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను. పెళ్లి చేసుకుంటాను' అంటే సినిమాలో డైలాగ్ లా ఉంటుంది కాని, నిజం అదే! మీ ఉద్దేశ్యం తెలిసితే మీ వాళ్ళతోకూడా

నేనే చెప్పిస్తాను. కావాం టే మీరూ అక్కడే చదువుకోవచ్చు. ఎవరి మనస్సు లోని వారి మనస్సులో అలా ఉండగానే విస్తారిత తర్వాత ఇద్దరూ బాధపడట్లే వస్తుంది!' నెమ్మదిగా చెప్పాడు గోపాల్. ముందుకువచ్చిన సిగ్గు ఆమెను పెదవి విప్పలేదు.

'మౌనం అంగీకారం అనుకోవచ్చా?'

మధురంగా ధ్వనించిందతని కంఠం.

నవ్వుకుంటూ తల మరి వంచేసుకుంది.

'చదువుకునే వారికి అందులో మీకు అంత సిగ్గుందా? పోనీ, ఎస్, ఆర్, నో అని నెప్పేయండి!' అన్నాడు ఆమెచేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

అతని అరచితిలో ప్రేలితో 'ఎస్' అని వ్రాసింది. ఆమెచేతిని అలాగే తీసి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు తీయగా నవ్వింది రాధిక. నేటికి మృదువుగా వెనక్కి తీసుకుంటూ 'అంత కోపమయితే నేనెంత బాధపడ్డానో తెలుసా!' అని పాడుతోంది రేడియో. గతల గుర్తుకురాగా అతని కళ్ళలోకి చూపి నవ్వింది.

'రాధికా!' అమె భుజంమీద చేతులు వేసి పిల్చాడు.

'క్రిష్టో!' మత్తుగా పలికిందామె స్వరం.

నెలవాజు పిగ్గుతో మబ్బుల్లో దాక్కున్నాడు.

* * * గేటు తీసుకు వస్తున్న గోపాల్ వాళ్ళని చూసి లోపలికి పరుగెత్తింది రాధిక. ఎదురేగి వాళ్ళను ఆహ్వానించారు రాధిక తల్లి, దండ్రులు. గోపాల్, తల్లి, తండ్రి, ఉమ, తల్లి, తండ్రి, శ్రీరామ్ వరుసగా కుర్చీలలో కూర్చున్నారు. అందర్ని పరిచయం చేశాడు శ్రీరామ్. ఒకరి కొకరు నమస్కరించుకున్నారు. ఉమ లేచి రాధిక గదిలోకి వెళ్లింది. రాధిక తల్లి లోపలికి వెళ్లి ఆమెను తీసుకు వచ్చింది. వెనకాలే ఉమ వాడా వచ్చింది. సిగ్గుతో నడకే మర్చి పోయినట్లుగా మెల్లగా వచ్చి తల్లి వక్ర కుర్చీలో కూర్చుంది. అమె ప్రక్కన ఉమ కూర్చుంది.

'ఈ పెళ్లిచూపులు మనకోసం ఏర్పాటు చేసినవే కాని, నిజానికి యిదివరకే బరిగి పోయినాయి' అన్నారు రాధిక తండ్రి కాబోయే వియ్యంకులతో. అందరూ నవ్వుకున్నారు.

సిగ్గుచదుతున్న ఉమను చూసి 'ఈ తీరున ఇద్దరికి జరుగుతున్న ట్లున్నాయే పెళ్లి చూపులు?' అన్నారు కళ్ళజోడు తీస్తూ. సిగ్గుతో తల వంచి ఉన్నారని ఉమ, శ్రీరామ్లు.

'మీ నలుగురు అలా తిరిగిరండమ్మా! మేము మాట్లాడుకుంటూ ఉంటాం!'

నలుగురూ లేచి తోటలోకి దారి తీశారు. 'మా నాటకం సంతోషంగా పరిపూర్ణమయింది బాబూ!' పెద్దబరువు దిగిపోయినట్లు అంటూ శ్రీరామ్ ప్రక్కన కూర్చుంది.

'మా దానితోపాటు మీదికూడా అయిందిగా?' అన్నాడు గోపాల్ ఆ శృంగార పోయి చూస్తున్న రాధికను చూస్తూ శ్రీరామ్తో.

'నిజమే! ఇంట్లో ఎలా చెప్పటమూ అవి భయపడ్డాను' అంది ఉమ.

'నీకా? భయమా?' వెక్కిరించాడు శ్రీరామ్.

'ఏయ్ మిష్టర్ ఏమన్నావ్?' కోపంగా చూసింది.

'ఆమెగారి కోపం నీకు వచ్చినట్లుందే?' రెట్టించాడు మళ్ళీ.

'అవును మరి—ఆరు నెల్లు సహవాసం చేస్తే వారు వీరూ—వీరు వారూ అవుతారట.' అన్నాడు గోపాల్. ఒకరి నాకరు చూసి వచ్చుకున్నా రిద్దరకూ యిల్లు.

'లోపలికి రమ్మంటున్నారు!' అన్నాడు వాకరు వచ్చి.

లోపలికి వెళ్ళబోతున్న నలుగురూ హాల్లో నవ్వులు విసిపించి ఆగిపోయారు.

'మొత్తానికి మీ ఉమ ఫుట్ కుర్రాల్లే! ఒక్క దెబ్బకి రెండు పిట్టలు పడేట్లు చేసింది!' అంటున్నాడు గోపాల్ తండ్రి. మిగిలినవారు నవ్వారు. నలుగురూ కూడా నవ్వుతూ వచ్చి కూర్చున్నారు. అందరికీ బిస్కెట్లు, డ్రింక్ ఇచ్చి వెళ్లిపోయాడు వాకరు.

'అన్నట్లు మరిచిపోయాను! రిజల్టు రాగానే మా గోపాల్ అమెరికా వెళ్తాడు. అమ్మాయిని కూడా తీసికెళ్తే బావుంటుందనుకుంటున్నాం.'

'తీసికెళ్ళకపోతే మా రాధిక వరదలో కృష్ణా జిల్లా మునిగినట్లు విరహ సముద్రంలో మునిగిపోతుంది!' అంది ఉమ. గడుసుగా నవ్వింది రాధిక. అర్థంకాని మిగిలిన శ్రోతలకూడా నవ్వుకుండా ఉండలేక పోయారు. ●

ఆపకాగతి ఒక ఫెరరమైన రోగం ఉంది. దీనిని నిద్రారోగం అంటారు (హాస్యం కాదు!) కాంగో, రోడిషియా ప్రాంతాల్లో ఇది ఎక్కువగా వ్యాపించి ఉంది. ఈ రోగం ఫలితంగా మనుషులు నీరసించి, బద్ధకానికి గురి అయి మత్తునిద్రలో పడి శాశ్వత నిద్ర పొందుతారు. ఈ రోగానికి కారణం ఒక మాక్కు జీవి. దీనిని ట్రీవనసోమా అంటారు. రక్తంలో స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ రక్తాన్ని పీల్చుకొని వృద్ధి పొందుతుంది. అంతేకాక క్రమంగా వెన్నుపాము మెదడు చేరి, నిద్రారోగం సంక్రమింప జేసి మరణాన్ని తెచ్చి పెడుతుంది.

రోగగ్రస్తులవడం మూలంగా ఆ ప్రాంతాలు బీదరికానికి ఆలవాదులవుతూ వచ్చాయి. అదే విధంగా గుర్రాలకు పశువులకు కొన్నిటికి కూడా జబ్బులను తెచ్చిపెడతాయి. ఇదే క్రిమి, ఇతర జాతుల ట్రీవనసోములు ఎలకల మొదలైన ఇతర జంతువుల శరీరంలో ఉన్న వాటికి ఏ విధమైన హాని కలగడంలేదు.

ఒక మానవ శరీరం నుండి మరొక మానవుని శరీరంలోకి ఈ క్రిమిని చేరవేయడానికి వీలు కల్గించే జీవి గ్లోసైనా అనే (మన ఈగను పోలిన) కీటకము. అది రక్తం పీల్చి నప్పుడు రోగి నుండి తన శరీరంలోకి క్రిములు కూడా ప్రవేశిస్తాయి. అవి కొంతకాలం దాని శరీరంలో వృద్ధి పొంది మార్పులు చెంది తిరిగి దాని కాలు ద్వారా ఇతరుల శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తుంది. ఈ వనిని ఉభయ లింగాల కీటకాలు చేస్తాయి. 'గ్లోసైనా'నే ట్టిట్టి

(Tse Tse) ఈగ అని అంటారు. ఇది మన ఈగ కన్నా కొంచెం పెద్దది. అంతేకాక మన ఈగ లాగా కాక దోమల లాగా రక్తాన్ని పీల్చుకొని జీవిస్తుంది. అయితే దీని జీవిత చరిత్ర చిత్రంగా ఉంటుంది. గుడ్డు పెట్టదు (ఈగలా గుడ్డు పెడతాయి). ప్రతి పదిరోజులకి ఒకేలాగా పూర్తిగా ఎదిగి జన్మిస్తుంది. పుట్టగానే ఆహార తాపత్రయం వడక వెంటనే నేలలో దూరి 'ప్యాపా'గా మారుతుంది. తరవాత కొన్నివారాల తరవాత రూప విక్రయం జరిగి ఈగ రూపంలో బయటకు వస్తుంది.

క్రిమిని, ఒక మానవుడి నుంచి మరొక మానవుడికి గ్లోసైనా అందించినా, మరొక నదుపాయం కూడా క్రిమి ఏర్పరచుకొంది. అడవిమృగాలు (ఏంటిలోపు మొదలై నవి) శరీరంలో ఇవి నిలవ ఉంటాయి, కొన్ని చిత్రం వాటి కినివిధంగాను హాని చెయ్యవు, కాని ఈగ వాటిని కాటు వేసి క్రిములను సేకరించి, మన శరీరంలో ప్రవేశపెట్టిన నప్పుడు మాత్రం మనకు రోగం వస్తుంది. ఎంత ఫెరరం!

ఇప్పటికే మానవుడు ఈ రోగాన్ని పూర్తిగా జయించలేకపోయాడు. ముఖ్యంగా రోగిని ముదిరితే, నయం కావడం కష్టం. మొదటి దశలో ఆరెనిక్ మొదలైన వాటివల్ల కొంత గుణం కనబడుతుంది. ట్టిట్టి ఈగను, నాశనం చెయ్యడం మొదలైన క్రియల వల్ల రోగ వివారణకు కొంత సదుపాయం కల్గింది.

'జీవితం ఎంత అందంగా వుంది' నిద్రపోతున్న సుధాకర్ ముఖంలోకి తృప్తిగా చూస్తూ అనుకుంది లలిత.

స్త్రీకి అయినా వురుషుడికయినా వివాహంతోనే పరిపూర్ణత కలుగుతుంది. బ్రతుకులో కొత్త అందాలని, అపురూపమైన అనుభూతులని అంతలేని ఆనందాన్ని ప్రసాదిస్తుంది సంసార జీవితం.

మమతలని పెంచుకుంటూ, జీవితంలో ఆనందపు లోతులని అనుభవిస్తూ భవిష్యత్తు గురించి బంగారు కలలు కంటూ కష్టాన్ని ముఖాన్ని సమానంగా పంచుకోవటానికి జీవితాంతం వరకూ తనకో తోడు వుండన్న ధైర్యంతో రాబోయే జీవితం కోసం ఎదురుచూస్తూ వుండటం ఎంత చిత్రమైన అనుభూతి!

వివాహానికి పూర్వం తన మనసులో చెలరేగిన సంఘర్షణ, సమాధానాలు దొరకని సందేహాలు, భయాలు అసంతృప్తి గుర్తుకొచ్చాయి లలితకి. హాయిగా నవ్వుకుంది.

రెండవ పెళ్లి. యిద్దరు పిల్లల తండ్రి- అని ఎంతగా భయపడిపోయింది తను?

చాలీచాలని జీతం, మధ్యతరగతి కుటుంబం, సవతి పిల్లలు- భవిష్యత్తు గురించి ఎంత అసంతృప్తితో భయంకరంగా ఊహించుకుంది?

ధగధగా మెరిసిపోయే నగలూ, పట్టు

వీరట, కారూ అంతనూ. కావాలని తాపాక్తుకొనిన కోరికలు తనకి ఎప్పుడూ లేవు ఆర్థిక యిబ్బందులు లేకుండా ఎటువంటి బాధ్యతలూ బరువులూ లేని జీవితం కావాలనుకునేది, జీవితం చరమదశలో సైతం గుర్తుతెచ్చుకుని తృప్తిగా నవ్వుకునేలా అందమైన అనుభూతులతో

కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం!

వివాహం తరువాత రెండు సంవత్సరాల వరకూ ఆనందంగా గడిపేయాలని, అప్పటివరకూ పిల్లలు పుట్టకుండా జాగ్రత్తపడి తరువాత యిద్దరు పిల్లలు కలిగి ఉండాలని పుట్టకుండా ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలని ఎన్నెన్నో ఊహించుకున్న తనకి సుధాకర్ భర్త

కాబోవటం ఏమాత్రం సంతోషాన్ని కలుగ చేయలేదు. కేవలం కన్నవాళ్ళ బరువు బాధ్యతలని తగ్గించటంకోసమే వివాహానికి వచ్చింది. కబ్బాలు కానుకలు యిచ్చు కుని వరుడిని కొనగల తాహతు లేని మధ్య తరగతి కుటుంబంలో పుట్టిన తన దురదృష్టాన్ని ఎందించుకుంటూ, వచ్చిన సంబంధాలన్నీ ఏదో వంకన తిరిగి పోతుంటే విసిగి వేసారిపోయి ఎవరో ఒకరు భర్త అనే వాడు దొరికితే చాలు తనకీ ఒక యిల్లంటూ పుండాలి అని చేసుకుంది.

కానీ తనంత అదృష్టవంతురాలు! సుధాకర్ కోటికోరికలని, అంతులేని అనురాగాన్ని దాచుకుని తనని విండు మనసుతో స్వీకరించాడు. చిలిపిచేష్టలతో అల్లరి

మాటలతో అప్యాయత కురిపించే చూపు లతో మరుకుగా ఉత్సాహంగా వుండే సుధాకర్ కి యిద్దరు పిల్లలు, యిదివరకు ఒక స్త్రీతో జీవితాన్ని నండుకున్నాడని తలుచుకుంటే ఎంత ఎంతగా వుంటుంది తనకి!

తన కొంగు విడవకుండా వెంటతిరిగే అతను, యవ్వనంలో అప్పుడే అడుగు పెట్టిన నవ యువకుడిలా వుంటాడేకానీ రెండవ పెళ్ళిచేసుకున్న వాడిలా వుండడు. ఎన్నెన్నో ఇబుర్లు చెబుతూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ గంటలని క్షణాలలో దొర్లించేయటం అతనిలోని ప్రత్యేకత. సుధాకర్ ఆసీనుకి వెళ్ళటంతో పగలంతా ఒంటరిగా రిటాగో వుంటుంది తనకి. మూడు నిద్రలు

చేయటానికి అత్తగారింటికి వెళ్ళినప్పుడు పిల్లలిద్దరినీ చూసింది కానీ వాళ్ళు తన దగ్గరికి రాలేదు. చనువుగా పిలిచి దగ్గరికి తీసుకోవాలనిపించినా అందరూ ఏమనుకుంటారో, చాటుగా నవ్వుకుని కొత్త మురిపెం అని విమర్శిస్తారేమోనని భయపడింది. చిన్న పిల్లలంటే తనకి ఆపేక్ష వుంది కానీ వాళ్ళని లాలించటం, పెంచటం బొత్తిగా చేతకాదు.

పిల్లల్ని తీసుకుని వస్తున్నామని వారంరోజుల క్రితం చిన్న అడవడుచు ఉత్తరం వ్రాసింది. అది చూపిస్తూ ముఖం చిట్టించుకున్నాడు సుధాకర్. 'యింకో రెండు నెలలవరకూ అరుణ చూసుకోగూడదూ? పిల్లల్ని? అంత తొందరేం వచ్చిపడిందని అప్పుడే ప్రయాణం పెట్టుకోవాలి' అన్నాడు అయిష్టంగా.

తన భర్తకి పిల్లలమీద అంత ప్రేమ లేదేమో అనిపించి తల్లిలేని ఆ పసివాళ్ళ మీద జాలిపడింది. కన్న తల్లిలా వాళ్ళని చూసుకోవాలని సవతి తల్లి అనే ఆలోచనే ఆ పిల్లల మనసులో మెదలకూడదని నిర్ణయించుకుంది.

బహుశా తను విసుక్కుంటుందేమోనని సుధాకర్ అలా అన్నాడేమో అనుకుని లోలోపల నవ్వుకుంది.

'అన్నివిధాల మనకంటే యింగ్లీష్. పాళ్ళు తెలివిగలవాళ్ళు లలితా. పెళ్ళి చేసుకోగానే హాయిగా హాని మూన్ కి వెళతారు.

లలిత

తర్వాత ఎటు సంతారం బాదరబండి తప్పవు. కొత్తలో అయినా అచ్చట ముచ్చట తీర్చుకోవద్దా? కాస్త సాలుగు నెలల వరకయినా ప్రశాంతంగా మనల్ని ఉండనియక కొంపలు అంటుకు పోతున్నట్టు అంత తొందర ఏమిటి మా నాన్నకి? చెల్లాయికి పెళ్ళి కుదిరితే అప్పుడెలా పిల్లల్ని తీసుకుని రాక తప్పదు. నీకు ఆరోగ్యం బావుండలేదని ఉత్తరం రాసి పడేస్తాను. తర్వాత ఎప్పుడో వస్తారులే' అంతవరకూ చిరాకుగావున్న సుధాకర్ తను కొదవ్వుదన్న నమ్మకంతో ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

'అలా రాస్తే బావుండదు. నాకు పిల్లలు రావటం యిష్టంలేక నేనే అలా వ్రాయించానని అనుకుంటారేమో. వగలంతా ఒంటరిగా వుండాలి. బొత్తిగా తోచటంలేదు నాకు. పిల్లలువస్తే సందడిగా వుంటుంది. అయినా ఎలాగూ ప్రయాణం అయ్యారుగా వాళ్ళని ఆవటం దేనికి?' తన అయిష్టాన్ని దిండుకోలేదు.

సుధాకర్ కొద్దిగా ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. 'సవతిపిల్లలకిసం అంత కంఠ రిస్తూ ఎదురు చూస్తున్నావా?' అన్న వ్యంగ్యం తొంగి చూసింది ఆ కళ్ళల్లో. మనస్సు చివుక్కుమంది. అది తన భ్రాంతి. సుధాకర్ లో అలాటి ఉద్దేశం వుండే వుండదని తనని తాను మందలించుకుంది.

అయినా మనసులో ఏమూలో బెంగు ఈ నెల రోజులు గడిచిపోయినంత సరదాగా సంతోషంగా యింక ముందు జరగదేమో అన్న భయం, సవతి తల్లుల గురించి ఎన్నో కథలు చదివింది. విన్నది. తనంత బాగా చూసుకున్నా లోకం దృష్టిలో తను సవతి తల్లే! సుధాకర్ ప్రవర్తన ఎలా మారుతుందో! పిల్లల రాక తమ సంతారంలో ఎటువంటి మార్పులని తీసుకుని వస్తుందో! చల్లని పట్టణాలు చిలిపిగా తాకి గిరిగింతలు పెట్టాయి. పలువని వెన్నెల రేఖలు కిటికీలోనుండి తొంగిచూస్తున్నాయి. ప్రశాంతంగా నిద్రపోతుంది ప్రకృతి.

లలిత నవ్వుకుంది.

వివాహం ఎంత చిత్రమైన మలుపు!

ఎక్కడో పుట్టి పెరిగి విభిన్న మనస్తత్వంతో అభిరుచులతో పెరిగిన యద్దర్ల జీవితాలని వివాహ వేదికమీద ఆత్మీయుల సమక్షంలో మంగళ వాయిద్యాలతో అగ్ని సాక్షిగా ఒకటిగా ముడివేసి జీవితాంతం కష్టసుఖాలని సమానంగా పంచుకోమని శాసిస్తుంది.

రెండు జీవితాలని అందంగా విడదీయలేనంత బలంగా ముడివేసి శ్రావీరకంగా మానసికంగా అతి సన్నిహితంగా తీసుకుని వచ్చే వివాహ వ్యవహారమీదకూడా ఆర్థిక ప్రభావం!

జీవిత భాగస్వామిని ఎన్నుకోవటంలో తమ కోరికలకి అభిరుచులకి ఆశయాలకి అన్ని విధాల ఆనుగుణంగావున్న వధువుని ఎన్నుకోవటంకాక తాముకోరిన కట్నం తేగల తాహతువున్న పిల్లని మనసారా అంగీరించినా లేకపోయినా పెద్దల అభీష్టాన్ని సదనశేక కట్నమీద ప్రతోభంతో అంగీకరించటం యువకుల బహిష్కరణ, దురవ్యసం.

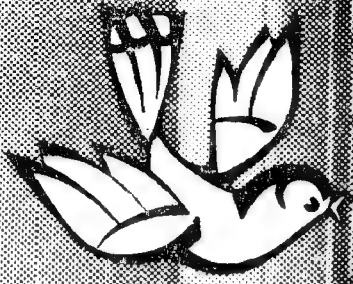
మంచి పాడుగూ పాడుగుకి తగిన లావుతో అందంగా హుందాగా వుండే భర్తకి సన్నగా పొట్టిగా వుండే అనాకారి భార్య. పసిమి రాయల్ బంగారుతీగలా మెరిసిపోయే పిల్లకి తరు నలుపుతో మోటుగావుండే భర్త. విశాల హృదయంతో ఆలోచించే సంస్కారికి సంకుచిత భావాలుగల గృహిణి, ఆధునిక భావాలుకల యిల్లానికి పురాణాలమీద పాతి ప్రత్యం మీద మోజా వదలని పరిడేపుడు శాంతస్వభావంగల భర్తకి గయ్యాళి అయిన

నీకు డ్రెస్ క్లగం వారిశోందిటగా?

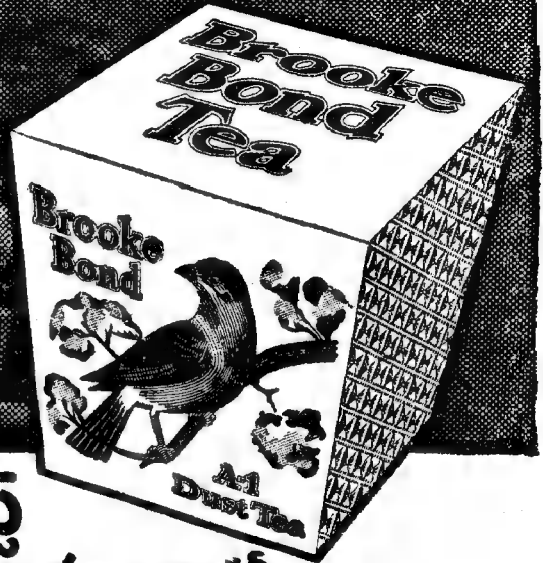

జైను! డ్రెస్ వెళ్ళేసరికి- అంటే మండ్లలో నన్ను ఒక్కర్తినే సెలవ్ చేశారు!!

Jyadur

శుభోదయమ్ముతో
విశిష్ట జీవితము
పనిపాటలతో అవశ్య భోగ్యము
రుచిసంపద అపూర్వమది
ఘృమఘృమల గుబాళింపు
A-1 డస్ట్ ను వాడండి
డబ్బులు ఆదా చేస్తుంది!

బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్
వ్యాకెట్టుకు హెచ్చు కప్పుల మంచి టీ

BB 5375

అర్థాంగి — బాప్స్ సాందర్బ్యంతోనేక మనసులు కలవని మనుషులు కావటానికి చాలావరకూ కట్నాలే కారణం అవు తున్నాయి.

భావి జీవితాన్ని పంచుకునేది భార్యతో, ఆమె తెచ్చేకట్నం డబ్బులతో కాదన్న నిజాన్ని ఎందుకు నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు ఈ నాటి యువతరం? సుఖంగా బ్రతకటానికి ధనం అవసరమేకానీ ధనవంతుడయిన ప్రతివాడూ సుఖవడటం లేదు. మానవుడు సృష్టించిన ధనమే అతని జీవితాన్ని పాలిస్తోంది — ఎంత విచిత్రం? మనిషి పుట్టింది డబ్బుకోసం కాదని ఎందుకు ఆలోచించదీ యువతరం?

సాటి స్త్రీ కష్టసుఖాలని సానుభూతితో అర్థం చేసుకోలేదు స్త్రీ. కూమార్తె, సోదరి, అర్థాంగి, మామమూర్తిగా పురుషుడి జీవితంలో ప్రముఖ పాత్రాన్ని కలిగిన మహిళాలోకం గట్టిగా తలుచుకుని ఆచరణలో పూనుకుంటే ఈ కట్నాల సమస్య పరిష్కారం కాదా?

కట్నం చాలకపోతే పిల్ల నచ్చలేదని ఎంతో లెనిగా అనేసి తప్పించుకుంటారు. అందుకు ఆ పిల్లమనసు ఎంతగా గాయపడుతుందో ఒక్కరూ ఆలోచించరు. కూరగాయల బేరంలో సాగిపోయే కట్నాలరేటు కుడిరే వరకూ ఎందరెందరో వచ్చి మాసిపోతూ పుంటే కన్నెమనసు ఎలా కుమిలిపోతుందో ఎవ్వరికీ పట్టదు డబ్బుకున్న

లలిత

నిలువ మనసుకి మనిషికి లేదు. అందుకే మనసులతో దాగని అసంతృప్తి, నిరాశ నిప్పులౌతాయి.

కలిగిన దానితో గరాడంగా పెంచుకున్న ఆడపిల్ల పెల్లెకి ఎదగగానే గుండెలమీద కుంపటిలా పుంటుంది కన్నవారికి. చదువూ పంస్కారం పున్న యువతికి అంతకంటే అవమానం మంకటి పుండదు. అభిమానంలో ఉడికిపోతూ, తన అభిరుచులని కోరికలనీ కలలనీ బలవంతంగా మరిచిపోవాలని ప్రయత్నిస్తూ చివరికి ఎవరో ఒకర్ని కట్టుకుని కన్నవారిబరువు తప్పించాలని అనుకుంటుంది.

అతి ప్రతికూలంగా ఎంచుకునే వివాహ వ్యవస్థ యంతా పతనమైపోతుంది.

ప్రభుత్వం కాననాలు చేయగలేదామీ మనసులని మార్చలేదు. మనసుని కదిలించేలా రచనలు చేసే రచయితల శ్రమకూడా ఫలించటంలేదు. అందరికీ తెలుసు కట్నాలు యివ్వకూడదని — పుచ్చుకోకూడదని. కానీ ఆచరించే దెవరు?

రోజురోజుకీ కట్నాలరేట్లు పెరిగిపోతూంటే వాటిని అందుకోలేని మధ్య తరగతి కుటుంబీకులు ఎంతగా నలిగిపోతున్నారో ఎవరికీ కావాలి?

ఎన్ని కన్నెమనసులు కుమిలిపోతున్నాయో, అంగారు కలలు వండించుకోవలసిన బతు

కులు ఎలా బద్దలవుతున్నాయో ఎవరికీ కావాలి?

బరువుగా నిట్టూర్చింది లలిత.

ఆ బాధ తనకీ తెలుసు. యిద్దరు పిల్లల తండ్రి, గుమస్తా అయిన సుధాకర్ కట్నం వద్దనేసరికి అమ్మా వాన్నా ఎంతగా సంతోషించారో తను ఏప్పటికీ మరిచిపోలేదు. తన అభిప్రాయం అడిగే ధైర్యంతోక అడగకుండా పుండనూలేక, తను కాదంటుందేమోనన్న భయంతో వాళ్లంతగా సతమత మయిపోయారో తలుచుకుంటే జాలి చేస్తుంది.

చదువులో అందంలో ఉద్యోగంలో ఎందులోనూ తనకంటే అధికృత లేని వ్యక్తి తనని వివాహం చేసుకోవటానికి అంగీకరించటంలో చూపించిన ఉదారత ఏమిటి?

మగవాడైపుట్టినందుకా అంత గిరాకీ? ఆడదై పుట్టటమే దురదృష్టమూ? లలిత ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి. సుధాకర్ విద్యలో కలిలి దగ్గరికి లాక్కున్నాడు. అలోచనలతో అలసిపోయిన లలిత అతని కౌగిలిలో కరిగిపోతూ కళ్లు మూసుకుంది.

* * *
'కొత్త సామానేమీ కనపడటం లేదే?' పెదవి విరుస్తూ యిల్లంతా కలియజూసింది అరుణ.

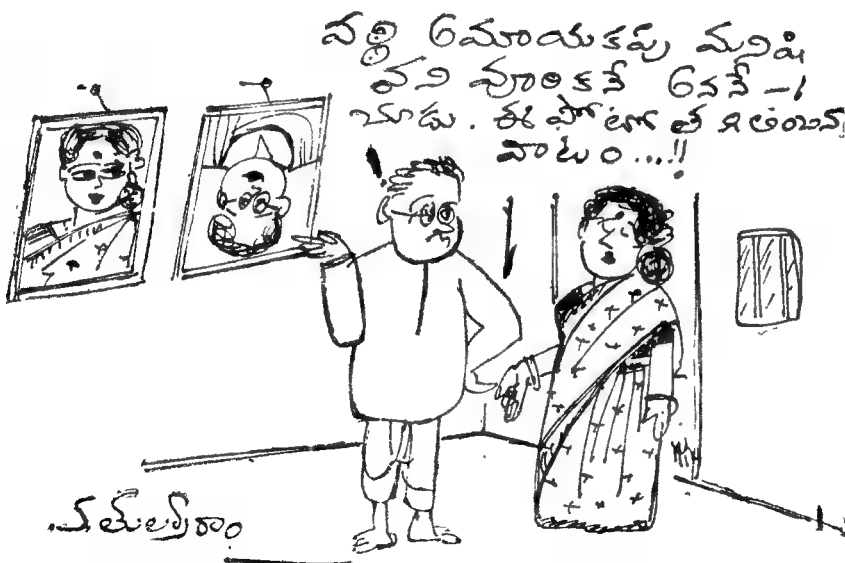
లలిత మౌనంగా భర్త ముఖంలోకి చూసింది.

అదేమీ విప్పించుకోనట్టే బాబ్బిని ఎత్తుకుని మున్నీని దగ్గరికి తీసుకుని బురుగు చెప్పించుకుంటున్నాడు సుధాకర్. భారీ అయిన కాఫీగ్లాసుని తీసుకుని కెళుతున్న లలితకి 'మీ అత్తగారు సామానేమీ యివ్వలేవా అన్నయ్యా?' అని అరుణ అడగటం వినిపించింది.

కిందపెదవి కొరుక్కుంటూ సుధాకర్ నిమంటాడో అని శ్రద్ధగా అలకించింది.

'కట్నం కానీ అడగలేదుకదా మనం?' గాపురానికి వంటలువున్నా కూత్యరికి గామాను యిచ్చుకోక పోతారా అని అడగకుండా ఊరుకుంటే యిదేమిటా? సువ్వన్నా గట్టిగా అడగవద్దా?' మామగారి గొంతు విని నీరస పడిపోయింది.

'యిదివరకటి సామాన్లు పున్నాయి మీ వాళ్లని యిబ్బందిపెట్టే బర్లు చేయిం

చటం నా కిష్టంలేదు లిలిలా. నువ్వేమీ తీసుకుని రావద్దు అంతగా కొవాలంటే అక్కడ మనమే కొనుక్కందాం యిద్దరి సంపాదనతో ఆ మూలం కొనుక్కోలేక పోవామా?' అని వారించిన సుధాకర్ మాటలకి ఆనాడు తనెంత గర్వపడింది?

సంసారానికి అత్యవసరమైన చిన్నచిన్న సామానే చెప్పుకుంది సోపానెట్టు వండిరి మంచాలూ యివ్వ లిగే తాపాతు లేదు తన వాళ్ళకని ఆదవడమకే తెలియదా, మానగారికి తెలియదా?

అయినా వెళ్ళిపోని చిన్నపిల్ల ఆరిందలా రాగానే ఆరాలు తీసుటం మొదలు పెట్టిందేమిటి? ఎవరో వర్యావార్లలా అంటే అంటనట్టుగా గదిలో కూర్చుని పరికిరిస్తే ముఖంగా సమాధానాలిస్తున్న అదన గురించి అలోచిస్తూ వంటకంలో మునిగిపోయింది లలిత

ఏనంత అయ్యాక క్షణంకేపు విశ్రాంతి తీసుకుంటూ కుర్చీలో కూర్చుని తనని చాలుగా చూస్తూ మేనత్త చెమట దాక్కున్న గాబ్బిని, ఎరుణ వీర కుర్చుళ్ళు పట్టుచుని నెలబడిన మున్నీని అదరంగా పిలిచి దగ్గరికి తీసుకోబోయింది.

'తతే లల్లరిపిల్లలు లేవటమండీ ఎల్లూ నీకు నవ్వునగా మంపు అన్నాలు వచ్చిందని నాన్నకి. పెద్దతనంకదూ ఆగ లేరు' ముక్తసరిగా లంది అరుణ

వస్తున్న నిట్టూర్పుని అణచుచు మౌనంగా లేచి వంటగదిలోకి వెళ్ళింది లలిత

సాయంకాలం టిఫిన్ కాఫీకాగానే స్నాపిద యసరుపెట్టి, జట్టు విరబోసుకుని అరుగుతన్న మున్నీని దగ్గరికి పిలిచింది చెరువుగా నూనూ నెలబడిదే కానీ కనల లేసు పిల్లలు వస్తారని అంతకు ముందు రోజే తెప్పించిన చాక్లెట్లు కొన్ని లంచం చూపించి రాలిస్తూ దగ్గరికి తీసుకుంది జడలు వేయాలని.

అంతవరకూ పాతవల్లిక ఏదో కొరగ వేస్తూ వడకన్న అదన గభార్లు లేచి వచ్చింది—'నీదేర వేయించుకోడు వదివా నేనెస్తానులే' అంటూ

లలిత తెల్లబోయి చూసింది. అదేమీ పట్టించుకోకుండా లలిత చేతుల్లోనుండి దున్నెం తీసుకని మున్నీని పిలిచింది

పిద తేచాక బాప్టికి స్నానం చేయించ

డా. జె. బి. చటర్జీ

స్కూల్ అఫ్ బ్రాసిక్ మెడిసిన్ (కంకర్, డైరెక్టర్ డా. జె. బి. చటర్జీ, ప్రపంచంలో గొప్ప వైద్యశాలైనట్లలో ఒకరు. వీరు ప్రత్యేకంగా రక్తశాస్త్రం (హిమటాలజీ)లో గత 25 సంవత్సరాల నుంచి అపారమైన కృషిచేసి, అనేక కొత్త సంగతులు కనిపెట్టారు. మన దేశంలో రక్తసంబంధమైన జబ్బులకి ఆహారంలో తొలు పాటే ముఖ్యకారణం అని వీరు నిరూపించారు అందువల్ల, శాకాహారులందా పాట తప్పనిసరిగా వాడాలిదా చటర్జీ అంటారు

డా. ఛటర్జీ కలకత్తాలో 1919లో పుట్టారు. 1942లో కలకత్తా యూనివర్సిటీలో యం. బి. డి. యర్ డిగ్రీ తీసుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో వీరికి కాల్ వర్క్స్ వల కం లభించింది. 1949లో యం. డి డిగ్రీ తీసుకుని, అమెరికాలో స్ట్యూడెంట్ వైద్య కేంద్రం (బ్రాన్స్)లో రోకెఫెల్లర్ ఫౌండేషన్ ఫెలోగా 1950—52లో రక్తశాస్త్రంలో అతి ముఖ్యమైన పరిశోధనలు జరిపారు

డా. చటర్జీ అనేక అంతర్జాతీయ సమావేశాల్లో పాల్గొన్నారు. వోకిదా [1960], ఫ్రిక్స్-ఎం [1964], సిప్రీ [1966], యూయార్క్ [1968]లో జరిగిన అంతర్జాతీయ రక్తశాస్త్ర సంఘసమావేశాల్లో ఒక విభాగానికి అధ్యక్షత వహించారు వీరు ప్రచురించిన వ్యాసాలు 500-పైనే ఉంటాయి వీరి పరిశోధనా ఫలితాలు ప్రామాణిక గ్రంథాల్లోకి ఎక్కిపోయాయి

డా. ఛటర్జీకి అనేక బహుమానాలు, సన్మానాలు లభించాయి. [1] కలకత్తా యూనివర్సిటీ కోచ్ వతకం [1958], [2] ప్రియాంకి సానైటీ డాక్టర్స్ వతకం [1963],

[3] భారతీయ వైద్యసరిసంఘ సమితివారి బంధితదేవి అమీర్ చంద్ బహుమానం [1964] [4] మింట్ స్వర్ణ వతకం [1965]

డా. ఛటర్జీ భారత రక్తశాస్త్ర సంఘానికి [1963—64], భారత యాంత్రిక శాస్త్ర సంఘానికి [1968—69], భారత సైన్స్ కాంగ్రెస్, వైద్యశాస్త్ర విభాగానికి [1964], భారత పేదలకి సంఘానికి [1968] అధ్యక్షులుగా ఎని రోజులు అనేక విదేశ రక్తశాస్త్ర సంఘాల్లో సభ్యులు అమెరికన్ కాలేజ్ ఆఫ్ ఫిజిషియన్స్ కలెన్సింగ్ డింక్ ఫెలోగా ఎన్నికైన [1965] మొదటి భారతీయుడు వీరే

పరిశోధకులుగామ, అధ్యాపకులుగానే కాకుండానే వీరు దేశానికి, సమాజానికి, ఇతర రంగాల్లో కూడా సేవచేస్తున్నారు రామ్మోహన్ త్రైలూరి, క్షయనివారణ, కుష్ఠ నివారణ సంచారాల్లో పథ్యలు సారస్వతంలోనూ, తొలు పనిచేసినా వీరికి నుంచి అభిరుచి ఉంది

—డా. ఆర్. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి.

టానికి సందేహాత్మక బాత్‌రూమ్‌లో నీళ్లు పెట్టి సబ్బా బవలూ అన్నీ రడిగా వుండింది. దాదాపు వేడినీళ్లు చల్లారి పోయాక పాదాపుడిగా రెండు చెంబులు గుమ్మరించి స్నానం ఆయిపోయిందనిపించిన ఆరుణని చూస్తూ మౌనంగా వుండి పోయింది.

చీకటిపడినా ఆటలలో మునిగిపోయి లలిత భోజనానికి పిలిచినా రారేదు మున్నీ. బాబ్బీ ఆకలి వేసిందేమో అత్త కొంగు పెట్టుకుని లాగుతూ సన్నగా రాగాలు తీస్తున్నాడు. గిన్నెలో అన్నం కలుపుకుని వచ్చి బాబ్బీని మరపించి ఎత్తుకోబోయింది. 'నీనని చూసుకో వదినా. నేను వెళ్లాక నీకెటూ తప్పదుగా' అంటూ వేళలో గిన్నె తీసుకుని బాబ్బీని ఎత్తుకుని బయటికి వెళ్లిపోయింది ఆరుణ.

ఆడపడుచు వ్రనరైన ఆర్థంకా లేదు లలితకి. పిల్లలిద్దరికీ కొత్త పోగొట్టి అంబాలుచేసుకోగలిగి తను ప్రయత్నిస్తుంటే పిల్లలని తన దగ్గరకే రానీయటంలేదు ఆరుణ. ఆ అమ్మాయి ఉద్దేశం ఏమిటి? తను పిల్లలని బాగా చూడదా? లేకపోతే తనకి శ్రమ ఎందుకని ఆమె ఉన్నన్ని రోజూలు పిల్లల పనులు చూసుకుని తనకి అలసట తగ్గిందామనా? - ఎటూ తెగని ఆలోచనలతో మధనపడింది.

లలిత

మరుసటిరోజు ఉదయం స్నానం చేసిన ఆరగంటకే నెత్తినిండా మట్టిపోసుకుని వచ్చింది మున్నీ.

'చా. ఏమిటమ్మా యిది? మట్టి తల మీద పోసుకుంటారా? తప్పుకాదూ' లలిత మందలిస్తూ మట్టి దులపబోయింది. అలితంటే బెరుకూ భయమూ తగ్గని మున్నీ ఆమె కొడుతుండేమో అన్న భయంతో పరిగెత్తబోయి బోర్లపడి గట్టిగా ఏడవటం మొదలుపెట్టింది.

'అరుణా. పిల్ల ఏడుస్తోంది ఎందుకో చూడమ్మా' ముందు గదిలోవున్న ముసలాయన కూతుర్ని కేకవేసాడు.

'ముందు ముందు వాళ్లకి ఎటూ పొట్టు తప్పవు. ఈ నాలుగురోజులన్నా కాస్త కనిపెట్టుకుని వుండటా' స్వరం తగ్గించి చెప్పినా స్పష్టంగానే వినవడింది లలితకి. ప్రాన్నుడిపోయి నిలబడిపోయింది.

'ఎందుకే ఏడుస్తున్నావు? అక్కడే నిలిచివున్న లలితవైపు చూడకుండానే మున్నీని ఎత్తుకుని గబగబా ముందు గదిలోకి వెళ్లిపోయింది. 'పిన్ని దగ్గరికి ఎందుకు వెళ్లావు మరి? నేనక్కడేవున్నాను

'కదా. నాదగ్గరికి రాకపోయినా? ఏది ఎక్కడ కొట్టింది? బాగా నొప్పిపెడుతోందా?' గొంతు తగ్గించి అడిగింది ఆరుణ.

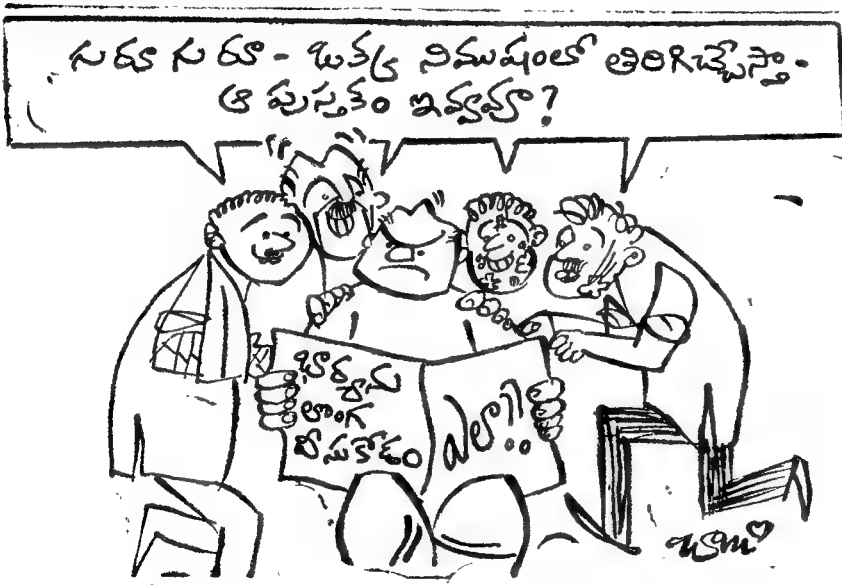
అక్కడ నిలబడలేకపోయింది లలిత. వంటగదిలో స్టాముందుకూర్చుని మోకాళ్ళ మీద గడ్డం ఆన్చి నీరంగులో మండు తున్న మంటని చూస్తూ కూర్చుంది.

ఎంతగా సరిపెట్టుకుందామన్నా అడపడుచు వ్రనరైన మాటలు తలుచుకుంటే ఆనందంవేస్తోంది లలితకి. చూవగాదు తెలివి తక్కువగా చూట్లాడితే మందలించవలసిందపోయి తనేదో ఆర్పిళ్లు పెట్టి పిల్లలని రావి రంపిన పెడతూన్నట్టు ఏమిచా మాటలు? లందరిలోకి నన్నపిల్ల అమ్మాయుకురాలు అని సుదాకర్ చెబుతోంటే ఆరుణగురించి తనంత తెలివితక్కువో అంచనా చేసుకుంది. తనవెల్లెళ్లలా తనతో కలిసిపోయి నరవాగా వుంటుందని అనుకుంది. అంటే అంటనట్టు చుసుబుతూ పిల్లలని తన దరిచాపులలోకి రానీయకుండా పుల్లవిరుపుగా మాట్లాడుతూంటే తనెంతవరకూ సహించగలదు?

చెల్లెలు వచ్చిన రెండవరోజునుండి చాటిలు మొదలుపెట్టిందని అనుకుంటూ డేమో అని భర్తకేమీ చెప్పలేదు. అయినా లలిత ముఖావంగావుండటం చూసి ఏదో జరిగి వుంటుందని పసిగట్టి సుదాకర్ బలవంతం చేసాడు చెప్పమని. సందేహాత్మకనే జరిగింది వివరంగా చెప్పింది లలిత.

అంతావి 'ముందే నేను చెప్పలేదా? యికా కొద్దికాలం హాయిగా వుండమంటే పిల్లలని తీసుకుని రమ్మని గోం చేశావు' న్నాడు అందులో తన తప్పేమీలేదన్నట్టు. పుండుకి కారం రావినట్టయ్యింది లలిత కోపంగా ఏదో అనబోతూంటే ఎందుకు అవకాశం యివ్వకుండా బాగా దగ్గరికి తీసుకుని 'పోనిద్దా. వెడవదోడవ. పగలంతా అలిసిపోయినట్టున్నావు. విశ్రాంతి తీసుకో' అన్నాడు కదలబోతున్న పెదవులని మృదువుగా స్పృశిస్తూ.

(ఇంకా ఉంది)

ఒకే ట్యూబుతో ఐదు రకాల ఫినిష్లు!

- వివిధోపయుక్తమైనది—ఒక ట్యూబును వివిధ అప్ కలైట్ షేన్ పెయింట్ తో వాడవచ్చును. వెంటనే మీకు నచ్చిన ఫినిష్లు—అదేము వంటి మెరుగు, మందమైన మెరుగు, మేట్ (తళతళలాడని) మెరుగు, హేమర్, మెటాలిక్ వంటి ఫినిష్లు—వస్తాయి
- వీటికి అప్ కలైట్ షేన్ పెయింట్ ను ఎంచుకొందః సింథెటిక్ ఎనామిల్, అక్రిలిక్ ఎముల్స్, డెక్స్ట్రాస్

హాల్ ఫినిష్, సింథెటిక్ మేట్, హేమర్ మరియు మెటాలిక్ మరియు అక్రిలిక్ వాషెబుల్ డిస్ పెంపర్.

- కావలసిన రంగు తక్షణమే తెచ్చేది మేజిక్ టచ్.

మేజిక్ టచ్

కావలసిన రంగును తక్షణమే తెచ్చేది

ఎక్కడ రంగు కావాలెనో
అక్కడ
ఏషియన్ పెయింట్స్

ఏషియన్
పెయింట్స్

LPE-ARTISTS, A 192A TEL

శౌండవ చనదహనం

'మహాష్'

□ చంచల్రావు, చూడామణి ముందుగా వచ్చారు. చిదంబరం రావడం ఆలస్యమయింది.

'రావడం యెందుకు ఆలస్యం అయింది?' అని చిదంబరం రాగానే అతన్ని ప్రశ్నించాడు చూడామణి.

'నేను వస్తున్న దారిలో ఒక లారీ యెడ్లబండికి గుడ్డు కొంది. అక్కడే కొంచెంసేపు ఉన్నాను'.

'లారీ ప్రమాదాలు, బస్సు ప్రమాదాలు చాలా యొక్కువై పోతున్నాయి. వీటి వలన బళ్ళ మీద వెళ్ళే వారికి, పాదచారులకు భద్రత లేకుండా పోయింది' అన్నాడు చూడామణి.

'ఈ కార్లు, బస్సులు, లారీలు వీటిని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టకుండా ఉంటేనే బాగా ఉండేది' అని ఒక్కసారి అనిపిస్తుంది. వీటి వలన ప్రజల ప్రాణాలకు రక్షణ అనేది లేకుండా పోతున్నది' అన్నాడు చంచల్రావు.

'ఈ విషయంలో శాస్త్రజ్ఞులను నిందించవలసిన అవసరం యేమీలేదు. ఉదాహరణకు నూరు ప్రమాదాలు జరిగాయి అనుకో, వాటిలో కేవలం యొక్కతం యొక్క రోపంవలన జరిగే ప్రమాదాలు రెండు గాని మూడుగాని ఉంటాయి. మిగిలినవి అన్ని డ్రైవరు యొక్క నిర్లక్ష్య వలన గాని, పాదచారుల యొక్క అజాగ్రత్త వలన గాని జరుగుతుంటాయి. అందుచేత కార్లు మొదలైన వాటిని నిర్మించే విధానాన్ని కనుగొన్న శాస్త్రజ్ఞులకు యీ ప్రమాదాల బాధ్యత యేమీ లేదు' అన్నాడు.

'నువ్వు చెప్పింది నిజమే. కాని వేగంగా ప్రయాణం చెయ్యడానికి అవకాశం ఉన్నప్పుడు, దానిని పూర్తిగా వినియోగించుకోవడానికి ప్రయత్నించడం మానవ స్వభావం. రాను రాను మానవుని ఆలోచనలో కూడా యిందుకు తగిన మార్పువస్తున్నది. ప్రజలు ఇదివరకు కొంచెం ఆలస్యమైవా, జాగ్రత్తగా

తగ్గా వెళ్ళాని కోరుకోవారు. ఇప్పుడు ప్రజలు వేగంగా వెళ్ళాలనే ఆత్మతతో జాగ్రత్త విషయాన్నే మరచి పోతున్నారు. తగినంత అవసరం ఉన్నా, లేకపోయినా, వేగంగా కారు వగైరాలను నడవడం యిప్పుడు వాగరకతా లక్షణంగా మారి పోయింది.

రైలును అందుకోవడానికి, లేకపోతే డాక్టరును కల్చుకోవడానికి యొక్కున వేగంతో కారును నడవడంలో కొంత అర్థం ఉంది. అంతేకాని గంటల తరబడి క్లబ్బులో బాతౌని కొట్టడానికి, కారును గంటకు అరవై మైళ్ళ వేగంతో నడవ వలసిన అవసరం యేమీ లేదుకదా! అటువంటి చోట్లకు వెళ్ళడంలో ఆలస్యం అయినా వచ్చే నష్టం యేమీ లేదు.' అన్నాడు చిదంబరం.

'అందుకే కారు, బస్సు మొదలైన వాటిని వేగంగా నడిపే వారి మీద కొన్ని జోక్లు ఉన్నాయి' అన్నాడు చంచల్రావు.

'ఏమిటా జోక్లు?' అని చూడామణి ప్రశ్నించాడు.

'నేను నడిపితే కారు మెరుపు లాగ వెడుతుంది' అన్నాడు ఒక డ్రైవరు.

'అవును. అందుచేతనే ఆ కారు తరువాత పిడుగులాగ యే చెబ్బుకో గుడ్డు కొంటుంది' అని రెండవ ఆసామీ సమాధానం యిచ్చాడు' అని చంచల్రావు తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ఒక ఆసామీ కారును గంటకు అరవై మైళ్ళ వేగంతో నడుపుతున్నాడు. అప్పుడు అతనికి యేదో చప్పుడు వినిపించింది. వెంటనే అతను కారువేగాన్ని తగ్గించాడు. అప్పుడు యే చప్పుడూ వినిపించలేదు. తిరిగి అతను అరవై మైళ్ళ వేగంతో కారు నడవగా చప్పుడు మళ్ళా వినిపించింది.

ఇంజనులో యేదైనా లోపం ఉప్పడేమోనని

అతను కారును ఒక మెకానిక్కుకు చూపించాడు మెకానిక్కు ఆ కారును నడిపాడు కాని అతనికి యే చప్పుడూ వినిపించలేదు.

'వాకు యే చప్పుడూ వినిపించడం లేదు. యింజనులో లోపం యేమీ లేదు' అన్నాడు మెకానిక్కు.

'తక్కువ వేగంతో వెళ్ళినప్పుడు నాకూ చప్పుడు వినిపించలేదు.'

'అయితే మీకు చప్పుడు యెప్పుడు వినిపించింది?'

'అరవై మైళ్ళ వేగంతో వెళ్ళినప్పుడు చప్పుడు వినిపించింది.'

'వ! అదా! అది గంటల చప్పుడురెండి. దానికి కారుకు యేమీ సంబంధం లేదు.'

'గంటల చప్పుడు యేమిటి?'

'మీరు అరవై మైళ్ళ వేగంతో వెడుతున్నప్పుడే కదా, చప్పుడు వినిపిస్తుంది. మీరు అంత వేగంగా వెడుతున్నప్పుడు యేకక్షణంలో తన అవసరం మీకు ముందేమోనని యనుధర్మరాజు దుస్తు పోతు మీద యొక్కి మీకూడా వస్తూంటాడు. ఆ దుస్తుపోతు మెడలో కట్టిన గంటల చప్పుడు మీకు అప్పుడు వినిపిస్తుంది. అని మెకానిక్కు చెప్పాడు' అని చంచల్రావు చెప్పాడు.

'ప్రమాదాలు' జరగడం కేవలం డ్రైవర్ల నిర్లక్ష్యం వల్లనే కాదు. అప్పుడప్పుడు డ్రైవరు సారా మొదలైన వాటిని త్రాగి కూడా డ్రైవు చేస్తుంటారు. అది కూడా చాలా ప్రమాదాలకు కారణం అవుతుంటుంది.' అన్నాడు చూడామణి.

'అవును సారా త్రాగి డ్రైవు చేసే వారిమీద కూడా కొన్ని జోక్లు ఉన్నాయి' అన్నాడు చంచల్రావు.

'ఏమిటా జోక్లు?'

ఒక వంతెన మీద ఒకలారీ డ్రైవరు సారా

త్రాగి తారీని వేగంగా నడుపుతూ ఒక మనిషికి గుద్దించి వేశాడు. అతనికి బాగా దెబ్బలు తగిలాయి. పోలీసులు కేసు పెట్టారు.

'గంటకు నడిమైళ్ళ కంటే యెక్కువ వేగంతో వెళ్ళకూడదని ఆ వంతెన వద్ద బోర్డు ఉంది కదా! అది నీకు కన్పించలేదా?' అని మేజిస్ట్రేటు లారీ డ్రైవరును ప్రశ్నించాడు.

'సార్! నాకు అప్పుడు రోడ్డు కన్పించలేదు. ఇంక బోర్డు యెక్కడ కన్పిస్తుంది?' అని లారీ డ్రైవరు సమాధానం ఇచ్చాడు' అంటూ చంచల్రావు తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ఒక ఆసామీ బాగా తాగిన వత్తులో ఉండి కారును నడుపుతున్నాడు. రోడ్డుకు పక్కగా ఉన్న పెరిఫేసు బూతువద్ద కారు ఆపి, పెరిఫేసు బూతులోనికి అతను వెళ్ళాడు. కొంచెం సేపు అయిన తరువాత అతను కారులో యెక్కి చూడగా స్టీరింగు, స్పీడ్ మీటరు వగైరా కన్పించలేదు. వెంటనే అతను తిరిగి పెరిఫేసు బూతులోకి వెళ్లి పోలీసులకు ఫోను చేశాడు తన కారు తాలూకు స్టీరింగు వగైరాలను యెవరో యెత్తుకొని పోయారని అతను పోలీసులకు చెప్పి తిరిగి సెప్పి కారులో నడుకొన్నాడు.

తరువాత కొంచెం సేపటికి అక్కడికి పోలీసులు వచ్చారు. వెంటనే ఆ ఆసామీ తన స్టీరింగు వగైరాలు దొంగిలిన ఇడిన విషయాన్ని తిరిగి పోలీసులకు చెప్పాడు. అప్పుడు పోలీసు ఆఫీసరు అతనితో యిలాగ అన్నాడు.

'అయ్యా! మీరు ఉన్నది కారుయొక్క వెనుక సీటు. ముందు సీటువద్ద స్టీరింగు వగైరాలు ఉన్నాయి. ఎవరూ వాటిని దొంగిలించ లేదు'.

'ఓ! అలాగా?' అంటూ ఆ ఆసామీ అప్పుడు ముందు సీటు వైపుకు చూశాడు' అని చంచల్రావు చెప్పాడు.

'అవును అటువంటి స్థితిలో ఉండి యెవరైనా కారును నడిపితే ప్రమాదాలు జరగవా?' అని ప్రశ్నించాడు చిదంబరం.

'కారు మొదలైన వాటిని వేగంగా నడవడం వలన శరీరం నష్టాలను గురించి అమెరికాలో కొన్ని వివరాలను ప్రకటించారు' అంటూ చూడమణి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'గంటకు నలభై మైళ్ళ వేగంతో నడిపితే ఒక కారు నాలుగు సంవత్సరాలు మున్నుతుందనుకో. గంటకు అరవై మైళ్ళ వేగంతో నడిపితే అదే కారు ఒకసంవత్సరం మాత్రమే మున్నుతుంది. ఎక్కువ వేగంగా వెళ్ళడం వలన కారుయొక్క ఆయుర్దాయం కూడా తగ్గి పోతుంది'.

'గంటకు యిరవై అయిదు మైళ్ళ వేగంతో కారును నడుపు తున్నప్పుడు ప్రమాదాలు జరిగే అవకాశం. ఒక వంతు ఉంటుందనుకో. గంటకు నలభై రెండు మైళ్ళ వేగంతో కారును నడిపితే ప్రమాదాలు జరిగే అవకాశం యేడువంతులు

అవుతుంది. అంటే యేడు రెట్లు పెరుగుతుం డన్న మాట' అన్నాడు చూడమణి.

'రోజూ యెన్నో ప్రమాదాలు జరుగుతున్నాయి ఎంతో మంది ప్రజలు వీటివలన చనిపోతున్నారు. ఈ సంగతి లారీ డ్రైవర్లకు బస్సు డ్రైవర్లకు కూడా తెలుసును. అయినా వారు అంత వేగంగా యెందుకు లారీలను బస్సులను నడుపుతున్నారు?' అని ప్రశ్నించాడు చిదంబరం.

'ఖాండవ వన దహనానికి సంబంధించిన దేవ రహస్యం ఒకటి దానికి కారణమయి ఉంది. అన్నాడు చూడమణి.

'ఏమిటా దేవరహస్యం?' అని చిదంబరం ప్రశ్నిం చగా చూడమణి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ఒకప్పుడు శ్రేణికి అనే రాజు పన్నెండు సంవత్సరాల పాటు యజ్ఞం చేశాడు. ఆ పన్నెండు సంవత్సరాలు శ్రేణికి నిర్దిరామంగా ఘృతధారలతో అగ్నిని సంతృప్తి పరచాడు.

ఆ నేటిని త్రాగడం వలన అగ్ని సంతృప్తి పొందాడు కాని దాని వలన అతనికి ఆజీర్ణవ్యాధి కలిగింది. 'ఘృతహారం వలన కలిగిన ఆజీర్ణవ్యాధికి ఖాండవదహనమే తగినమందు' అని బ్రహ్మదేవుడు అగ్ని హోత్రునికి చెప్పాడు.

ఆ ఖాండవవనం యింద్రక్ష్మితమై తక్షక పరివార వృత్తమై ఉంది. బ్రహ్మదేవుని సలహా ప్రకారం అగ్ని హోత్రుడు ఖాండవ వనాన్ని దహించడం ప్రారంభించాడు. ఆ వనంలోని జీవులు అగ్నిని చల్లాల్లాడానికి యెన్నో విధాలుగా ప్రయత్నించాయి. ఏనుగుల గుంపులు తొండాలతో నీరు తెచ్చి జల్లాయి. పాములు కూడా అగ్ని హోత్రుని మోద నీరు జల్లాయి. వీటికితోడు యింద్రుడు పంపిన మేఘాలు కూడా వర్షించాయి. వీటి వలన అగ్నిహోత్రుని ప్రయత్నాలు యేడు సార్లు వ్యర్థమయ్యాయి.

తరువాత అగ్ని బ్రహ్మదేవుని సలహాను అనుసరించి కృష్ణార్జునులను శరణుకోరాదు. వారు అతని నికి అభయమిచ్చారు. ఖాండవ వన దహన మయంతో యింద్ర తక్షకులను యెదుర్కొనడానికి అగ్నిదేవుడు కృష్ణార్జునులకు గాంధీవమూ, అక్షయతూణీరమూ, రథమూ మొదలైన వాటిని ఇచ్చాడు.

కృష్ణార్జునుల సహకారంతో అగ్ని హోత్రుడు ఖాండవ దహనాన్ని దహించడం తిరిగి ప్రారంభించాడు. కృష్ణార్జునులు కూడా జీవకోటిని వధించి అగ్నికి సహాయం చేశారు. ఆ సమయంలో దేవేంద్రుడు మేఘాలను పంపి వర్షాన్ని కురిపించాడు. అర్జునుడు తన అస్త్రంతో వర్షాన్ని నిరోధించాడు.

ఈ విధంగా అగ్ని హోత్రుని వలన ఖాండవ వనంలో పాలు, అందులో ఉన్న పింహ వ్యాప్తు

భల్లూక మల్లేభాది వృక్షములు, పక్షులు, కీటకాలు కూడా నశించిపోయాయి. పదిహేను రోజుల పాటు సాగిన ఖాండవ వన దహనం నుంచి బయట పడిన ప్రాణులు మయుడు, అశ్వసేనుడు శారఙ్గ కనామం గల నాలుగు పక్షులు మాత్రమే.

ఖాండవ దహనంలో చనిపోయిన జీవులన్నీ తరువాత మాక్ష్మీ రూపంలో శ్రీ కృష్ణుని వద్దకు వచ్చి యిలాగ ప్రశ్నించాయి.

'దేవదేవా! శ్రీ కృష్ణా! నువ్వు అగ్నికి తోడ్పడి మమ్మల్నందల్ని సంఘమరణానికి గురి చేశావు. మేము నీకు గాని, మరొకరికిగాని చేసిన అపకారం యేమిటి? మమ్మల్ని యెందుకు యిలాగ అకాల మరణానికి గురి చేశావు?'

'జీవులారా? మీరు యే అపకారమూ చేయలేదు. సంరత ఘృతహారం వలన అగ్ని హోత్రుడు ఆరోగ్యం చెడిపోయింది. అగ్ని హోత్రుని ఆరోగ్యం ప్రజా శ్వేమానికి అవసరం అందుచేత ప్రజాశ్వేమాన్ని కోరి మమ్మల్ని చంప వలసి వచ్చింది. అంతేకాని మీరు చేసిన అపచారం యేమీ లేదు.'

'సరే జరిగి పోయినదేదో జరిగిపోయింది. అయినా మమ్మల్ని యితరుల నిమిత్తం నువ్వు చంపావు కాబట్టి మాకు తగిన నష్ట పరిహారాన్ని ఇవ్వాలి' అని ఆ జీవులు శ్రీ కృష్ణుని ఒత్తిడి చేశాయి.

'అలాగే. మీకు కావలసిన నష్ట పరిహారం యేమిటో కోరుకోండి'.

'ఇందులో మేము ప్రత్యేకంగా కోరుకోవలసింది యేముంది? రామావతార సమయంలో నువ్వే వారికి చెప్పావు కదా దెబ్బకు దెబ్బ అని. అలాగే మాకు కూడా యిప్పించ వలసి ఉంది'.

'మీకు కావలసిందేమిటో స్పష్టంగా చెప్పండి' అన్నాడు శ్రీ కృష్ణుడు.

'ప్రజల శ్వేమం కోసం మా ప్రాణాలను నువ్వు తీశావు కాబట్టి ప్రజల ప్రాణాలు మా చేతిలో ఉండేట్లుగా వరం కావాలి'.

అప్పుడు శ్రీ కృష్ణుడు కొంచెం సేపు ఆలోచించి యిలాగ అన్నాడు.

'ఆ వరం ఇప్పుడు సాధ్యం కాదు. కలియుగంలో మీరు బస్సు డ్రైవర్లుగాను, లారీ డ్రైవర్లుగాను జన్మిస్తారు. అప్పుడు బస్సుల్లో ఉండేవారి ప్రాణాలే కాకుండా, రోడ్డు మీద నడిచే వారందరి ప్రాణాలు కూడా మీ చేతుల్లో ఉంటాయి' అని ఖాండవ వన దహనాన్ని గురించి చూడమణి చెప్పాడు.

'ఇప్పటికే చాలా అంశ్యం అయింది' అంటూ చంచల్రావు లేవగానే మిగిలిన యిద్దరూ అతన్ని అనుసరించారు. ●

చెవుడు: పూర్తి కోర్టు ద్వారా చెవుడు పూర్తి గా నయమగును. పూర్తి కోర్టు రు. 147-15. (ట్రయల్ రు. 24-97) పె.
 దగ్గు నివారిణి తిరిగిపెట్టుకుండా దగ్గును ఇప్పుడే నిర్మూలించండి. ఖరీదు రు. 157-15 (ట్రయల్ రు. 24-97) పె.
 కంటిలోని పొర: పక్కమై నా, కాకపోయినా అవరేషన్ లేకుండా రు. 87-97 పె నలకు తప్పక నయం చేయబడును.
 జాబుల: ఇంగ్లీషులో (వాయండి).
 DR. SHERMAN, F.C.S.
 181, R. N. Guha Road, Calcutta-48.

కా వ లె ను

నెలకు రు. 650 జీతము లేక చక్కని కమిషన్ వద్ద తిమిద జపాన్ ఆర్పు చీరలు, టెలిఫోన్ నూటంగులు, రెడియో ఉడుపులు, వైలాన్ సాక్సు, టైన్ వగైరా లక ఆర్డరు పొందుటకు సెల్పుమెన్ కావలెను. కాంపి ల్యుకు వెంటనే వ్రాయ గోరడమైనది.
ARVIND AGENCIES (5)
 Post Box 1408. Delhi-6.

వాయిదా చెల్లింపు వృత్తి న నెలకు రు. 10 కట్టి ట్రాన్సిస్టం పొందండి :

World Famous Powerfull

"నేషనల్ 70" నరికొత్తి జపాన్ మాడల్ ఆకర్షణీయమైనది, చూచి గలది. డయల్ ట్యూన్ గల ఆల్ పరల్ డి ట్యూన్ డ్ ట్రాన్సిస్టర్. (వతి గ్రామానికి వల్ల దానికి వందగలం, త్వరవడండి.

WRITE YOUR LETTER TODAY **MUSIC & SOUND (N)** P. BOX 1576. DELHI 6

ఉచితము : ఉచితము :

తెల్ల మచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎరుపు రంగును మా ప్రత్యేక "SOMRAJI" మందు అయిదు రోజులలో మాన్యును. త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగును పొందును. ప్రచార నిమిత్తము ఒక సీసా మందు ఉచితముగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు:

Western India Co., (V.N.)
 P.O. Katri Sarai (Gaya)

వారఫలం

21-11-1969 శుక్రవారం మొదలు
 27-11-1969 గురువారం వరకు

మీనం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు అనుకొన్నట్లుగా నెరవేరుతాయి. సాటి వారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

పుష్యభిం : వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తి వ్యాపారాల్లో చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. మీ తాల్పాకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది. వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించ గలదు. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజీంచగలదు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. బంధు మిత్రులను కల్గుకొంటారు.

మిథునం : వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. ఉద్యోగంలో చికాకులు యేర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో తిరిగి అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ప్రయాణాలో పనులు చేస్తారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది. వాటివారికి గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

కర్కాటకం : అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవ ప్రాబల్యాలు బాగా ఉంటాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. మాతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వారం ఆఖరులో ఆకస్మికంగా చికాకులకు గురికాగలరు.

స్త్రీలకు: దైవ కార్యాల నెరవేరుతాయి. అధిక వ్యయం చేస్తారు.

సింహం : అన్ని వ్యవహారాల్లోను అనుకూలత లభిస్తుంది. ప్రయాణం ద్వారా కార్యపాధన చేయగలరు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజీస్తుంది.

స్త్రీలకు: వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

కన్య : లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. మిత్రులకు సహాయం చేయగలరు. అధికారుల వలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు ములుపుగా

నెరవేరుతాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

తుల : భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందు తుంది. వారం మధ్యలో అందోళనక గురికాగలరు. వృత్తిలో శ్రమ కలుగుతుంది. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. వారం ఆఖరులో తిరిగి అనుకూల పరిస్థితులు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. మాతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

పుష్యభిం : వృత్తిలో శ్రమ మీద అనుకూలత లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రత్యాపకంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుపగలరు. వారం ఆఖరులో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

ధనుస్సు : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరుతాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో శ్రావణి లభిస్తుంది. సాటివారిలో మూట పట్టింపులు తగవు. ఉద్యోగంలో యితరుల విమర్శల శ్రమకు గురికాగలరు. వారం ఆఖరులో ఆర్థిక వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

మకరం : మీరు యెంతగానో ఆశించిన వ్యవహారాల్లో సలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. మాతన విషయాలను తెల్పు కొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షా సంఘటనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. దైవ కార్యాల నెరవేరుతాయి.

కుంభం : వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. అధికారుల వలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు ములుపుగా నెరవేరుతాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మాతనవాకాలు లభిస్తాయి.

స్త్రీలకు: వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

మీనం : వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్గు కొంటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయాణాలో పనులు చేస్తారు.

స్త్రీలకు: శుభ కార్యాల విషయంలో అభిప్రదిని సాధించ గలరు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

ఓమహేష్

మి పాపని
జలుబుతో
బాధపడనిస్తారా?

అక్కరలేదు..!

విక్స్ వేపారబ్ జలుబు భారాన్నివెంటనే తొలగిస్తుంది. ముక్కుదిబ్బడ పోగొడుతుంది.
తేలిగ్గా ఊపిరి తీసుకోనిస్తుంది. పాపహాయిగా, చక్కగా నిద్రపోతుంది.

విక్స్ వేపారబ్ లో వున్న ఓ గొప్పగుణం: జలుబు బాధలు కలిగే ముక్కు, గొంతు, గుండె, పిపుల మీద రాయచ్చు. ముక్కుదిబ్బడ ఎంత తొందరగా పోయి, జలుబు బాధ తగ్గి పాప ఎంత హాయిగా వుంటుందో మీ అంతట మీరే చూడగలరు. విక్స్ వేపారబ్ ప్రత్యేకత ఏవంటే జలుబు బాధలు తీర్చడానికి అది రెండు విధాల పనిచేస్తుంది :

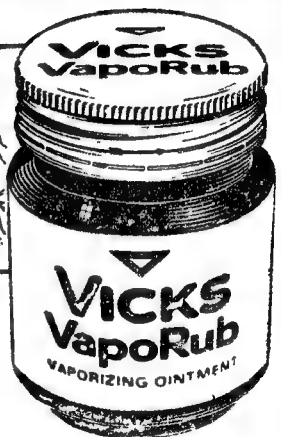
జలుబు-చర్తం మీద, తోపల-ఊపిరి ద్వారా

1. జలుబు-చర్తం మీద: విక్స్ వేపారబ్ వెచ్చదనం జలుబు వల్ల కలిగే వంటి నొప్పిని తగ్గిస్తుంది. పోయినిస్తుంది.
2. తోపల-ఊపిరి ద్వారా: విక్స్ వేపారబ్ మందుఆవిరిగా మారుతుంది. ఊపిరి పిత్తిస పుడల్లా ఈ మందుఆవిరి వంట్లో ప్రవేశించి, ముక్కుదిబ్బడను పోగొడుతుంది. గొంతు నొప్పిని, గుండెల్లో బరువుని తగ్గిస్తుంది. ఈ విధంగా మీ జలుబు భారాన్ని మాయంచేస్తుంది.

ప్రత్యేక గమనిక

బాగా గుణం కనబడ్డానికి ముక్కు మీద, గొంతు దగ్గర విక్స్ వేపారబ్ రాయండి. గుండెమీద, పిపు మీద విక్స్ వేపారబ్ బాగా రుద్దండి. జలుబు భారం సూరగా తీరేవరకు విక్స్ వేపారబ్ వాడండి.

విక్స్ వేపారబ్-జలుబుబాధలకి అధునిక ఔషధం

చలిదేశంలో చలికాలము

శుభవర్షపు మిగతా శరీరాన్నింతటినీ కప్పే
బలము. పేనుకీడ్డేపు మంచులో రప్పబడిన కొరు,
మోడులైన చెట్లని చూడవచ్చు

ప్రతి ఉత్తర అమెరికా ప్రకృతి-సౌందర్యములో
ఎన్నో జూర్యులు సంతరించుకుంటుంది.

ఇక్కడ ప్రదేశాల్లో చాలావరకూ తెలుసుకుంటే
జాతీయ అకాడమీ మొదట్లోనే చరిత్రాంశాల
ఆరంభమవుతాయి. అలాగే ముందే ఇక్కడి మన
మల బట్టలే నేరుగా పుట్టాయి. ఈ చరిత్ర
స్వేదన, విడుదలైన తాపానికి కోట్లు, కలకల
గట్టిబడి గుడ్డలు, మట్టలు మేనుకొంటాయి.
ఉడమగలవలెనా చేతులకు తొడ గులు (గోవ్)
నేనుకొంటారు. ఇలా మోస్తే అందరూ ఒక్క
లాగే అనిపిస్తారు. ఇంకా మగవాళ్ళు పూటబోలె
మెట్టుకొంటారు. ఇంత చరిత్ర అయినా ఇక్కడి
అడవాళ్ళు, ముఖ్యంగా వయస్సులో వున్న వాళ్ళు
వీరేశ్వరంలా మోకాళ్ళ పైకితెగి నోరేలేవు
టారు. పైన నేనుకొనే కట్టు గూడానా
అదే పైజాలో వుంటాయి. పాక్స్ గానులు
(మినిస్కోటా) ప్యాస్ అయ్యేక మూడు సెక
కాలాలు దాటాయి. అయినా అందులో ఇంకా
వాటిని విడువలేక పోతున్నారు. వారి మూచానికి
'పరమ వీరవక్త' మివ్వవచ్చు.

ఈ కాలములోనే కూరగాయలు, తాజా పండు
బట్టి కూడ చాలా ఇరిగేషన్లయాయి. ముఖ్యంగా
టోమేటోలు తాజాని అయిపో కొద్దిసేకకలెడ
మంచుదాంతులో ఇక్కడ ఏ మున్నెండు కూడ
పండించలేరు గనుక ఏ కాలాల్లోనూ లాంటి
ప్రదేశాల్లోనూ సరఫరా చేయించకండి.
తెలిసే అర్థం ఇంకాలో (గ్రీన్ హౌస్) పండిం
చాలి. వాళ్ళకు ఇవి రెండే మార్గాలు. ఎలా చేసా

అబీదులు తోగా ఏక్కువగానే వుంటారు. చాలి
ప్రొఫెసర్ అంటే చెప్పడంనా పాటిసి చూడండి
చెప్పడంనా రైతుకోసం ప్రయత్నం చేశారు.
అదే ఇంకా పండించడానికి పండిత
ఉష్ట్రాగత మెట్రో సెల్లూరి నికయం ఇప్పుడే
దీనిలోనే అనిశ్చయం గమిక ఏ మార్గాల్లోనూ
నిలబడి ఇరిగేషన్ వుంటాయి. ఇక్కడే వాళ్ళు మోతా
పుష్పాలు నెత్తిలో పెట్టుకొని పోతూ చాలా
వడతారు. చుకాల్లో కొనెత్తుకోకు పాక్షాల్లో
అనుమతించారు. మంచుకానూ గూడ
చామంటుంటే మరి ధరలు పెరిగిపోయాయి. ఒక్క
గిరికి మొగ్గ చాలా, దానికొకటి కలక
ఉంటుంది. తామంటుంటే ఒక్క గిరికి
తెండు చూడ దానికొంటుంది.

కొరల్లో బయటకు వెళ్ళడంలే కాదు అదా
ఒక్క అంతరంగా తుడుచుకొనమరి వెళ్ళాలి. ఒక్క
సారి మంచు ఉట్టంగా సురుకుంటే రోడ్డు
అంతరం చేయాలి. అలాంటప్పుడు మరి కష్టమూ
ఇలాగంటే కొద్ది సేకకలెడ, తుప్పు నలు
లనూ జరుగుతుంది. ఈ కాలంలో కొద్ది భాగ
నేనే పావుకు అరే గిరికి వుంటుంది. మంచు
పడి కలెడ అంతరం కష్టమే అంటే కొద్ది
మార్గమంటారు. మూడుంటే పైగిరికి
మూడుంటే నిద్రాత్మకాలేకలెడపోతాయి. మార్గ
నేనే పైగిరికి మంచుగా వుండి కొక్కల్లో
ఇలాచేయాలి. అయినా కొద్ది ప్రయత్నం ఎక్కువ
గానే ఉరుగుతుంటాయి. మంచుపడుతుంటే
ప్రభుత్వం వాళ్ళు రోడ్లలో, ప్రక్కగా తా

బాట మీద ఉప్పురాళ్ళు చల్లుతారు. కొద్ది
కొద్దిగా మంచు పడినానే ఈ ఉప్పు పరిగించుతుంది.

మంచు వడేప్పుడే కిసంటిలో కిసంటి పండ్లు
అంటుంటున్నాయి చూడండి తెల్లగా మంచు.
క్రిస్టల్ వంటిది, పండ్లతో చాలా సుదాగా
గిరిపైను (ప్రొఫెసర్ సెలెస్టీయా) మంచు
బాగా ఉప్పుపుడు గట్టిల మద సేటింగ్
చేయాలి నీటి వెళతారు. అదేరైల్ల పిల్లల కూడా
ఈ సేటింగ్ చేస్తారు. దీనిలో గూడ పోయి
జరుగుతుంటాయి. ప్రేక్షకుల బట్టలు కొని
పెళ్ళి చూస్తుంటారు. చూడండి అరే గిరిగా
కూడా వుంటుంది దీని మీదే పోతూ అడ
తారు. ఈ చరిత్ర చిన్న చిన్న చెరువులు, సెక
సెక్కు గడ్డ కట్టుకుంటాయి ప్రవాహాలు అని
పొడే ఒక్కసారి వాటి మీద కూడ సేటింగ్
చేస్తుంటారు. ఈ గడ్డ కట్టిన చెరువుల మీద
ఎంతలాంటి చిన్న జంటపులకూడ వేరే వూర్లు
ప్రయాణాలు వాటిస్తారు.

సెలెస్టీయా, మార్గిలో మంచంతా కలిపేయాలి
అన్నా తరువాత మొదట్లో (వాన్) పుష్పాలు
పూస్తాయి అదే తొలి పూవు మొదట చూపి
నపుడు ఎంతో సంతోషంతో ఒకరి కొకరు చెప్పాలి
కొంటుంటారు. ఇవి మూడు సేక మన వందాం
పుష్పాలు వుంటాయి. ఇవి మున్నెండు భూమిలోనే
పూస్తాయి. మనకు అందే కొద్ది ఎంత సంతో
షంగా అంటుంటే అంతగా సూర్యి పోతారు వీళ్ళు
మనా మూడుంటే ముందరింటేయూ, చది చా
వలకూ అనిపిస్తాయి ఏ ప్రాంతం కూడా వుంటుంది.

— ఆకుల సులోచన —

|| మీ రెప్పుడైనా బ్రూడీ చదువుతారా?

మీ సంగతి తెలియదాని నే నెప్పుడూ చదువుతాను. పుస్తకమంత విషయాన్ని ఒక్క బొమ్మలో చెప్పేస్తాడు మహానుభావుడు! పక్కంటిని చిటికెనట్లుతో వీలే మహానుభావులు బ్రూడీ పక్కంటివిడ. అవిడగారి, కక్కరలేని విషయం లేదు— వస్తువు లేదు. సమయం కాని సమయం లేదు. కప్పు పంచదారకి. బ్రెడ్కి, జామ్కి, పంట గిన్నెలకి ఒకటేమిటి అన్నీ సొంత ఇంట్లోంచిలాగా పట్టుకు వెడుతూవుంటుంది. పెద్దదాన్నన్న ఒక్క మనత మినహా అవిడకేం పాక్కండి! చివరికోసారి 'బ్రూడీ నీ వీధి తాళం కప్పవేచి వోసారిపు' అంటూ వీధిలోకి వెడుతున్న బ్రూడీని అడుగుతుంది. 'ఎందుకు?' అని అడిగే లోపలే— 'దానికో డూప్లెట్టు చేయిస్తాను నుత్త బయటికి వెళ్లి నవ్వుడేదైనా అవ

సరం అయితే యిబ్బందిగా ఉంది' అంటుంది. అంతటి ఘటికూరలైన పొరి గంటావిడ ఉంటే బ్రూడీ లాగే దిక్కు మొఖం వేయడం తప్పించి ఏం చేయలేం. కార్యార్థం దృఢనిశ్చయం ముందు సామాన్య గడ్డిపోవలే. తరి వంచక తప్పదు. కాని యిలా పరిపీడనే పనిగా పెట్టుకున్న వారికి తరి వంచడం చేతకానితనం. అంతే కాదు కొరివితో తరి గోక్కోడంలాంటిదే. ఒకటికి పదిసార్లు తరి ఎంచుకుపోలే పరి స్మరింపబడేవి కాదు ఇలాంటి బుర్లీల చేష్టలు. అలా పరిష్కారం అయేవి కొన్ని పున్నాయి. ఓ అయిదు రూపాయలు పది పనిగా బదుడిగే వ్యక్తికి వోసారిచ్చేస్తే అది తీర్మానా తిరిగి అడగడన్న ధైర్యం వుంటుంది. (ఉండేది అనాలోమో; ఈ మధ్య వో పెద్దమనిషి వో లేఖ పంపాడు. 'పది రూపాయలిచ్చావు. మిగిలిన తొంభయ్యా'

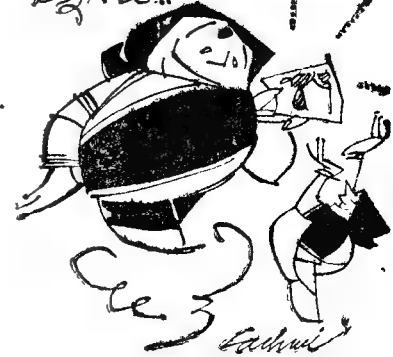
వంపు' అని. దీన్ని చూస్తే నేనేమో బాకీ తీరుస్తూ వస్తున్నా ననుకునేరు! రామ రామ! అదేం కాదు. వోసారిడిగితే పది రూపాయ ల్పొస పానికి ఫలితం ఇది! అంచేత!) చిన్న చిన్న చేబడుక్లు యిచ్చి పుచ్చుకోవ డాలు ప్రతి సంసారంలోనూ సర్వ సామాన్యమే. కాని వాటికో దా రీ తెన్ను ఉంటుంది. గ్యాస్ పాయి్యు దగ్గర నుంచి అప్పు పట్టుకెడితే యవతలి సంసారం గడ వడం ఎలా?'

కార్యార్థం ధోరణులు చూసే వారికి వోస్సోపుడంగా లోవడం కూడా సహజమే నిజానికి బోడు ఎక్కడ కరుస్తూందో తోడుక్లున్న వాడికి గని తెలియదు కదా. కంటుతున్నాడని నవ్వడం తప్పించి మరం ఆరం చేసుకోలేం... 'ఏమిటీ మీరు కూడా అలా ఉట్టివే అలోచిస్తూ కూర్చున్నారు?' అంటూ దిగబడి గంటరి తరిబడి మర టైమూ వారి టైమూ వుదా చేస్తారు. మనం మొహమాటానికి భరిస్తాం—ఈ అనవసర సంభాషణ అంతా కార్యార్థి అవసరార్థం భరిస్తాడు!... ఇద్దరి గోలా ఒక్కో—ఒకరికి ఏం కావాలి? అని అడగా

అని ఉంటుంది. ఏమిటివారికి 'ఇదికావాలని' సూటిగా అడగాలని ఉంటుంది కార్యార్థం ఎప్రోవ్ రకంకాలు. ఒకరిల్లా ఆప్రస్తుత ప్రసంగంలో పడేసి చివరికి అడుగుతారు. కొందరలా కాదు. తమ జీవిత చరిత్ర తరి తరితరాల చరిత్రనీ కుల్లవంగా విశదీక రించి చివరి కిలా అడగవలసి వచ్చిందని వ్యక్తం చేస్తారు. కొందరు వీరముషిలాగా వో పదిలా పారేయే అంటూ డిమాండ్ చేస్తారు కొందరు ఉబ్బేసి బోలా కొట్టి, స్తారు (సులభ పద్ధతి). కొంద రందిత్తి దిత్తిపాడిచి చివరి కడుగుతారు (లేకుంటే నువ్వు ఆ జాబితాలో చేరతావు సుమూ అసి!)... ఏదేమైనా కార్యవాది డిప్లామసీ నిజంగా గమనించ లగ్గిది. ఈ డిప్లామసీ జీవితంలో ఇతర విషయానికి అన్యయింప చేస్తే జీవితమార్గం సుగమం అవడమే

సామన్యమంచిదంకరా! స్వీగిగడూ!

కాదు—అందరిచేత వోహో అనిపించుకో వడం కూడా సులభం.

ఈ డిప్లామసీ నేర్చుకో వ లి సిం ది ముఖ్యంగా గృహిణులు. ఇరుగు పొరుగులతో సాఫీగా కాలక్షేపం చేయడాని కింతేనా అవసరం. మా అత్తయ్య ఎవరికి వో రూపాయ యివ్వడంగాని పుచ్చుకోవడంగాని నే చూడలేదు. అంతేకాదు — ఆమెగారికి చుట్టు ప్రక్కల స్నేహితులు లేకపోవడం కూడా చూడలేదు. 'ఏమిటి కిటుకు మామయ్యా? అత్తయ్య నేరూ కానీ అప్పు అడగరు. నా జీతం అంతా అందుకే వంచ వలసి వస్తూంది' అని అడిగితే — 'అది నేర్చే చిట్టితల్లి. నువ్వు కార్యవాదిగా ఉండకూల్లి. వారు నీ దగ్గర తీసుకోవా లని ఎంత పట్టుగా ఉంటారో ఎంత నేర్చుగానూ నువ్వు యివ్వవేమో అనుకో గల్గొలి. అంతే' అన్నాడు మామయ్య.

కమలిన అదృష్టం

ప్రశ్న

—H.S. Murthy

అదృష్టం కొందరి వెదుక్కుంటూ వస్తే, కొందరు అదృష్టాన్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్తారు, ఈ కోవలోనే చేరుతుంది మాలతి గారే.

మాలతి, ఓ మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పదిమంది సంతానంలో కడగొట్టు పిల్లగా పుట్టింది. ఏలూ బాలింత, మూలంకగా పుంటూ వచ్చిన గృహిణి భార్యలారోగికింద దిగజారిపోతే కాస్త ఎదిగి వచ్చిన అడపిల్లలే కుటుంబ సంరక్షణ చేస్తుండేవారు. ఏలూ పురిటికర్నో, మరోవో తగిలి ఆడం రబంగా వాటిని నిర్వహిస్తూ బంధువులు పదిమందితోనూ సెలబాస్ అనే పొగడ్తలూ వింటూ ఉప్పొంగిపోయే యజమాని భరి విండుగా అన్నలు పేరుకుపోయేసరికి పొంగు తగ్గి అప్పలక్క చేతుల్లోంచి యంతరం వడేసరికి సిగ్గరాసి చాలా కలిగిపోయింది.

కాల్లా అయ్యవారి నట్టి లుల్లా మిగిలి పోయింది. మొదటినుంచి కష్టపడి ఎరుగని మొగపిల్లలు సంపాదన తమ శ్మేయం కాదనే దురభిప్రాయంతో అందినంతవరకు చిక్కించుకుని ఊరి మీద పడి జల్పా చేస్తుండేవారు.

మందు జాగ్రత్త మానుకోకుండా సంసారాన్ని గుల్ల చేసుకున్నందుకు ఆ తర్వాత చింతిస్తూ, కష్టాన్ని తంతో కుటుంబ పోషణ చేస్తూ ఒరువెక్కిన సంసారభారాన్ని గనుగెద్దులా ఈడ్చుకొస్తున్నాడు తండ్రి. అతనిబాధ చూడలేక ఆ భారంలో తటో కొంత వంచుకోవాలనే నడుద్యేశంతో అతని తోబుట్టువులు, శమ్మక్కలు, అడపిల్లల్ని మగపిల్లల్ని కోడళ్లరూపంగా అల్లుళ్లరూపంగా చేసుకుని అతని బాధని చాలావరకు తగ్గించే

సారు. మాలతి, మరో అడపిల్ల, ఒక మగ పిల్లవాడు ఇంకా చిన్నవాళ్లు అయినందున వాళ్లు మాత్రం తల్లితండ్రుల గౌరవం వుండిపోయారు.

పట్టుమని అయిదేళ్లన్నా లేని మాలతి ఆశలుమాత్రం ఆకాశాన్ని అంటుతుండేవి. తనకి మంచిబట్టలు లేవని గునిసేది. 'మెడలోకి ఒక్క గొలుసన్నా లేకపోతే ఎలా, రాధా, జయ, లీల వాళ్లు చూడు ఎన్నేనీ నగలు పెట్టుకుంటారో నాకైతే ఒక్కటే లేదు' అని పేనీ పెట్టేది. మూలంకంటే పెద్ద పిల్లకి తమ కుటుంబ విషయాలు తెలుసు, పరిస్థితుల్ని అర్థంచేసుకోగలిగి తెలివివున్న పిల్ల 'వాళ్లు పున్నవాళ్లు, ఒకటి కాకపోతే పదిరకాల నగలు ధరిస్తారు. మనకెలా వస్తాయి. మనకి డబ్బేదీ, నాన్న పని చేస్తే ఈ తిండైనా దొరుకు

తున్నది; లేకపోతే తిండిక్లాడా మాడల్ని వచ్చేది తెలుసా' అని చెల్లెటికి బోధించి ఆ పిల్లమనసు మార్చడానికి ప్రయత్నించేది కాని మాలతి మనసుకి అంత తెలివేది? అందుకే అన్నంలోకి సరియైన కరార లేదని, అది లేదని యిదిలేదని దేనికో దానికి పేపీపెట్టే వానా గొడవ చేసేది. తమ అసమర్థతకు లోలోపలే కుళ్ళిపోయే వాడు తండ్రి, పిల్లలు అందించేసరికి ఏమీ మిగల్పలేకపోయానే అని.

తల్లి నయాన్న భయాన్న బోధించేది 'నువ్వు పెద్దదానివయ్యాక బాగా చదువు కుని మంచి మొగుణ్ణి చేసుకుని మెడ నిండా ఇన్ని నగలు పెట్టుకుని, పట్టుచీర కట్టుకొని లక్ష్మీదేవిలా తిరుగుతావు కాని, మరి ఇప్పుడు పేద పెట్టుకూడదయ్యా. ఇప్పుడు పేదీ పెట్టే ఆతర్వాత దేవుడికి కోపంవచ్చి నీకేమీ యివ్వడు' అనేది. ఆ మాటలకు లొంగిపోయిన మాలతి ఎంతో పొంగిపోతూ 'మరి నాకు చప్పున పెళ్లి చెయ్యనే అనేది, పెళ్లికూడా ఒక ఆట నస్తునే అన్నట్లు. ఆ మాట మరిపించ డానికి మరిన్ని అబద్ధాలు అందంగా కల్పించి ఊరించేది తల్లి. అదంతా నిజమే అని ఆ రోజుకోసం ఎంతో ఆశగా, ఆప్య తగా విరిగిపోయిందా పిల్ల.

ఆ పూల్లో మోతుబరి రైతుల్లో మోతు బరి అయిన నరసయ్యనాయుడి కూతురికి పెళ్లి చార ఫుసంగా ఆడంబ రంగా అయ్యింది. పెళ్లి అయిదురోజులూ, విందులు, వినోదాలు, భోగం మేళాలతో సాయంత్రం గవకేరేలతో. భారీ యెత్తున ఏర్పాటు చేసిన ఊరేగింపులతో ఇటువంటి పెళ్లి ముందు జరిగివుండదు, ఇకముందు జరగదు అనేంత గొప్పగా జరిగింది. ఆ పెళ్లి అయిదురోజులూ, మేజావాణిలదగ్గర, ఊరేగింపుతోనూ హడావిడిగా తిరిగిన మాలతి 'అమ్మా...అమ్మా...నా పెళ్లి కూడా ఇలా చేయనే' అంది తల్లి గడ్డం పట్టుకుని 'బతిమాలుతూ' తెలిసీ తెలియని ఆ పిల్ల కోర్కెకు, ఆ నయనలోని అత్యాశకు ఓ చెంప విషదంగా నవ్వుకుంటూ మరో చెంప అనలు నీకు పెళ్లంటూ చేసి చూసి ఆనందించే యోగం చూకుం దామ్మా అని నిట్టూర్చుస్తూ 'అలాగే నమ్మా' అని మాటిచ్చిందామె.

ఆ మాటని యిరుగు పొరుగున వున్న తన స్నేహితురాళ్లందరికీ చెప్పి చెప్పి అలిసిపోయిందా పిల్ల.

కాలం ఎవరికోసమూ అగడు. కప్ప దాట్లు నేస్తూ అది జరిగిపోతూనే వుంది. బుతువులు తమ ధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూనే వున్నవి. అయిదేళ్ల మాలతి వన్నెండేళ్ల బాలకుమారయ్యింది. ఏక సిస్తూ ఏకసిస్తూ వున్న మొగ్గులాంటి యవ్వన సౌరభం జపిల్ల దేహాన్ని వ్యాపిస్తూ వున్నది కొంచెం కొంచెంగా.

ఆ పూల్లో వున్నది మిడిల్ స్కూలు ఒక్కటే. ఇంకా పైకి చదువుకోవాలనే పిల్లలు, మూడు మైళ్ల దూరంలో వున్న హైస్కూల్లో చదువుకుంటారు. యిరుగు పొరుగు తన యాడుపిల్లలు ఆ స్కూల్లో చేరిన రోజున తనూ ఆ స్కూలుకి వెళ్తానని మారాం చేసింది. అమ్మో! ఆ స్కూల్లో చదువంటేమూటలా? వున్నకాలు బోలెడన్ని కావాలి. వరియైన బట్టలుండాలి, అన్నం టిక్కె మించి భోజన సదుపాయాలు బాగా వుండాలి. ఇవన్నీ వుంటేనే ఆ స్కూల్లో కెళ్లి చదవాలి, మనకంత సౌఖ్యతలేదు. అయినా చదివి నువ్వేమి చేస్తావమ్మా ఈ చదవింది చాలాలో ఒక్కమాటలో తేల్చే సారు తల్లి తండ్రిను.

'తను బాగా చదువుకుంటే మంచి మొగు డొస్తాడు' అనే నమ్మకాన్ని బాగా బీర్తిం చేసుకున్న మాలతి తననింకా చదివించు పోతే, మాతిలో దూకుతానన్నది, అన్నం తినకుండా మాడి చచ్చానని బెదిరించింది, అయినా ఆ అమ్మాయికోర్కె నెరవేర లేదు. ఇక చేసేదిలేక గుండెరాయి చేసుకున్నదా పిల్ల. కాని ఆశ చావని మనసు. బడికి పుత్తాహంగా వెళ్లే పిల్లలను చూసి బోలె డంత దిగులుపడి పోయేది. చేతిలో ఇన్ని పుస్తకాల దొంతరతో తమకూడా వాళ్లల్లో ఒక పిల్లగా గెంతుతూ హుషారుగా స్కూలు కెళ్తున్నట్లు రాత్రి కలగని పగలు అది నిజం కాలేదని మహా దుఃఖపడి పోయేది. హైస్కూల్లో చదువుకునే పిల్లలు రోజూ స్కూల్లో జరిగే సంఘటనల్ని వర్ణించి చెప్తుంటే ఆ అదృష్టానికి తమ నోచుకో నందుకు బాధగా, కోపంగా, ఉక్కు రోష పడి పోయేది 'నేనూ చదువుకుంటా. మీ కంటే ఎక్కువ' వణికే గొంతుతో పెంకిగా

అనేది 'ఎప్పుడు? ముసలిదాని వయ్యాకా! వెలుకారంగా. వ్యం గ్యం గా వచ్చేవాళ్లు పిల్లలు.

'కాదు, పెళ్లి చేసుకున్నాక చదువు కుంటాను, మనసీబుగరమ్మాయి హేమ లాగ' నిశ్శబ్దంగా జవాబిచ్చేది.

ఇద్దరాడపిల్లల పెళ్లి ఒకేసారి చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు తండ్రి. మాలతి ఊహ వధంలో సామాన్యులు ఆనడం లేదు. అందం, చదువు, పెద్ద హోదాగల వుద్యోగం, కార్ల మీద పికార్లు, మెడనిండా నగలు, పట్టుచీరలు గల జీవితంకోసం అటువంటి జీవితాన్ని అందించే భర్తకోసం అంత రాంతరాలలో తహతహలాడిపోతుంటే, బావలు, అన్నయ్యలు తీసుకోచ్చే వరుళ్లు అతి సామాన్యంగా వున్నవాళ్ల జీవితాలు ఎలా నచ్చుతాయి? ఎంతమందిని తీసు కొచ్చినా నాకు నచ్చలేదు పొమ్మని నిక్కచ్చిగా చెప్పేసేది. తల్లి ఇరుగు పొరుగు అడవారితో చెప్పించేది 'ఎవరో ఒకర్ని బప్పకోవాలిగాని, అన్నీ వద్దంటూ కూర్చుంటే ఎలా?' అని.

'ఇక్కంటే జీవితకాలం పంట, ఎవరో ఒకర్ని ఒప్పేసుకోవడానికి ఇది ఒక్కరోజులో అయిపోయేదిరాదు. ఏం? మీ పిల్ల కిలాగే చేస్తారా? కట్టం యిచ్చుకొనే శక్తి లేకపోయినా తలకిమిచిన సరిబంధా లను వెంకి ఎందుకు చేస్తున్నారు? మీ పిల్ల లాగే సుఖపడాలని మంచి మొగుడు రావాలని నాకు మాత్రం ఆశలుండవా?' కాలికి వేస్తే మెడకి, మెడకి వేస్తే కాలికి లంకె వేసే ఆ పిల్ల విరండా వాదానికి అదిరి పోయిన వాళ్లాయిక ఆ పిల్లకి బోధించడం మానివేసారు.

ఇంటిముందు ఒక పందిరి లేకుండా బ్యాండ్ మేళం లేకుండా, పూరేగడానికి, పూలరథం లేకుండా జరిగే పెళ్లి ఓ పెళ్లైనా అనే తేలికభావం వుంది మాలతిలో.

పెళ్లంటే, అబ్బాయి అమ్మాయి చూసుకోవాలి వరసర మరోభావాలు, ఆభిరుచులు బాహటంగా వెల్లడించుకోవాలి, లబ్ధాడు మనసులు కలిపాయుకుంటే పెళ్లి అదైచా ఎలా జరగలి? ఇంటినిండా పెళ్లిబనం, చెవులు హోరెత్తించే మైక్కు, మధ్య మధ్య మేమూ పూయూ అని

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మక మైన

హెడన్ సాతే

చీకిత్తును పొందండి

— శస్త్రచీకిత్తు

అవసరములేదు!

COL-327 TEL

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1. తెలుసుకోవగలిగి: మీ జీవిత ముఖసంతోషాలకు అనేకవందల అద్భుత విషయాలు. వెల రూ. 3-50
2. అద్భుత చాస్ట్రోఫథలు: మీరునవ్వే ఇతరులను నవ్వించటానికి కొన్నివందల విన్మోహకథలు రూ 3-50
3. చేతిపనులు: చిప్పనరి శుభంక, సెర్కాకిఎస్కోరాల పరకలు సులభంగా చేసుకోనే వస్తువులు. రూ 3-50
4. మంత్రశక్తి: మీ కోర్కెలు నెరవేరటానికి వివిధ మంత్రాలు, వాటి సాధన రహస్యాల. రూ. 3-50
5. జీవితరహస్యాలు: మీదాండ్లతోడివాన్ని ఆనందమయం చేసే అనేక కామమూత్రాలు. రూ 3-50
6. యువతి: స్త్రీలను గురించి తెలుసుకోవలసిన అనేక అద్భుత కుతూహల విషయాలు. రూ 3-50
7. సంతానము: కామ సుఖాలనుభవించుచు కూడ గర్భం రాకుండా 60 మూత్రాలు. రూ 3-50 పొన్నుభర్తలుచితం. దేశసేవ, ఏలూరు, ఆంధ్ర కృష్ణాస్థి. వి. పి. పొన్నుద్వారా పంపబడును.

Swastik

వాయిదా చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్కో

“బ్రా బ్రా”

హామీ లా

3 బ్యాండ్, అల్ వరల్డ్
చార్జింగ్ ట్రాన్సిస్కో

స్పీకరు వెల రూ. 5/- పంతుల చెల్లింపుపై పద్దెని పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకు, పగరమునకు సంవగము. నేడే వ్రాయండి:

HIND AGENCIES (67)
Kolhapur Road, Delhi-7

ఆశించిన అదృష్టం

జ్ఞాపకం చేసే బ్యాండ్ వాయిద్యాలు, అకాశాన్ని అందుకుంటున్నదా అనే భ్రమ కొత్త పూరేగింపుపూరధం, వాటితో పెళ్లి చమక్ చమక్ మంటూ అయ్యం దంటే అప్పుడు ఫలాన మాలిపెళ్లి ఇంక గొప్పగా అయ్యింది, ఇంత ఖర్చయింది అని సలుగురూ చెప్పుకుంటే అదీ పెళ్లి ముచ్చటంటే తాత పుం దే ది మాలి ఆలోచన.

మాలికింటే పెద్ద పిల్లకు సంబంధం కుదిరింది. పరుడికాసి పాస్తులు లేవు, పుంటానికి చిన్న యిల్లు పుంది. మేనల్లుడు పని చేస్తున్నాడు. అతనే మాలికికూడా సంబంధం తీసుకోచ్చాడు. అబ్బాయికొద్దే చదువు లేదు. దున్నుకోవడానికి సరిపడా పొలం వుంది. పూర్వలేడు భుక్తికి తోటలేని సంబంధం అనేలా వుంది. మాలిని మామూలే నేను ఈ పిల్లను తప్పించి మరో పిల్లను చేసుకోను. నాకు కానీ కట్నం అక్కర్లేదు. అని మాటకూడా యిచ్చే సాడు. ‘ఆ అబ్బాయిని అన్నలు పెళ్లాడను’ అని వట్టుబట్టుక్కుర్చుంది మాలి. ఇప్పుడలాగే అంటారు ఆ మాడుముళ్ళు పడితే అన్ని వాటంతటనే సర్దుకుంటాయి. నీ కెండుకు ఆ అబ్బాయికే ఖాయం చెయ్యి. అని పెద్ద తంకాయలు సలహా చెప్పాయి. మాలి తండ్రికి అదీ పాయంటుగానే కనిపించి అద్దరికి కలిపి ముహూర్తం పెట్టిం చేసాడు.

సామాన్యలయింట పెళ్లి సామాన్యంగానే జరిగిపోవడం సహజమే. చెల్లెళ్ళ పెళ్లినిమిత్తం ఒకరు డబ్బు, మరొకరు, అవరాలు, మరొకరు పిండివంట ఖర్చులు తలోటి పంచుకున్నారు. అక్కలు, అన్నలూను. ముహూర్తం రోజులోగది గంటల్లో కొచ్చింది. తల్లి తండ్రి, అక్కలు, బావలు, అన్నలు, వదినలు వాళ్ళ సంతానంతో యిల్లింతా నందడిగా హడావుడిగా వుంది, ఒక్కమాలి శూన్యమైన మనసు తప్పించి. నిల్చున్నా కూర్చున్నా మరేంచేస్తున్నా ‘ఈ పెళ్లి తప్పిపోలే? ఉప్పించుకునే మార్గమే లేదా? ఎలా...? ఎలా...?’ అని తపించి పోతూవున్నది.

ముహూర్తం వేళ ‘మాంలి కనిపిం

చడం లేదు’ అనే వార్త సన్నగా జ్వలదేరి కాస్తేపటికి మారంతా వ్యాపించి పోయింది. ‘ఎక్కడి కెళ్తుంది? సరిగ్గా చూడండి-ఏ స్నేహితురాలింటికైనా వెళ్లిందేమో, లేదా ఎక్కడన్నా వడుకుని ఆదమర్చి నిద్ర పోతున్నదో’ కావల్సినవాళ్ళా, దగ్గరవాళ్ళు — ఇరు పొరుగు ఇళ్ళు గాలిస్తే — మరికొందరు రోటలు, దొడ్లు, చెరువులు నూతులు వెలికారుకాని, ఎక్కడా ఆ పిల్ల జాడ కనిపించలేదు. కనిపిస్తుంది అనే ఆశా సన్నగిలి పోగానే ఆ తండ్రి సిగ్గులో, అవమానంతో — దుఃఖంతో — కోపంతో కుప్పగా కూలిపోయాడు. లంతమంది ముట్టాల మధ్య కలిగిన ఈ పరాభవానికి అతనెంతో కృంగిపోయాడు.

తన బిడ్డలవల్ల సంతృప్తి, సంతోషం, గర్వం కలగాని ప్రతి తండ్రి కోరుకుంటాడు. అందుకు విరుద్ధంగా సిగ్గుని — అవమాన అపహాసనలు — దుఃఖం — ఆ బిడ్డలవల్ల కలిగిన్నాను ఆ తండ్రి పడే ఆవేదన వర్ణనాతీతం. ఆ బాధని ఎవరూ తీర్చలేరు. అందుక్కారణమైన ఆ బిడ్డను తనను ఎప్పటికీ క్షమించలేదేమో.

పీటంటి పెళ్లి అగిపోకుండా పెళ్లి కెదిగి పున్న మరో అమ్మాయిని మాలికి బదులుగా పెళ్లిపీటమీద కూర్చోపెట్టి ఆ తంతు సక్రమంగా కానిచ్చేశారు — అంతా పూనుకుని. ఆ కాపుపు నవ్వు నటించినా ఆ తర్వాత ఆ తండ్రి కోలుకోనే లేదు. ఎవరు తనెదురుగా నవ్వినా తన్ను చూసే నవ్వారని, తన కూతురు చేసిన పనికి తన్ని ఏవగించుకుంటున్నారని అనే ఖేపీరియార్స్, కాంపెక్సులో బాధపడి పోయేవాడు. ఆ దిగులే అతన్ని మంచంమీదకి చేర్చింది.

కొన్ని నెలలు గడిచి పోయాయి. ఆ యింటోవాళ్ళూ ఆ పూరివాళ్ళు అంతా క్రమేపీ మాలి సంగతే మర్చి పోయారు. అసలు ఆ పూళ్ళో మాలి అనే పిల్ల లేదు అన్నంత మరుపుతో కొచ్చేశారు.

ఏదైనా లంత! మొదట్లో పున్న అసక్తి కాలం గడిచే కొలది తగ్గుతూ వస్తుంది. అది కాల ప్రభావమూ లేక — మానవజైజమే అంతో! ‘మాలి ఎవరి తోనో లేచి పోయిందని, ఫలాని పూళ్ళో కనిపించిందని, ప్రక్కనే ఎవరో పున్నారని, వట్టి బడారుసరుక్కులా తయారై పోయి

తన చెవులు కొరుక్కున్న వాళ్ళ 'పాపం ఆ పిల్ల ఎందులోనో పడి ప్రాణాలు తీసు కుని పుంటుంది. లేకపోతే బ్రతికి పుంటే ఒకసారి కాకపోతే ఒకసార్లైనా రాదూ? తప్పకుండా చచ్చిపోయి పుంటుంది. ఇష్టం లేని పెళ్లి చేస్తే ఆడపిల్ల ఇంతకన్న పిం చేయగలదు? రోజులు మా రా యి. మారిన కా లం తో పాటు మనుష్యులూ మారాలి. లేకపోతే యిటువంటి అనర్థాలే వస్తాయి. లేచిపోవడాలు—ప్రాణం తీసుకోవడంవంటి' అని కూడా సామ భూతి గూపెట్టసాగారు లోకులు.

కాని పున్నట్టుండి ఆ పూజో ఒక నాలుబాంబు పేలినంత సంచలనం అకస్మాత్తుగా జైలుదేరింది. అందుక్కారణం ఇన్నాళ్లు చచ్చిపోయింది అని సామభూతి పొందాడున్న మాలతి బ్రతికివుండడమేగాక తను వలసినచోట సురక్షితంగా పున్నట్లు తెలియవరన్నా వాళ్ళ అమ్మ నాన్నలకి ఉత్తరం రాయడం.

నేను ఒక అనాధాశ్రమంలో ఆశ్రయం పొందాను, ఇక్కడ నేను కుట్టు అల్లికలు, చదుపు నేర్చుకుంటున్నాను. మిమ్మల్నిందరినీ చూడాలని మనసు వీకుతున్నది. నేను అక్కడకురాలేను అమ్మా, నీవు జైలుదేరి రండి అంటూ తనచదువు వగైరా అక్కడ మనుష్యులగురించి ఇంత పెద్ద లకోటా రాసు కొచ్చింది మాలతి.

ఆ ఉత్తరం చదువుకునే వళ్లు పట పట కొరుకుతూ తండ్రి 'సిగ్గులేకపోతే సరి చేసిన నిర్వాకం చాలక దాన్ని చూట్టానికి వెళ్ళాలట, నావరుపుతీసి నన్ను నవ్వుర పాలు చేసింది కాకుండా ఇదొక్కటా' అంటూ ఆ ఉత్తరం చించి పోగులు పెట్టాడు.

కాని కన్నప్రాణం గనుక తల్లి 'నా తల్లి అక్కడ ఏంబాధలు వదులున్నదో ఒక్క పారి వెళ్లిరండి ఎంత బెంగటిల్లిపోయిందో ఎంత చిక్కిపోయిందో' అని ఎంతో ప్రాధేయపడింది, బ్రతిమాలింది, కొడు కుల్ని పిలిపించి చెప్పింది కాని ఆ తండ్రి మనసు కాస్తకూడా కరగలేదు పైగా కొడుకొలు అన్నారు కదా 'లేచిపోయిన దాన్ని ఏమొహం పెట్టుకు చూసి రమ్మంటావమ్మా, అక్కడకెళ్తే మన బంధువులు ఊరుకుంటారా? అదెప్పుడైతే ఈ గుర్తుం దాటిందో అప్పుడే దానికి

మనకి దూరం అయిపోయింది. ఇక దాన్ని మర్చిపోవ్వాలి' అని ఆడది, విస్మయంబాలు, అయిన ఆ తల్లి కన్న ముకారాన్ని చంపుకో లేక గుండె రాయి చేసుకోలేక లోలోపలే కుల్లిపోయేది.

మరో రెండేళ్లు గడిచి పోయాయి; ఈమధ్యలో మాలతి తండ్రి చనిపోయాడు. అందరిలోకి ఆఖరివాడు మాలతి చిన్నన్నయ్య సంసార బాధ్యతని భ.జాలమీద కెత్తు కున్నాడు.

తను ఏదో పరీక్ష ప్సాసయ్యుండని తనకి చిన్న ఉద్యోగంకూడా దొరికిందని మీరు రమ్మంటే వస్తాను' అని మళ్ళీ రాసింది ఉత్తరం మాలతి.

'కడసరపురాని అప్పుడైనా మాస్తాను రమ్మని రాయరా, దానికి అభిమానం

విక్కువ మీరు రమ్మనిరాస్తేనేగని రాడు అని పట్టుపట్టింది తల్లి అప్పుడూ ఆమెమూట వినలేదు ఎవరూ 'ఇప్పుడిప్పుడే నలుగురి దృష్టిలోపడి గౌరవాన్ని పొందు తున్నాము అది గుమ్మంలో కొచ్చిందంటే లేచిపోయినదాన్ని యింటా పెట్టుకున్నా రని నలుగురూ వేరెత్తి చూపిస్తే మనకెంత సిగ్గు చేటో అబోదించవమ్మా' అంటూ ఆమె కోర్కెను నొక్కేసారు ఈసారి కూడా.

వీళ్ళ స మా ధా నం యివ్వకపోయినా తనమాత్రం అప్పుడప్పుడూ ఉత్తరాలు రాస్తూనేవుంది మాలతి. ఆ ఉత్తరాల్లో విక్కువగా తన ఉద్యోగంగురించి, తనని అందరూ ఎంత గౌరవంగా ఆదరించేది వర్ణించుకొస్తూ మీరుతప్ప నన్ను అందరూ గౌరవంగా అభిమానంగా బాగానే చూస్తు న్నారు' అన్న కబురే పుండేవి.

డాక్టర్ కమర్లు

రేస్ మోటారుకారు డ్రయివర్ల అర్హతలు

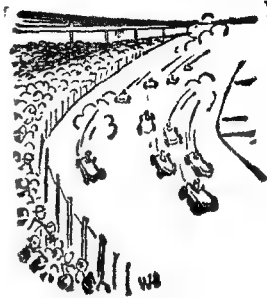
ఇది వైద్యానికి సంబంధించిన విషయమే! రేసులలో కార్లు నడిపేవారి ఆరోగ్యం బాగా ఉండాలి దీనికి కొన్ని అర్హతలని నిర్ణయించారు.

మాపు-రెండు కళ్ళకీ 20/40 చొప్పున 'మాపు శక్తి' ఉండాలి. రంగులు తెలియాలి దూరం అందనా వెయ్యగలగాలి. 150 మైళ్ల స్పీడుకి ఈ చివరి గుణం చాలా ముఖ్యం.

మనస్సు, నరాలు - చురుకు తగిం, అప్రమత్తత, విచక్షణ అవసరం దీనికోసం విద్యుత్ యంత్రాలతో మెదడుని పరీ శీలిస్తారు అయితే, ఒక విచిత్ర మయిన పరీక్షకూడా ఒకటిఉంది. ఎప్పుడు తమదే తప్పు అనుకునే వారు రకం సారధ్యానికి

పనికిరారు!

అంగబలం-చేతులలో, జబ్బు లలో బలం బాగా ఉండాలి. దానికి కావలసిన వ్యాయామాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. కీళ్లు

దక్కగా పని చెయ్యాలి (ఒకే కాలుఉన్న డ్రయివర్లని కొన్ని సమయాలలో స్వీకరిస్తారు!)

డా. ఎల్. హార్వెస్ట్ (కాపీరయలు)

ఈ చిట్టా కోసం మనం ఆలోచించాలి. కానీ రావడంలేదు. తల్లి మాంసిమీద బంగలో పూర్తిగా మంచం వట్టిపింది. 'మాంటి, అమ్మదూ, విక్రమిస్తావా? నీ కోసం ఇంకా పోలేదా తల్లి ఈ అమ్మ మీద, ఒక్కసారి రావూ, నీ కోసం కంప రించే ఈ కళ్లకి చల్లదాన్నివ్వూ?' అని కలవరించేది మేల్కొనే.

'ఏళ్లు విన్న రానివ్వరామ్మా, ఏళ్లు రాకనుట వాళ్లకి కావల్సింది గారవంగానీ, మనుతలుకావు, నీవు వస్తే వాళ్ల కుం రోగుంది వాళ్ల పిల్లలకు పెళ్లిళ్లు కావు, అదీ ఏళ్ల భయం. 'అని గొణుగుతూ

ఆశించిన అదృష్టం

తిట్టిది, రెండురోజుల మంచి ఆ గొణి గుడ్డ పోయింది' వివరంగా దగ్గర కెళ్లి 'ఎలావుంది?' అని వలకరిస్తే కెళ్లంత చేసి చూస్తుంది, అంతే.

'ఈవిడలేవని అయిపోయింది. కానీ దేని కోసమో తప్పిస్తున్నది ఆ ప్రాణి' చూడ వచ్చిన అమ్మలక్కలు గుసగుస లాడే వాళ్లు; అలా ఆరోజు ఉదయం వదిగంట రయ్యింది; పాతలిదిన ఆ యింటిముందు ఒక బాక్సీ దూసుకొచ్చి ఆగింది. ఆ పిథిలో ఏల్లా పిచికా అంతా దానిచుట్టూ రయి

గతున్నారో చూడండి.

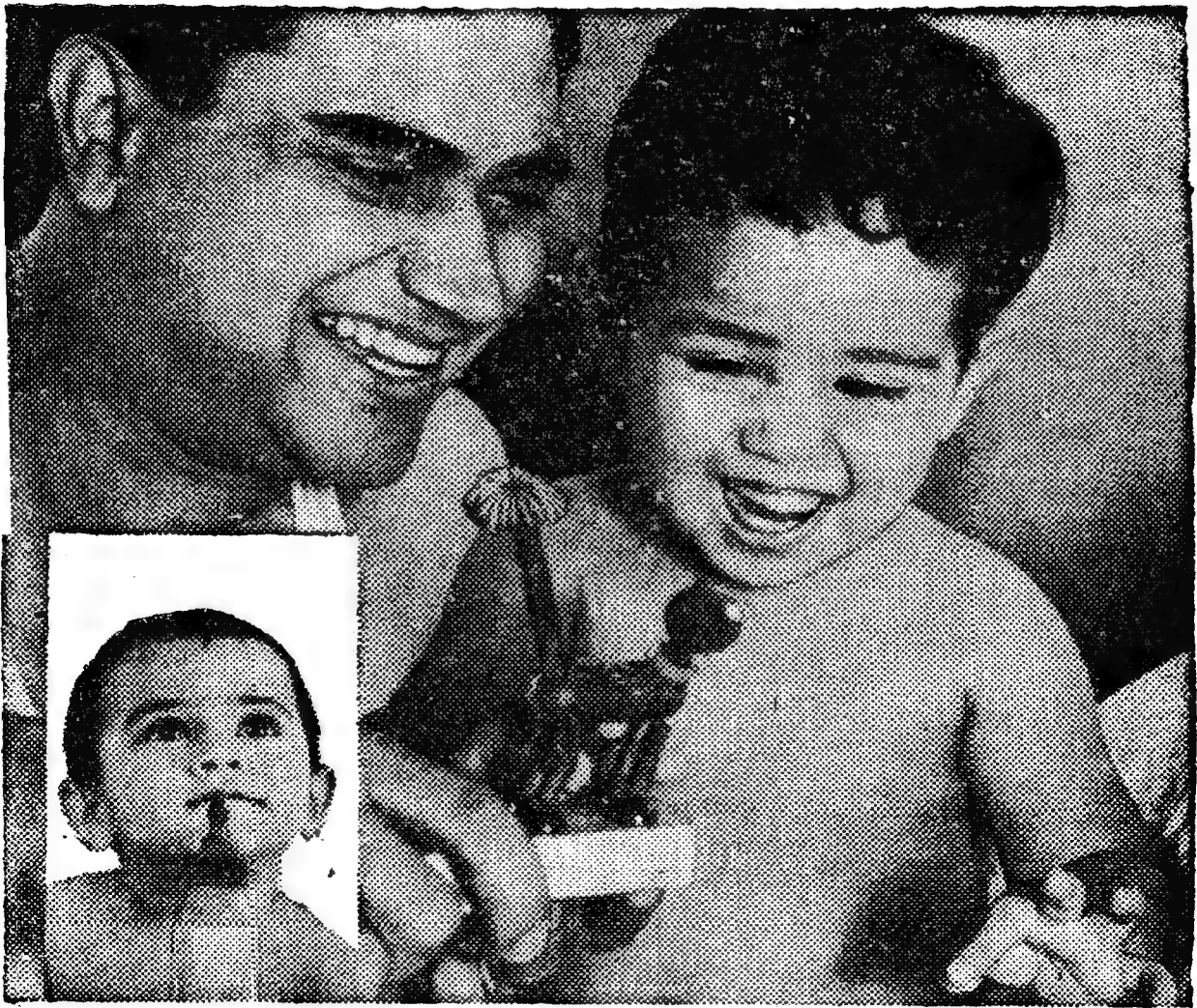
కారుతలుపు తీసుకుని ముందు బెనూటా చాలా ఆ వెనకాల దంతువు బొమ్మలాంటి అమ్మాయి యవతల కొచ్చారు. సూటువాలా బాక్సీ డ్రైవరు కి వీధి చెప్తున్నాడు. అమ్మాయిమాత్రం చిరునవ్వు చిందులాడే వదనంతో పిల్లగుంపుని చీల్చుకుని చెకచెక అయింటి గుమ్మంలోకి నడిచింది. కారు శబ్దానికి యవతలకొచ్చిన స్త్రీలు ఆశ్చర్య పరిభ్రమారమంచి తేరుకునే లోపలే ఆ అమ్మాయి ఆ యింటితో తనకెంతో పరిచయం వున్నదనిలా వసువుగా లోపల కెళ్లి పోయింది.

తల్లి మంచంచుట్టూ విషాదాన్ని వదలాలతో కూర్చున్న కొడుకులు, కూతుళ్లు అగంతుకురాల్సి చూస్తూనే తడలిండా ఆ మంచాన్నించి కాస్త దూరంగా తొలిగారు. ఈ సమయంలోనే అమ్మా అనే అర్త వాడంతో ఆ చక్కెర బొమ్మ వచ్చి ఆ రోగిష్టి దేహాన్ని మట్టేసింది. 'ఎవరూ?' ఆ గొంతుకోసమే తన నిరీక్షణ అన్నట్లు విక్కడో గుండె లోతుల్లోంచి వచ్చిన క్షీణ వ్యసం, ఆ ఆకారాన్ని గుర్తువట్టిన దానిలా కళ్లు రెపరెపలాడిస్తూ 'అమ్మ....దూ... మాంటి' అంది. ఆనందోద్వేగంతో తట్టిబుచ్చు లవుతూ.

'ఎవరూ! మన మాంటే? అరే ... గుర్తు వట్టలేక పోయా మే, ఆ అబ్బి యెవరూ? మేల్కొన్న నల్లపూసలున్నాయి కూడా. భర్తకాబోలు అబ్బి ఎంత మారి పోయింది? నన్నగా, రివలటా వుండేది. ఇప్పుడు బాగా రంగూ వచ్చింది, వళ్ల వచ్చింది కాస్త పొడుగు సాగిందికూడా?' దిననికి వాళ్లు మనసులో అనుకుంటూ సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కిరై పోతుంటే వాళ్లకి, ఆ సమయంలో మారితి లేచి పోయిందని, ఆ అమ్మాయిని యింటాకి రానిస్తే నలుగురూ ఏమంటారు' అనే భయ సంకోచాలుగానీ ఏ కోణానా లేవు. ఎప్పుడో తప్పిపోయిన మనిషి హఠాత్తుగా వాళ్ల ముందుకొస్తే ఎంత సంతోషంగా, తృప్తిగా వుంటుందో అంతకు వేయి రెట్లుధికంగా సంతోషిస్తూ వళ్లంతాకళ్లు దేసుకుని నవ్వుంక్కువీతో పైకి వచ్చి న మారితిని ఆమెభర్తని అవరోకిస్తూ వుండి పోయారు ఆమె చుట్టూ అంతా...

కో అంటే కోటి ఉద్యోగాలు- నీదగ్గర అలీగి మలీగి ఏడుంటో ననుకున్నావో రెస్ట్రెట్ అని రిజినామో ఇచ్చేశాను... ఆరేబు మోనోజర్ తో సట్రు పోవాలింది ఇప్పుడే బోధో వుండక పోను!

ఇది 3 నెలలప్పుడు గిరిష్ పటము.
అతనికి వారం వయస్సుపుటిమందే
అమూల్ ప్రే పట్టడం
ప్రారంభించేడు. అతని పెరుగుదల
అద్భుతంగా ఉంది.

ఇప్పుడు చూడండి ఎలాగున్నాడో!

"శిల్పకమైన అమూల్ ప్రే అబ్బాయి, ప్రతిరోజూ క్రొత్త, క్రొత్త విషయాలు చేర్చుకొంటున్నాడు." అంటున్నాడు 13-నెలల గిరిష్ తండ్రి, శ్రీ దీర్ఘ తాత.

మీ బిడ్డయొక్క పుట్టినప్పటి నుంచి అడుగునా రెట్టించి కావాలి. సంవత్సరం తిరిగేటప్పటికి చూడు రెట్టవ్వాలి. అమూల్ ప్రే పంతులితమైన, మందంగా జీర్ణమయ్యే దుగ్ధాహారము. శరీరము, తాగుగ పెరుగుటకు ముఖ్యమైన ప్రోటీను ఇందులో ఎక్కువగా ఉంది.

అమూల్ ప్రే వాషియేన ప్రే-రైయింగ్ పద్ధతివ్వాలి తయారుచేయవలెను. ఈ పద్ధతి లావును అమెరికాలో అన్ని శిశువాహారాల తయారుచేయుటలో ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈ పద్ధతి వ్వాలి పాల-ప్రోటీను ఎక్కువగా విరిచియుంటుంది.

తేలికమంది తల్లిదండ్రులు ఇప్పుడు అమూల్ ప్రే తమబాంకు నిడులుగని, అనుబంధ ఆహారంగా ఉపయోగిస్తున్నారు. మొదటివారం నుండి, అందుచేతనే పరిధయం చేసితి మెడ్రెక్స్ మామే అమూల్ ప్రే దేశంలో ఎక్కువగా అమ్ముడుపోయే శిశువాహారమైంది.

అమూల్ ప్రే

తల్లి పాలకు అద్భుతమైన మారుపేరు.

■ ఢిల్లీ బాజ్ కాలం విద్యార్థుల తిండి
మొకుని అగ్ర పెళ్ళిదానికి పర్వ పిడ్డం చేసు
కున్నారు. అయితే దబ్బు యివ్వని విద్యార్థులు
కొందరు జబర్దస్తీగా పిక్చర్ కారులో ఎక్కారు.
తిగమంటే 'నా' అన్నారు. దాంతో అది కొల్లా
టగా మారింది. విజయపాల్ సింగ్ అనే అతను,
గమే అనే అతను లేరి మోహన్ లాల్ అనే అతను
కత్తితో పాడిని పారిపోయారు. పిక్చర్ కార్
పీకనాకుగా మారింది.

రోడ్డు ప్రమాదాలు

26 ఏళ్ళ రవీంద్రా అనే అతను ఢిల్లీలో
రోడ్డుమీద నడుస్తున్న నేరానికి ఒక బస్సుచ్చి
అతన్ని గుడ్డి చంపేసింది. 27 వ తేదీన కాన్పూర్
గేటు ప్రాంతంలో ఒక 50 ఏళ్ళ వృద్ధుని మీద
బస్సు ఎక్కి విజయం సాధించింది. జనం నడవ
డానికి సారంగాలో— లేక ఎత్తైన గ్యాంగ్ లో
కట్టానికి—

నర బలి

నరబలి ఒక్కటి కనుక యిచ్చానో యిక నీ అచ్చి
పిచ్చి పట్టేవాడే తేడు చూస్తే అది ఒక జ్యోతి
మృగం చెప్పిన ముక్కను పట్టుకుని తాండూరు
తాలూకా [హైదరాబాద్] దాంకా అనే వూరిలో
ఒకాయన పిచ్చి అనే ఒక పారిజన యువకుణ్ణి
తట్టుకుని, గునవంతో తెగిసి బలి యిచ్చాడట.
బాతుని అవుగారు మాజీమంత్రి శంకర్ దేవ్ కి
యిచ్చిన పిర్వాదులో వ్యక్తుల పేర్లు కూడా రాసి
వున్నాడట. ఈ విషయంలో సుప్రీమ్ కోర్టు జడ్జి
వెరికోర్రాను కలిపించుకోవాలని, గాంధీ వర్తంతి
కాలంలో యీ హింసాకాండ అవమానముని [అనక
అరగవ్వని కాదు] శంకరయ్య అన్నారు.

పాదపాళె
పాదపాళె
నిధానం
చేకపాళె...

అర్ధరాత్రి అత్యాచారం

ఢిల్లీలో సర్దార్ బజారులోని కాష్మీరిలాల్
అనే ఆయన యింటి భుజపును అర్ధరాత్రి ఎవరో
దబదబ బాదారు. ఆయన భార్య వెళ్ళి తలుపు
తీసేసరికి, యిద్దరు అసరిచిత వ్యక్తులు రోపలకు
జారపడి కాష్మీరిలాల్ ను బలవంతంగా బయటకు
తీసుకు వెళ్ళి కత్తితో పాడిని, పారిపోయారు.
కాష్మీరిలాల్ తేకలకు జనం పోగై ఆయన్ను అను
వృత్తిలో చేర్చారు. ఆయన్ను పాడిని యిద్దరు
25 ఏళ్ళ త్రికో అనే అతను 21 ఏళ్ళ చుమ్మాయ
అనే అతను అని తేలి — వారికోసం పోలీసులు
గాలిస్తూన్నారు. అలా ఎందుకు పాడవాల్సి వచ్చిందో
మాత్రం తెలియలేదు.

* తన సోదరికి పుట్టిన దిడ్డ చనిపోతే ఆ దిడ్డ
శవాన్ని ఆటోరైడ్ లో యింటికి తీసుకు వెళ్తున్న
నాథని అనే ఆమెను మార్కెట్టులు ఆపారు.
ఆ రోజు శకూలేనీ నడవరాదని చెప్పి, ఆమె విష
యం వింత చెప్పివా వినిపించుకోలేడట. ఆమె
ఆ పసికందు శవాన్ని భుజాపు మేకుని రోడ్లపై
నడిచి, యింటికి చేరింది. ఒళ్ళు జలదరించే
యీ సంఘటన కాలికట్టూర్ జరిగింది.

* 31 ఏళ్ళ వధుమ్మ అనే అవిడ తన తొమ్మిది,
నవవత్తల పిల్లను, రెండువత్తల ఏళ్ళ పిల్లాడిని
తొమ్మిది వెల పిల్లను నూతిలో తోసేసి, అనక
తను కూడా దూకేసింది. శబ్దానికి చేరిన ఇరుగూ
పొరుగూ రెండువత్తల నవవత్తల పిల్లనుమాత్రమే
రక్షించ గలిగారు. ఈమె భర్త పాలిటెక్నికల్
కాలేజీలో వని చేస్తున్న ఒక వ్యవస్థ. కుటుంబ

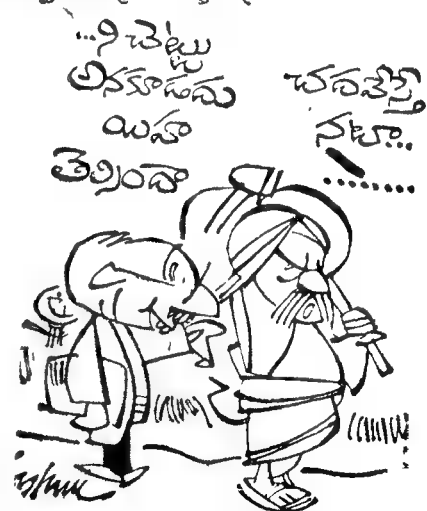
మహిమ అగ్ర బాబుదాంతు కారామని తేరింది
ఇది బంగళాలో జరిగింది.

కురుక్షేత్రంగా మారిన భూమి తగాదా

మర్నారాకు 18 మైళ్ళ దూరంలో వున్న
బడగ తరామ్మకు అనే వూళ్ళోకి రెండు కుటుం
బాల మధ్య పుట్టిన భూమి తగాదా అధికమై
కర్రలు, కర్రలూ కలసు కున్నాయట. దీనితో
ఒక వ్యక్తి తుపాకి కార్డుకు గురై చనిపోయా
డట. అలాగూ మాత్రం రెండు కుటుంబాలకీ
మధ్య పుట్టిన భూమి తగాదా కాదేమిటి అంత
పెద్ద కురుక్షేత్ర యుద్ధాన్ని జరిపించి, సర్వ
వాశనం చేయించింది—

చెట్టు కాని చెట్టు

అంజాపూరులో అనంతస్వామి [అక్షయ] దేవ
స్థానానికి చెందిన ఆరు ఎకరాలు పొలం ఒక
వ్యవసాయదారునికి సాగుబడికి యిచ్చారు. అయితే
భూమి చట్టం ప్రకారం ఐదు ఎకరాలకు ఎక్కువ
పున్న భూమిని బ్రష్టుకు స్పాక్షనం చేయాలనీ,
కనుక ఆ ఎకరం యిచ్చివేయాలనీ, ఆ శాఖఅధి
కారి ఆజ్ఞ యిచ్చారు. ఈ కేసు మద్రాసు హైకో
ర్టులో విచిత్రమైన తీర్పును పొందింది. వ్యవ
సాయ దారుడు అరటిలోటను పెంచుతున్నాడనీ,
చట్ట ప్రకారం ఫలి సంబంధిమైన పంట పండించ
వచ్చనీ, పిర్వారు ప్రకారం అరటి చెట్టు — చెట్టు
జాతి కాదని, వృక్షశాస్త్ర ప్రకారం ఎన్ సైక్లో
పేడియానిఫుంటు ప్రకారం అరటి జాతి చెట్టు
జాతికి చెందదనీ, కనుక ఆ పంట పండించడంవల్ల
వ్యవసాయదారు ఆరో ఎకరం ప్రభుత్వానికి యివ్వ
వని లేదనీ జడ్జి యిస్తుంటే — విత్ సర్వాయిల్
తీర్పు చెప్పారు. విన్నారా— అరటి నివాళిమంచి
చెట్టు నకండిప్పీ.... నవ్వపోగలు సలుగురా....

అల్లరు. కాన్వలర్ లకి కాణం

దబ్బు లేక, ఆదా కోసం ఏదో ఆహారం తిని, కడుపు మంటను చల్లార్చుకుంటే అది కాపురు, అల్లరు వంటి వ్యాధులకు దారితీస్తోందని టాక్సోకి చెందిన డాక్టర్ కూరిటా ప్రయోగాల మూలంగా తేల్చి చెప్పారు. రోజంతా విపరీతంగా బియ్యం, తిండి దగ్గరకు వచ్చేసరికి ఏమీ లేక, పువ్వు తినడానికి టైములేక ఆదరా బాదరా తినేవారి ఆహార నాణాలు దెబ్బతిని, అల్లరు పుట్టుందని ఆయన అన్నారు. ఎనిమిది గంటల కన్నా రోజులో ఎక్కువ పని చేసేవారికి, అందునా రాత్రికాలం ఎక్కువ పని చేసేవారికి అల్లరు-కాపురు ఎక్కువగా వస్తోందని కూడా ఆయన అన్నారు.

1967 జనాభా లెక్కల ప్రకారం ప్రపంచ జనం తరఫు 3420 మిలియనులని— యింకా 11 శతాబ్దాలలో అనగా 2,000 సంవత్సరం

నాటికి యీ సంఖ్య రెట్టింపయి, 6,130 మిలియనులకు పెరుగుతుందని అమెరికాలో లెక్కలు కట్టారు. అవడా! దేశ దేశాలలో పుస్తకం యీ నాటి జాంబాలిక లందరూ— రేపటి పుట్టుబోయే పిల్లల తల్లలు, తండ్రులే కదా!...

తారీ ఆవకూడాని చోట రోడ్డు మీద అపి, తీయమన్నా తీయక ట్రాఫిక్కుకు అటంకం కలిగించాడని ఆ తారీ ద్రయివర్తి పోలీసు యిన స్పెక్టరు సీచి, వో లెంపకాయ కట్టాడట. ఒకే దెబ్బతో ద్రయివరు నేని కరుమ కున్నాడట. ఈ ధృక్కాన్ని చూసిన జనం ఒళ్ళు పొంగి, ఆ యిన స్పెక్టరు మీద రాళ్ళవర్షం కురిపించారట. అత్యురక్తాకోసం ఆయన దగ్గర్లో పువ్వు పోలీస్టేషనుకు తరిపోతే, ఆ జాగాలో మిగిలి పువ్వు ధగధగలాడే ఆయన మోటారు పై లెంపకి నిప్పెట్టి, కాలి రాకసం అయ్యేవరకూ వెనుక చూస్తూ నిల్చున్నాడు ప్రజలు. ఇది జెంగళూరు వగలం వద్ద మధ్య రోగింది.

నీల్ కల్ప సిరా
ఫౌంటెన్ పెన్సులకు ఉత్తమము!
నేడే కొనండి

Mrs. Kalaparishad, P.B.No 329 Guntur-4.

1. పోలియో

2. ముఖము, మెడ, నడుము, కాళ్ళు చేతులు శరీరంలో ఒక పక్షము పూర్తి శరీరమునకు వాతము
3. కండరముల బలహీనత

4. మానసిక మాంద్యము

5. చెవి, కన్ను, మాటలలో దోషములు
6. దీర్ఘ కాలపు అంతు చిక్కిని వ్యాధులు

పై వ్యాధులకు గురియై ఏ రోగులు ఈ క్రింది మూలములలో ఆయా తేదీలలో కవిరాజ్ ట్రస్ట్ ప్రకాష్, ఎం.ఎ., భిషగాచార్య, ధన్వంతరి రిజిస్టర్డ్ ప్రాక్టీషనర్, ఢిల్లీ వారితో సంప్రదించవచ్చును.

హైదరాబాద్ 9-12-69 ఉల్ 10 నుండి సా|| 3 వరకు— తాజ్ మహల్ హోటల్ కింగ్ కోడ్ రోడ్, ఫోన్: 35591

విజయవాడ: 10-12-69 ఉల్ 8 నుండి మ|| 2 గంటల వరకు— మాడరన్ కేఫ్, గవర్నర్ కేట, ఫోన్: 3532

విశాఖపట్టణం: 11-12-69, ఉల్ 8 నుండి మ|| 1 వరకు— రోడ్ లాండ్ బోర్డింగ్ డిపార్ట్ మెంట్, ఫోన్: 3440

భువనేశ్వర్: 12-12-69 ఉల్ 9 నుండి మ|| 2 వరకు హోటల్ సువర్ణ, ఫోన్: 1625

కలకత్తా 13-12-69 ఉల్ 9 నుండి మ|| 12 మరియు మ|| 2 నుండి సా|| 4 గంటల వరకు— బాడ్ వే హోటల్, పి. 34, మిషన్ రోడ్ ఎక్స్ టెన్షన్, ఫోన్: 23-4219.

ధన్ బాద్: 14-12-69, మ|| 12 నుండి సా|| 4 వరకు. ఎవర్స్ట్ హోటల్, నయాబజార్. ఫోన్: 2738

సంప్రదింపు రుసుము రు. 21/— చికిత్స చార్జీలు అదనం.

ARYAVARTA POLIO ASHRAM
ARYAVARTA BHAWAN

79-E, Kirti Nagar, New Delhi-15.

Phone: 584344, 585635

Grams: "Poliocure"

తాంబి: హెల్త్ సెంటర్, 95, యునైటెడ్ షేప్, అహ్మదాబాద్ నవీనం. చాణక్యపురి, న్యూఢిల్లీ.

పై వ్యాధుల చికిత్సకు సంబంధించిన చిత్రపటములతో కూడా ప్రచురించబడిన "Poliomyelitis and Ayurveda" అను గ్రంథము ఇంగ్లీషు ప్రతి రు. 8-50. హిందీ ప్రతి రు. 8-00

పోస్టేజీ రు. 1-70. Polio & Myopathy Re. 1/- Health Re. 1/-

సంప్రదింపులు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో చేయవలెను.

‘తెలుగు చిత్రాలలో’

నటించడానికి

ప్రస్తుతం తీరికలేదు’

జయలలిత

‘ప్రేక్షకుల అభిమానమే నా అదృష్టం’

జయలలిత యితే తెలుగు చిత్రాలలో నటించడానికి అది ఒండ్రుగా ప్రేక్షకులకు, తెలుగు చిత్రాలలో నటించడానికి ఆమె అంగీకరించడేమోనన్న అనుమానం నిర్మాతలకు కలిగిస్తుంది. తెలిసింది ఆమెను కలవ అడలు విషయాన్ని తెలుసుకుందామనుకుని గత బుధవారం జయలలిత గారికి ఫోను చేశాను. అప్పుడు ఉదయం తీసుకుని గంటలు, అవిడ వాటికి వెళ్ళా రండి అని ఆమె మేనేజరు జవాబిచ్చాడు. తేమ వెంటనే వాటికి బయల్దేరాను. ఆమె కాలిఫోర్నియాలో ఉంది. ఏకాంతంగా కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుంది. ‘కీసెంచండి. ఒక్క వదిలిపెట్టాలి స్పెర్ డేడుగలదా?’ అని అడిగాను. ‘ఓ. ఎస్. మీకేంకావాలి?’ అంటూ కుర్చీ మార్చింది.

ప్ర: మీరు మునుందు తెలుగు చిత్రాలలో నటించకపోయినా ఏమేనా?

జ: అదృష్టం అలాంటి సర్క్యూలిటి నేను రాలేదు.

ప్ర: మీరు ఎక్కువగా తమిళంలో నటించి, తెలుగులో యీ మధ్య ఉన్నా కోడంలేదని విన్నాను?

జ: నేను తమిళంలో నటించాను.

చిత్రాలన్నీ యంత్రమందు అంగీకరించి నవ్వే తెలుగు నిర్మాతలు వస్తున్నారు. మీరు మాతో నటించగలిగితే, రెండు మూడు మాసాల్లో పేర్లు పూర్తి చేస్తామంటారు అలాగయితే వాటాల్ పేట్లు ఎడ్జెస్ట్ కావండి అని చెప్తున్నాను.

ప్ర: కాల్ పేట్లు కాస్త యిటు రిటుగా యిస్తానని చెప్పి అంగీకరించవచ్చుగా?

జ: మాటచెప్పే తర్వాత మాట నిలబెట్టుకోవాలిగానీ అవసరమయిన మాటలు వదిలం చేయకపో.

ప్ర: మీరు తెలుగు చిత్రాలలో నటించానని ఆసక్తి ఉందా?

జ: కానీ తెలుగు చిత్రాలలో నటించాలనే ఉంది. 1970 మార్చి వరకు భారీ శ్రమ అపై న తప్పకుండా చేసాను.

ప్ర: మీరు ఎన్టీఆర్ విదేశాలకు వెళ్ళడం లేదా?

జ: ఒక తమిళ చిత్రం అవుట్ డోర్ మోటింగు సందర్భంగా వెళ్ళనలసి ఉంటుంది. ఇంకా తెలియదు.

ప్ర: మీరు ‘అలిబాబా హుస్సేన్’ చిత్రంలో ఒక పాత్ర పోషించారు. అందరూ మెచ్చుకుంటున్నారు. మీరు సంగీతం వచ్చా?

జ: సరదాకే ఒక పాత్ర పోషించాను. నా సంగీతం ఎవ్వరిదిగ్గర వేర్లుకోలేదు.

ప్ర: మీరు తీరికనున్నా-ల్లో ఏం చేస్తారు?

జ: తీరికదొరకడం దుర్లభం ఏకాంత తీరిక ఉన్నా ఇంట్లో నవలలను చదువుతాను. ప్రేక్షకులు చూసే పుస్తకాలను చదివి, వారి అభిప్రాయం యొక్క వివిధ రూపాలను తెలుసుకుంటాను.

ప్ర: మీరు చిత్రలేఖనం వచ్చుట?

జ: అవును. వచ్చుంటే. అప్పకప్పుడు తొమ్మిది గిన్నెంటాను.

ప్ర: ఇంత చివ్వునయ్యుతో ఇంత పేరు సంపాదించడానికి ఏమిటం చేసింది?

జ: ప్రేక్షకుల అభిమానం నా అదృష్టం. నేను యింటికి వున్నక స్థితి ఎందుకోడానికి నా అమ్మగారు మాట్లాడిన కొంత.

ప్ర: మీ అభిమాన ‘కళ’ యేదో వచ్చు గదా?

జ: భరత నాట్యం. నేను ఒకరోజు గ్యూపురెరికినా వాట్రాప్రితో ‘కావేరీ తంద కత్తె చెల్వీ’ నృత్య పాటను ప్రదర్శించాను.

ఇంటర్వ్యూ: కె.వి.ఎస్.ఆర్.

'మాతృదేవత'లో ఎస్. టి. రామారావు నాటిది

చిత్రసహితము

మాతృదేవత

కథ కథకొసరూ? ఒకే ఒక పాత్ర కొసరూ? ఒక నటి లేక ఒక నటుడుకొసరం కథని మలుచుకుపోతే అందుకొని కృత్రిమత్వాన్ని ప్రజలు కట్టే చరిగట్టేస్తారు. అలా కాకుండా కథలో ప్రాముఖ్యతనిబట్టి పాత్ర ఆధిక్యత పెరిగితే అది ఎంతో సహజంగా వుంటుంది. దానికి ప్రజల ఆదరణా లభిస్తుంది. ఇలాంటి అభిమానానికి సాక్షులయ్యేదే పూర్ణా ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి 'మాతృదేవత.'

సావిత్రీ దర్శకత్వంలో తయారయిన చక్కని కుటుంబ చిత్రమిది. ముఖ దుఃఖ సమ్యులతమయిన ఒక కుటుంబ కథని మనోహరంగా దిద్ది తీర్చారామె. చలనచిత్రంలో చూస్తున్నట్లు కాకుండా, మన విత్య జీవితంలో తటస్థమడే కొన్ని కుటుంబాల

చరిత్రని కళ్లారా చూస్తున్నట్టు అనిపించ జేశాయి కొన్ని కొన్ని సన్నివేశాలు. చిత్రీకరణలో ఈ విధమైన నేర్వే శ్రమతి సావిత్రీని దర్శకురాలిగా చేసింది. ఇలాంటి చిత్రాలకి ఆమె తగిన దర్శకురాలని ఈ చిత్రం నిరూపించింది.

రక్తికట్టించే కథ కన్నా సంసారం దిద్దుబాట్లను గురించిన కొన్ని సన్నివేశాలు ప్రేమను బాగా ఆకర్షిస్తాయి. ఇందులో మాతృదేవత లెక్కా? శాంతమ్మా? అవే మాటలుంటి — కథ జోలికివస్తే—శ్రీనివాసరావు అనివార్య శారణాలిల్లు యిల్లు విడిచిపెట్టి వెళ్లవలసి వస్తుంది. అతను చచ్చిపోయినట్టు భార్య లక్ష్మికి తెలుస్తుంది. ఆమె నిధన అవుతుంది. కథకి ఇది మొదటి ట్విస్టు.

తర్వాత ఆ కుటుంబం పాత్రదాహుతు వెళ్తుంది. అక్కడ పోలీసు ధర్మయ్య అదరంతో విలవొక్కుకో గల్గుతారు. తర్వాత కొంత కాలానికి శ్రీనివాసరావు కనిపిస్తాడు. ఆ తర్వాత లక్ష్మి గర్భవతి అవుతుంది. ఇది కథకి బలమైన మరో మెలిక. పూరుపూరంతా కట్టుగట్టి ఆమె చేసిన సీవాన్ని వేరెత్తి చూపిస్తూ యింటి మీద దాడిచేస్తారు. (పాత్రదాహునిటిలో?) నిజం నిరడమీద తెలిసి కథ కంచికి వెళ్తుంది.

ఈ కథని ప్రజలు మెచ్చే విధంగా ఇంతకుముందు వచ్చిన చిత్రాలకన్నా కొత్తదనంతో చిత్రీకరించారంటే అది దుర్యోధ్యమైన వని. ఆ కథాన్ని సాధించడంద్వారానే సావిత్రీ కృతకృత్యురాలు కాగల్గారు. ఆమె ముఖ్యపాత్రని ధరించడంద్వారా కథకి పలు త్వమూ చిత్రానికి శోభ వచ్చాయి. లక్ష్మి పాత్రలో ఆమె విండయిన నటన కనబర్చారు. యస్. టి. రామారావు పాత్ర చిన్నదయినా కథకి ప్రాణం పోసింది అయినా అని చెప్పాలి. కథకి తగినపాళ్లలో హాస్యం అందించి నందుకు రేలంగి, రాజ్ బాబు, నాగభూషణం అభినందనీయులు. చాకవక్యంగా నటించి ప్రేక్షకులకు ఉత్సాహాన్నిచ్చిన వారు శోభనబాబు, చంద్రకళ. మిగతా ముఖ్య పాత్రలని పో మ ర త, ప్రభాకరరెడ్డి, విజయలలిత మొదలైనవారు పోషించారు.

ముఖ్యంగా చెప్పుకోతగింది సంగీతం. మహదేవన్ సంగీతంలో పాటలన్నీ మణిరంగా వినిపించాయి. దాశరథి పాట 'మనకోకోవెలగా' బాగా అరిగిస్తుంది.

కె. ప్రత్యగత్తు స్క్రీన్ ప్లే కి మద్దినట్లు సూరి సంభాషణలు రాశారు. చాయ్ శేఖర్ అండ్ సంగ్స్ నిర్వహించారు. సకుటుంబంగా మనీ ఆనందించ తగ్గ, 'మాతృదేవత' నిర్మాతలు అయ్యింది పూర్ణ చంద్రరావు, ఎం. చంద్రశేఖర్.

—సికరాబా

బుద్ధాబ్ధిలో విశిష్టమైన వర్తన శతదశల మిత్రా ప్రాడక్ష్మి వారు 'మల్లీశ్వరి' చిత్రంలో విజయలక్ష్మి, కృష్ణ సాదే డ్యూయెట్ పాటను తిరువంత పురంకు డిల్లీ ఆక్కడ చిత్రీకరించారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ పి. ఎన్. రావు దర్శకుడు.

* * * యువ కళాదర్శకుడు కొరటాల నర సింహారావు కడుపుతో అల్పర్ మూలంగా 18-10-69 రాత్రి పదిన్నరగంటలకు మద్రాసు జనరల్ ఆస్పత్రిలో కన్ను మూసారు. వీరు 'గులేబకావళి కథ'కు కళా దర్శకునిగా పనిచేశారు. తర్వాత ప్రముఖ అర్జున్ డైరెక్టర్లు శ్రీ గోఖలేకు సహాయ తుడిగా వార్షియిడు చిత్రాలకు పనిచేశారు. ఐనిస్టేబుల్ అజంతా మూవీస్ 'మెరుపు వీరుడు' చిత్రానికి వీరు కళాదర్శకుడిగా వున్నారు. వీరి వయస్సు 32 సంవత్సరాలు.

స్వామీ

పట్టువరువులపై శ్రీమతి దేవిక వ్యూహంగా పడుకుని ప్రశాంతంగా నిదుర పోతుంది. ఆమె తల్లిని శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు పమిపించారు. నిదురపోతున్న ఆమె ముఖావధిని తనివితీరా చూచి ఆమె దూపురేఖ విలాసాలకు శ్రీ రామారావు తవ్వయులయ్యారు. ఆమె అంద చందాలను వర్ణిస్తూ, శయ్యపై మన్న దేవిక చెంపకు తనచెంపను ఆని, అనందాతి శయంతో ఆమెను తనతో యిముడ్చుకోవా లిసుకున్న పనుయంచాచి 'కెట్' అన్నారు దర్శకుడు శ్రీ విరలాచార్య. ఈ కృంగార పన్నివేశం కె. జి. ఆర్. ప్రాడక్ష్మివారి జానపదంలో కనిపిస్తుంది.

“మూర్ఖ దేవత”లో చంద్రశేఖర.

ఈ సంవత్సరం శ్రీయుతులు ఎం. కె. గంగరాజు, వెంకటేశ్వర్లు కలసి పాడించారు, ఈ చిత్రానికి చిల్లర భావనారాయణ మాటలను, విజయా కృష్ణమూర్తి ‘మ్యూజిక్ సుపకురుస్తున్నారు ఈ చిత్రంలోని ముఖ్యభూమికలను శ్రీయుతులు ఎన్. టి. రామారావు, దేవిక, సత్యభారాయణ, విజయలలిత ధరిస్తారు.

* * * పల్లెటూ ప్రాడక్ష్మివారు తమ క్రైమ్ థ్రెల్లర్ చిత్రీకరణ ఓపేంబరుతో ప్రారంభిస్తారు శ్రీ విజయ బాపిపేడురాసేవ కథకి శ్రీ పివిశెట్టి సంభాషణలని పను కూర్చారు.

చిత్రంలోని ముఖ్యపాత్రలకు ఎన్. వి. రంగారావు, గుమ్మడి, కో భిన్ బాబు, వాణిశ్రీ, రాజ్ బాబు, విజయలలిత, చంద్ర మోహన్ లని యంతవరకూ ఎన్నిక చేయడం జరిగింది. కళా దర్శకత్వాన్ని శ్రీ సూరన్న, సంగీతాన్ని శ్రీ కోదండరాజు, కమేరాని శ్రీ కృష్ణ, దర్శకత్వాన్ని శ్రీ కె. వి.

శ్రీ సూరన్న

“లక్ష్మీకావ్యం”లో ఎన్. టి. రామారావు, కె. ఆర్. విజయ.

“ఎంతరుచి
దీనికిటుకు ఏమిటో?”

“మిల్క్మేడ్! ఎంతో
అనుకూలంగా వుంటుంది.
పాలు పంచదారకలిపే
వుంటాయికాబట్టి!”

మధుపూరితమైన పాలు -అది మిల్క్మేడ్

ఇది అచ్చమైన పూర్తి మిగడపాలు శుద్ధిచేయబడిన
పంచదార శ్రమలేకుండా వెంటనే వుపయోగించుకోడానికి
తయారుచేసిన మేళవింపు. నెస్లేవారి మిల్క్మేడ్
మీరు తయారుచేసుకొనే ఖీరు, బర్ఫీ, బూరెలు మ్మొదలైన
తీయని తినుబండారాలకు ఎక్కువ రుచిని కమ్మదనాన్ని
ఇస్తుంది. మిల్క్మేడ్ A, D, విటమినులతో
సంపన్నంగా వుండటంచేత మీ ఎదుగుతూన్న పిల్లలకు
సాధారణ పాలకంటే అరోగ్యకరము.
ఒక మిల్క్మేడ్కు 2 వంతుల నీళ్లు కలిపి
1 లిటరు తీయ్యని పాలు తయారుచేసుకోండి.

ఎంత భాగ్యము! ఎంత సులభము!

మీ పంచదార పాల నమన్యలకు పరిష్కారమే మిల్క్మేడ్

“మిల్క్మేడ్” నెస్లేవారు మొట్టమొదట సృష్టించిన
గడ్డపాలకు రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు.

“అఖండబాబు”లో గీతాంజలి, ప్రభాకరరెడ్డి

నందనరావు నిర్వహిస్తారు. నిర్మాతలు శ్రీ పి. విశ్వప్రకాశరావు, శ్రీరాఘవ.

సినిమా

బి. యస్. మూవీస్ వారు విక్రమ్ నుంచి సాంఘిక చిత్రానికి ‘వచ్చని సంసారం’ అని పేరు పెట్టారు. ఇటీవల కథానాయకుని (కృష్ణ) ఇంటి పెట్టుపైన మూడు వారాలపాటు నిర్విరామంగా షూటింగ్ జరిగింది. ఈ ‘షెడ్యూల్’లో ముఖ్య పాత్ర పోషించేవాడు రెండు పాటలు కూడా చిత్రీకరించారు. దాశరథి కనించిన ఆ రెండు గీతాలలోను ఒకటి ‘అమ్మా, నీవులేని తావే లేదా’ అనేది నుకిత పాడింది. ఈ ప్రారంభ భూషణం అతిథి నటులు.

నిర్మాతలైన శ్రీ పి. విశ్వప్రకాశరావు, శ్రీరాఘవ.

సినిమా డైరీ

- శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ “పెళ్ళికూతురు” షూటింగు నవంబరు ఒకటి నుండి వాహినీలో ప్రారంభమైంది. ఈ చిత్రానికి శ్రీ పి. రామచంద్రరావు దర్శకుడు.
- జోతిసి సింధికేటు “పెళ్ళందార్లు” గోల్డెన్ లో శ్రీ పి. ఎన్. రావు దర్శకత్వంలో గత పదిహేను రోజులుగా షూటింగు జరుపుకున్నది. శ్రీ ఎన్.టి. రామారావు, శాశివతి, నాగభూషణం, అల్లూరామలింగయ్య, పాపిత్రి, విజయనిర్మల, రావుగోపాలరావు, ధూళిపాళ, ముక్కామల, సంధ్యారాణి మొదలగువారు పాల్గొన్నారు.
- “బందిపోటు భీమన్లు” అవుట్ డోర్ షూటింగు శ్రీ శైలం వద్ద గత పదిరోజులుగా జరుపుకుని నవంబరు ఒకటికి ముగియబడింది. కృష్ణ, ఎస్వీరంగారావు, విజయనిర్మల, రాజ్ బాబు, మినాకుమారి, పహల్వాన్ కాలారావు, జగ్గారావు పాల్గొన్న దృశ్యాలను శ్రీ మల్లి కార్తీకరావు చిత్రీకరించారు.
- శ్రీ రామకృష్ణ పిక్చర్స్ “లారాకాంక్షలు” పూర్ణాపేటలో ద్వారా నవంబరు 20న విడుదల అవుతుంది. శ్రీ ఆప్తారావు ప్రాసాద్రం దర్శకత్వం నిర్వహించిన యీ పొరాణిక చిత్రం శ్రీ సత్యనారాయణనే నిర్మించింది.

నటుడు శ్రీ పి. ప్రభాకరరెడ్డి కథ నమకూర్చిన యీ చిత్రానికి మద్దతుగా మారి సంభాషణలు రాశారు. పాటలు: పి. నారాయణరెడ్డి, దాశరథి, కొనరాజు, గోపి, సంగీతం: కోదండరాజు, కళ: అనంత రామ్. కె. మె. రా. యస్. వెంకటరత్నం, కూర్పు: కె. పి. మార్తాండ్, పోయీ దర్శకులు: బి. కృష్ణారావు, ఉపేంద్రరెడ్డి, అసోసియేట్ డైరెక్టర్: కృష్ణకీశోర్, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం: పి. లక్ష్మీదేవ్, నిర్మాత: బి. నారాయణ. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో యీ చిత్రం ఓక్లీఫిలింస్ ద్వారా విడుదల అవుతుంది.

ఒక తల్లి కడుపున ఒకే రక్తాన్ని పంచుకు వుట్టిన అక్కచెల్లెళ్లు జీవిత గమనాన్ని, వారి జీవిత లక్ష్యాలన్నీ చాటి చెప్పే చక్కటి చిత్రమే జగవతి ఫిలింస్ వారి మొదటి ప్రయత్నం.

‘తల్లి తండ్రెని లోయ ను తీర్చిన అక్కయ్య, ఆ అక్కయ్య సుఖమే తన సర్వస్వము అని భావించిన చెల్లమ్మల పవిత్ర ప్రేమయే ‘అక్క చెల్లెలు’. అక్కయ్యగా పాపుకారు జానకి, అడ్డగా నాగేశ్వరరావు ప్లేడరుగా కృష్ణ, యితర ప్రధాన పాత్రలను శ్రీయుతులు పద్మవాళం, గుమ్మడి, శాంత కుమారి, విజయలలిత, సూర్యకాంతం, లక్ష్మీప్రభలు పోషించారు.

శ్రీ పి. కృష్ణప్రసాద్ నిర్మించిన ఈ చిత్రం లక్ష్మీఫిలింస్ ద్వారా విడుదలవుతుంది. ఈ చిత్రానికి మాటలను శ్రీ ఆలేయ, సంగీతాన్ని మహదేవన్, ఛాయను: వెంకటరత్నం, ఆర్టును: జి. పి. సుబ్బారావు, కూర్పును: నంజీవిగార్లు నిర్వహించారు. సాధి (ప్రొడక్షన్) స్టూడియోలో నిర్మితమయిన ఈ చిత్రాన్ని శ్రీ ఎ. నంజీవి డైరెక్టు చేశారు.

ఒక తల్లి కడుపున కవలలు పుడతారు ఇద్దరూ అప్రమోదకులయ్యారు. ఆమె తన నోము ఫలించి పండ్లలాంటి యిద్దరు మొగరాయిల్లు పుట్టారుగదా అని సంబరపడడం భగవంతుడు ఓర్వలేదనుకుంటూ, ఒకడ్ని తల్లి నుండి విడదీసాడు. మరొకడ్ని సరికొత్త వసుధను చేసాడు, పాపం ఆ తల్లి తల్లిదండ్రుల పాపం. ఆమె తన తం

మీకు ఏ కారణము వల్ల తల నొప్పి వచ్చినా అది ఒకే ఒక సారిడన్ తో మటుమాయమై పోతుంది

ఒకే ఒక సారిడన్ నొప్పిని త్వరగా
పోగొట్టుతుంది. ఇంతగాక, అందులో
పున్న ప్రత్యేక పదార్థముల వలన
సారిడన్ తల నొప్పి, ఓంటి నొప్పి
లేకపళ్ల నొప్పిలో చాలు కలిగే
భారమును పోగొట్టును మరియు మీకు
నోయి వచ్చే ఇతర సమస్యలను కలిగించదు.
అదే సారిడన్ ప్రత్యేకత!

సారిడన్
"సోన్"

భారం లేని గొడవ
వలన తల నొప్పి

ఎక్కువగా పని చేయుట
లేక మామూలు అలసట
వలన తల నొప్పి

అనొళ్ళము కలిగి
అధికా పుంజే
కోవలెనో
దల నొప్పి

మెక్కు దిబ్బలే
వేయుట లేక
వివరకంగా కొంత
వణ్ణుని వలన
తల నొప్పి

పిండ, నేరీ వలన
తల నొప్పి

కలి భారము లేక
ఎక్కువగా చదువుట
వలన తల నొప్పి

మద్యనిషేధం రద్దు... సినీప్రముఖుల అభిప్రాయాలు

మద్యపాన విషేధం రద్దు అయినందున చిత్రాల కేసులు వస్తున్నాయి. అన్ని ప్రశ్నలపై మన చలనచిత్ర పరిశ్రమలోని ప్రముఖులు ఇచ్చిన అభిప్రాయాలు:

చిత్రపరిశ్రమకి గొడ్డలిపెట్టు...
డి.వి.ఎస్. నిర్మాత డి.వి. ఎస్. రాజు

దీనివల్ల మన చిత్రాల పూర్వం చాలా తేడా కనిపించి తీరుతుంది. కారణం ప్రజాసామాన్యం వచ్చే వాల్సల్లో

కొంతమంది మందుకొట్టుకుపోవడం కారణం కాబట్టి మద్యపాన విషేధం రద్దుకావడం చిత్రపరిశ్రమకు గొడ్డలి పెట్టు అని చెప్పకపోవదు.

ఈ రోజుల్లో... ఈ రోజుల్లో...
నగపతి అనేక రాజేంద్రప్రసాద్.

పాగ తాగని వాడు దున్నపోతై పుట్టుకొచ్చాడు అన్నాడు ఆ రోజుల్లో మద్యపానము చేయనివాడు పట్టాభిషేకం అంటున్నాడు

ఈ రోజుల్లో పూర్వం కొంతమంది నేరం చేసినవారికొస్తే నయం రిటన్ వ్యూల పాలవుతామేమో నన్న బాధ, ప్రభుత్వానికి నట్టు బడతామేమో నన్న

భయం కోంతవరకు జడిసేవారు ఇప్పుడు తాగనివారు, తాగినవారు వచ్చి మరింత అనందంగా సేవింపాలి. దీనివల్ల నష్టం కలిగేది సేవింపాలి కన్నా మద్యపానం చట్టం ముసుగుగా పెట్టుకుని వాడుగుడ్డబ్బులు పంపించే మద్యదారికే. మనం మంచి చిత్రాలంటూ తీయకలిగినంత కాలం ఈ పరిశ్రమ పురోభివృద్ధి చెందదా ఏవిధంగానూ అనలేదు.

కొత్త మోజులో తగ్గినా...
నటుడు శృంగేరి

హైదరాబాద్ లో మద్యపానం జరుగుతూనే ఉందిగా అక్కడ చిత్రాలను అందరికీ తెలియజేస్తున్నామని కొత్త మోజులో నటించా

తగ్గినా క్రమేణా మన చిత్రాలకు వచ్చే దబ్బు తనంతట తానే వెచ్చి తీరుతుంది.

ప్రారంభంలో నిరాశ...
నటుడు గుమ్మడి

మద్యపాన విషేధం రద్దు "మద్య" పంతులు అనే గలమా? సేవింపాలి అనువచ్చే వాళ్ళ సంఖ్య తగ్గింది అన్నారం తేడా ప్రారం

భంలో వూళ్ళలో కొంత నిరాశ కనిపించి వా తర్వాత పరస్పరం.

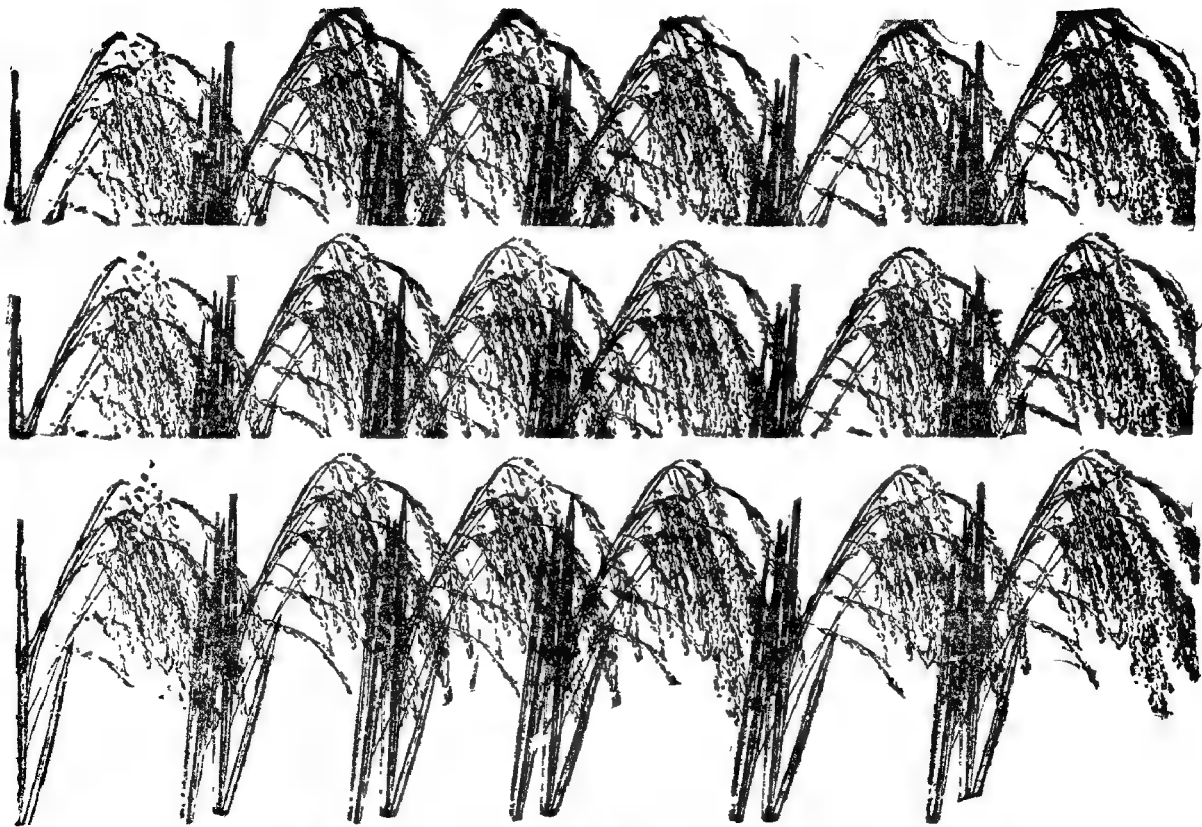
సినీ మా

వాతను తనే విందింతుంది. ఇది అలాగే కొనసాగిందా? లేక అమితేనీతంలో 'మంచి రోజు వచ్చిందా' అన్న కథాంశం ఇచ్చితమే అనంతా మూసినవారి 'మెరుపు పీరుడు' లిల్లగా శ్రీమతి పుష్పకుమారి, యిద్దరు కొడుకులుగా శ్రీ టి ఎల్. కాంతారావు. ఈ చిత్రాన్ని శ్రీయుక్తలు కృష్ణ మూర్తి, మహేంద్ర నిర్మిస్తున్నారు.

"వచ్చనివంశారం"లో వాణిశ్రీ.

దర్శకత్వం వహించిన అనుభవజ్ఞుడయిన శ్రీ హునారాయణ నిర్మిస్తున్నారు సంగీతాన్ని శ్రీ ఘంటసాల భాయను శ్రీ భామన్ చేపట్టిన ఈ బావ పద చిత్రంలోని యితర ముఖ్యపాత్రలను రాజరాజు, భూపాల, రాజబాబు, ప్రభాకరరావు, కాకరాం, గజేంద్ర, రాజశ్రీ, శ్యామల తదితరులు చిత్రం యొక్క

యా పరిని సీబా కీటకనాశనితో కాపాడుకోండి

డిమెక్రాన్ 100

పీచు, తొలుచు పురుగుల నరికట్టుటకు పొన్నోమిథాన్ అధికమైన, వీటిలో కడుగు ధై హత క్రిమిసంహారి.

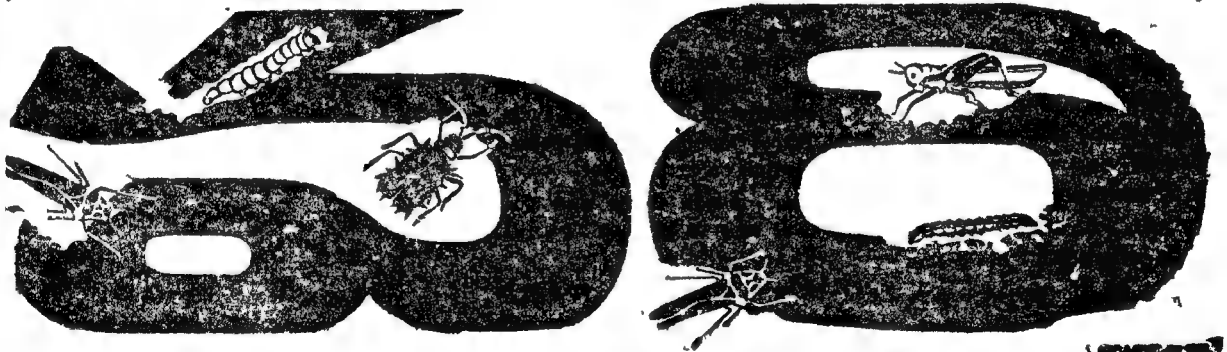
ఇంకా వివరాల కొరకు సీబా ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ పెన్సిల్వేనియా రివిజన్ పోస్ట్ బాక్స్ 479 బొంబాయి కి వ్రాయండి.

మనాన్ 100 ఇని

పీచు, నములు, శ్రవ్య పురుగులను అరికట్టుటకు అధిక శక్తిగల క్రిమి సంహారి, పురుగునకు తగిలితా. కడుపులోనికి పోయినా, పొగ బీల్చినా విషపూరితమైనది.

C I B A

కీ ప్రి మ్యా టర్స్

- * శ్రీ బాలాజీ కెమికల్స్, వార్పే రోడ్, తాడేపల్లిగూడెం, ఎ.గో. జిల్లా.
- * మెన్రె. టి. జి. లక్ష్మయ్య, కెట్టి గోపన్న, పోస్టుబాక్సు నెం. 28, అదోని.
- * మెన్రె. రేణుకా కార్పొరేషన్ 5-9-31/1, బి.పీ.రొడ్, హైదరాబాద్-29.
- * మెన్రె. క్రిష్ణ కెమికల్ ఏజెన్సీస్, c/o, శామి ప్రెడింగ్ కంపెనీ, మెయిన్ రోడ్డు, రాజమండ్రి తూ. గో. జిల్లా.
- * మెన్రె. టి. జి. లక్ష్మయ్య, కెట్టి గోపన్న, పోస్టుబాక్సు నెం. 28, అదోని.

1. ఏ వ్యక్తి యొక్క అధికారము/పంక్తి భార అడుగులు వారించును, అతడు తనకు విద్యేష్టపూరితులైన విమర్శకులే తప్ప మిత్రులు లేరన్న తరచుగా గుర్తించును.
2. మనము చేయు పనులను తూచి మోచునట్టియు, మరియు కొంచునట్టియు, అనుమతించునట్టియు లేకవిరాళించునట్టియు ఒక మానవానిని నిర్ణేత మనలో ప్రతివారిలో నున్నాడు. అన్యాయనిర్ణేతను మనము మోచుముతో/లంచమిచ్చి వశపరచుకొనలేము.
3. చింత/భయము ప్రజల ఆరోగ్యమును, అనందమును నిశ్శబ్దముగా హరించును.
4. ఇది విరుద్ధమైన / అస్థిరమైన విలువల గల రోజులు.
5. మనము దేనిని వాంఛించెదమో దానిని గాక దేనికి అర్హులమో/దేనిని అర్పించెదమో, దానినే మనము జీవితములో పొందెదము.
6. పది కాక, వ్యాకులత మనలను ఉత్సాహ మోతునిగా/అలసిన వానినిగా జేయును.
7. విద్య/విమాచన యొక్క మహత్తర కార్యములో, ఏ వ్యక్తియు అందుబాటులో లేనివాడు కాదు.
8. ఈ ప్రపంచపు వాయువులు ఎల్లప్పుడూ ఒకే / ఉత్సాహ పూరిత వ్యక్తులు గల వేయుండెరి, మరియి ఉన్నారు.
9. మానవుని వలన, అనుభవము / అరిష్టకృత అలంభములో విలసిల్లునను, ప్రయోజనకరమునైనను, కాలానుగుణముగా పొడవైనను మరియు పట్టుత్వమును పొందును.
10. క్షమా/దయాగుణముయొక్క శీతం రిండువులనే జూత్రమే ప్రతికారాన్ని చల్లార్చి ఉడగించును.
11. మేరు ఆరోగ్యంగా/ప్రవృత్తిగా ముప్పు క్షయమౌతమే మి కరితము, మి మనస్సు, మరియు పీడనముల నంతరితముగానుండును.
12. మనోవికారము / నిద్రాంశ యొక్క ప్రభావములను మనమెంతో, నిర్లబ్ధులు జూడ అంతగానే తోచునట్లు.
13. మనమందరము, ప్రేమించబడు ముప్పులును, మరియు, గౌరవింప/అకాంక్షించబడుముప్పులును భావించ వలసివచ్చును.
14. ఆధునిక కాలము నైజానిక/సామ్యజాడ ప్రకృతి కలిగియున్నది.
15. మనము, ఏ విషయమునైనను, దాని అడుగు ప్రతిభ/అధిరునిలేనిదే, నేర్చుకొనలేము.
16. తర తరాలుగా, అన్యాయము/అన్యాయానికి వేరైన పట్ల నమానము యొక్క వైఖరి మిక్కిలి అపంగతముగా ముప్పుది.
17. ప్రకాశం, సుస్థిర పదముల మొత్తం శీత/దాడ మునుగుడ యుండగలవు.
18. ఈ భావన/నమయములో జీవించు మోచుము యధార్థముగా రీతిదాడ.

- (1) A man whose Authority / Prosperity begins to slip often discovers that he has no friends; only hostile critics
- (2) There is a silent judge in each of us weighing and measuring our acts, approving or disapproving. We cannot Bluff / Bribe this judge.
- (3) Care / Fear silently robs people of good health and happiness.
- (4) These are times of Conflicting / Melting values.
- (5) We get from life not what we would ask for, but what we Deserve / Donate.
- (6) Not work but worry makes us Drear / Weary.
- (7) In the high task of Education / Emancipation, no man is an island
- (8) The leaders of this world always have been and are men of Emotion / Enthusiasm.
- (9) Like man himself, Experience / Expression is feeble and apparently purposeless in its infancy, but acquires maturity and strength with age.
- (10) The fire of revenge can only be quenched by the cool droops of Forgiveness / Kindness.
- (11) When you are Healthy / Hearty, your body, your mind, and your emotions are in balance.
- (12) Children are just as susceptible to the influence of Moods / Movies as we.
- (13) We all like to feel that we are loved and Respected / Wanted.
- (14) The modern age has a Scientific / Socialistic temper.
- (15) We cannot learn anything without having a Talent / Taste for it.
- (16) Through the ages, society has been highly ambivalent in its attitudes to Teachers / Thinkers.
- (17) Terror / Trouble can hide behind a calm, composed face.
- (18) Poor indeed is the man who lives only in his own Thought / Time.

గమనిక: పై క్లూలు ప్రతిదీ గ్రంథకర్తల పుస్తకములనుండి తీసుకొనబడినవి. అవి పూర్తి వాక్యములు మరియు మొదలుగా పూర్తి అర్థపరచునవి. గ్రంథకర్తలు, వారి పుస్తకముల పేర్లు అప్పటియే సామ్యజాన్లో పాటించుకొన్న పేర్లలో ప్రయోగించబడ్డాయి. * అదృష్టవశాత్తూ అవి అప్పటి అధికారిక పేర్లు.

మీకు తెలుసా?

'అనునమ' చిత్రాన్ని రవ్వమ్మ కొని, తమదానలో ఉబ్బి చేస్తున్నారట. పిన్ననా సటి సటులకు వచ్చే పుత్తరాల్లో అధికమయినవి ప్రేమలేఖలు పిటికీ మన తారలు ఎలా సమాధానమివ్వగలరు చెప్పండి?

మైనూరు ప్రభుత్వం గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో 29 కన్నడ చిత్రాలకు సబ్సిడీ యిచ్చిందట.

హరిపుల్ కథానాయకుల్లో ఎక్కువ ఆదాయపునున్న తెల్లించేసటుడు ఎల్వీస్ ప్రిస్లీ అట.

'నవరాత్రి' తెలుగుచిత్రంలో శ్రీ నాగేశ్వరరావు తొమ్మిది పాత్రలను పోషించారు. తెలుగులో ఇంతవరకూ మరెవ్వరు యిన్ని భూమికలను ఒకే చిత్రంలో పోషించలేదు.

మాటింగు (దర్బారు పెట్టుమినహా) పూర్తయింది. ఎడిటింగు యెప్పటికప్పుడు పీర్లచూతూ వుంది. శ్రీ టి. ఎల్. కాంతారావు ప్రవధమంగా ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్న ఈ చిత్రం డిసెంబరు చివరి వారంలో పూర్తి పిక్చర్లవ్వారా విడుదలవుతుంది.

సి. ఎస్. ఆర్. పిక్చర్స్ అధినేత శ్రీ పింజల మద్దారావు నిర్మిస్తున్న 'అక్షింతలూక్షి' చిత్రానికి చిల్లర భావనారాయణ మాటలను, కోదండరాజు సంగీతాన్ని, వేలు చామ్రాగవాణాన్ని, నాగేశ్వరరావు కథాదర్శకత్వాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు, శ్రీ విజావర్య దర్శకత్వ చతుర్యం ప్రతి పక్షవేళంలో మీకు కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించి తీరుతుంది. ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను ఎస్. టి. రామారావు, కె. ఆర్. విజయ, పత్మనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, బాలయ్య, రాజశ్రీ, బాలకృష్ణ, సామంతి పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని రీలీజువేళ తాత్కాలిక రాయలసీరింస్ గెల్వారు.

లిటక్విజ్ నెం. 58 అధికార ఎంట్రి ఫారము

(1) చేతన పాఠ. డి. 5, ప్రిన్సిపల్స్ ఆఫ్ లిటరేచర్, అంబానాడి, అహమ్మదాబాద్-6. (2) షేక్ సలీమ్ మిర్జా 6/10 3. బాక్స్, 73, ఖాదీమహిమనీ, అహమ్మదాబాద్-3. (3) డాక్టర్ హుస్సేన్ సుందర్ శాహ్, 2 వ అంబంబ, ప్లాట్ నెం. 12, అహ్మద్ నగర్, అహ్మద్ నగర్, మల్దర్ 2. 3. డాక్, బోంబే, బోంబాయి-92.

లిటక్విజ్ నెం. 58 అధికార ఎంట్రి ఫారము

అవకాశము మొత్తం రు. 65,000. అధికారముగల తేదీ 26-11-69 మరచారం
ADDRESS: LITQUIZ No. 58, ALANKAR, BALARAM STREET, BOMBAY-7. (W B)

గమనిక: 1) ఒక్కొక్క కాలంలో మీరు వద్ద నే వద్దమును కొట్టివేయండి. (2) ఒక కూర్చున్నప్పుడు నవీన్ అధికార కూర్చుంటున్నప్పుడు. (3) ఎంట్రి ఫారము M.O. ద్వారా నవీన్, లిటక్విజ్ నెం. 58, బోంబాయి-7 వారికి పంపించండి. (4) I. P. O. కు పంపించండి. అది లిటక్విజ్ నెం. 58, బోంబాయి-7 వారికి పంపించండి.

	1	Re.1	2	Re.1	3	Re.1	4	Re.1	FREE
1	AUTHORITY	PROSPERITY	AUTHORITY	PROSPERITY	AUTHORITY	PROSPERITY	AUTHORITY	PROSPERITY	AUTHORITY PROSPERITY
2	BLUFF	BRIDE	BLUFF	BRIDE	BLUFF	BRIDE	BLUFF	BRIDE	BLUFF BRIDE
3	CARE	FEAR	CARE	FEAR	CARE	FEAR	CARE	FEAR	CARE FEAR
4	CONFLICTING	MELTING	CONFLICTING	MELTING	CONFLICTING	MELTING	CONFLICTING	MELTING	CONFLICTING MELTING
5	DESERVE	DONATE	DESERVE	DONATE	DESERVE	DONATE	DESERVE	DONATE	DESERVE DONATE
6	DREARY	WEARY	DREARY	WEARY	DREARY	WEARY	DREARY	WEARY	DREARY WEARY
7	EDUCATION	EMANCIPATION	EDUCATION	EMANCIPATION	EDUCATION	EMANCIPATION	EDUCATION	EMANCIPATION	EDUCATION EMANCIPATION
8	EMOTION	ENTHUSIASM	EMOTION	ENTHUSIASM	EMOTION	ENTHUSIASM	EMOTION	ENTHUSIASM	EMOTION ENTHUSIASM
9	EXPERIENCE	EXPRESSION	EXPERIENCE	EXPRESSION	EXPERIENCE	EXPRESSION	EXPERIENCE	EXPRESSION	EXPERIENCE EXPRESSION
10	FORGIVENESS	KINDNESS	FORGIVENESS	KINDNESS	FORGIVENESS	KINDNESS	FORGIVENESS	KINDNESS	FORGIVENESS KINDNESS
11	HEALTHY	HEARTY	HEALTHY	HEARTY	HEALTHY	HEARTY	HEALTHY	HEARTY	HEALTHY HEARTY
12	MOODS	MOVIES	MOODS	MOVIES	MOODS	MOVIES	MOODS	MOVIES	MOODS MOVIES
13	RESPECTED	WANTED	RESPECTED	WANTED	RESPECTED	WANTED	RESPECTED	WANTED	RESPECTED WANTED
14	SCIENTIFIC	SOCIALISTIC	SCIENTIFIC	SOCIALISTIC	SCIENTIFIC	SOCIALISTIC	SCIENTIFIC	SOCIALISTIC	SCIENTIFIC SOCIALISTIC
15	TALENT	TASTE	TALENT	TASTE	TALENT	TASTE	TALENT	TASTE	TALENT TASTE
16	TEACHERS	THINKERS	TEACHERS	THINKERS	TEACHERS	THINKERS	TEACHERS	THINKERS	TEACHERS THINKERS
17	TERROR	TROUBLE	TERROR	TROUBLE	TERROR	TROUBLE	TERROR	TROUBLE	TERROR TROUBLE
18	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT TIME

ఈ క్విజ్ ప్రవేశమునకు పాల్గొనిన విజేతలను, ఎవరు అను పాటించుటకు అంగీకరిస్తున్నారో, మరియు కొన్ని టైమ్స్ విజేతలను నిర్ణయమును తుది నిర్ణయముగాను, వ్యయించి వేస్తామని అంగీకరించుటకు అనుమతిస్తున్నాము. ప్రతి కూర్చున్నప్పుడు ఎంట్రి ఫీజు రు. 1/- ఈ పూర్తి ఎంట్రి ఫారము (4 కూర్చుంటున్నప్పుడు) రు. 4/- M. O. రేటు/L.P.O./లిటక్విజ్ క్వెస్టన్ రేటు/పైజా కార్డు అవకాశమును పాటించండి.

(ASVP)

85

CAPITAL LETTERS NAME.....
ADDRESS.....
POST.....DIST.....

ఈ పూర్తి ఫారమును తిరిగి పంపించవద్దు

మీరు కోరిన ప్రాప్త విధానము
(1) మినిక్విజ్ (2) గోప్య (3) తప్పకము

అధికారముగల తేదీ: 26-11-69
లిటక్విజ్ క్వెస్టన్ నెం. 58-11-69
* సాంకేతిక నెం. 58-11-69
5000 అంకములు కలిగి ఉన్న మొత్తం మొదలైనవి

Esay Enterprises,
C/o. G. V. S. SAIKUMAR,
4-1-213, హుస్సేన్ బక్ష్, మల్దర్.

Edited, Printed and Published by S. Radhakrishna at the Andhra Patrika Press; 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Chief Editor: S. Sambhu Prasad.

పెద్దవాళ్ళ డబ్బుకున్న విలువ
పెదవాళ్ళ మాటకు వేడు!!

సురేశ్ మూలిస్ సమర్పించు
సిపాయి తిన్నయ్య
నిర్మాత: సి. రామనాయుడు

దర్శకత్వం: జి.వి.ఆర్. శైవరిరావు సంగీతం: యం. యస్. విశ్వనాథం నవయుగ